

Debatten van de provincieraadszitting

12 maart 2008

OPENBARE ZITTING**PUNT 1****MOGELIJKHEID TOT VRAAGSTELLING****VRAAG VAN GOEDELE DE COCK OVER DE PROBLEMEN MET HET PROVINCIALE BIBLIOTHEEKSYSTEEM (PBS)****Mevrouw De Cock**

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Ik had een paar weken geleden een vraag ingediend over het provinciale bibliotheekstelsel, namelijk dat er daar een aantal problemen waren en dat in de loop van januari en februari de server een aantal keer is uitgevallen. Ondertussen heb ik vernomen dat er al 21 bibliotheken aangesloten zijn op dat stelsel.

Er zou ook een tekort zijn aan personeel.

Men heeft mij vorige week in de commissie al op de meeste vragen geantwoord en ik dank de deputatie voor haar proactief werken. Maar ik zou graag nog eens willen weten of men er werk gaat van maken – natuurlijk door de te volgen procedure – om zo vlug mogelijk iemand in dienst te nemen. Ik denk dat het voor de mensen op het terrein toch wel heel belangrijk is.

Hoe staat het ondertussen met de procedure om iemand aan te werven?

Dank u.

De heer gedeputeerde Dauwe

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Onze bibliotheekconsulenten hebben vorige week tijdens de 4de commissie een heel uitgebreid antwoord gegeven op de vraag. Ik denk dat de vragen min of meer opgelost zijn, maar ik vind het zeer goed dat u die vraag hier stelt omdat ook de overige leden van onze provincieraad mogen weten wat er met ons Ovinob-dossier gebeurt.

Er zijn inderdaad een aantal problemen geweest. U hebt dat terecht gesteld.

Ons provinciaal bibliotheekbeleid heeft een hele mooie werking en u hebt ook gezien dat er vorige week vanuit diverse fracties heel veel lofbetuigingen aan die diensten overgemaakt zijn.

U weet dat in 1997 ons provinciebestuur begonnen is met de uitbouw van een Oost-Vlaams bibliotheeknetwerk – dus Ovinob – waarin op dit moment alle Oost-Vlaamse openbare bibliotheken participeren. Dit is een samenwerking tussen de dienst Cultuur en de dienst ICT. De dienst Cultuur heeft het stuur in handen, maar voor de technische uitwerking moeten we natuurlijk beroep doen op de specialisten van ICT.

In 2005 heeft ons provinciebestuur geopteerd voor een tweede fase van het Ovinob-project. Met andere woorden, het ProvinciaalBibliotheekSysteem – het PBS – waarmee de provincie via het centrale beheer digitale bibliotheken wil ontsluiten, een internetcatalogus wil ontwikkelen voor de gebruikers en een aantal krachtige beheersinstrumenten geven.

Van in het begin kon het PBS ook op veel bijval rekenen. Op dit moment zijn er 21 openbare bibliotheken aangesloten en dit jaar komen er nog 10 bij. Dat betekent dat dit jaar de helft van de openbare bibliotheken in Vlaanderen aangesloten zijn op het PBS-netwerk.

Maar, Mevrouw, dat weet u en uw vragen zijn terecht.

Vanaf december 2007 hebben we een beetje ongeluk gehad, zowel wat betreft de hardware, de software als de mankracht zelf.

Het is inderdaad juist dat onze server tweemaal is uitgevallen in januari 2008. Maar dankzij de vrijgevigheid van onze eerste gedeputeerde werden er onmiddellijk middelen voorzien om een nieuwe server aan te kopen. We gaan dus een nieuwe, krachtige server aankopen. De andere zal hersteld worden en zal als hulpserver gebruikt worden.

DEBATTEN

We denken dat dit probleem op zeer korte termijn van de baan zal zijn.

Ten tweede, de softwareproblemen.

Een ongeluk komt nooit alleen. We hebben dus ook een aantal softwareproblemen gehad. Dat waren problemen in verband met internetcatalogi en met Ovinob-Dashboards.

Wat zijn de maatregelen?

Nieuwe programma's invoeren is altijd een beetje gevaarlijk. We hebben nieuwe programma's ingevoerd en gezien dat die de nodige invloed kunnen gehad hebben op de uitwerking. Die problemen worden prioritair behandeld en zullen binnenkort opgelost zijn.

Blijft dan nog het voornaamste probleem dat u hebt aangekaart: het personeelsprobleem.

Wij kunnen er niet aan doen, maar onze projectleider en één van de drie bibliotheekdeskundigen hebben ons provinciebestuur verlaten. Niet omdat ze hier niet gelukkig waren. Maar we kunnen de mensen niet verhinderen een nieuwe carrière te beginnen en we hebben ze met lede ogen moeten laten gaan.

Welke maatregelen werden er genomen?

Eerst en vooral is er een noodoplossing voorzien om het vertrek van de projectleider op te volgen. We hebben namelijk een aantal mensen van de dienst ICT gevraagd om zich buiten en boven hun normale werking ten dienste te stellen van dit project.

Zij hebben dat gedaan.

Ten tweede hebben wij de procedure voor aanwerving versneld. Wij gaan zo maar niet tussentijdse personeelsleden aanwerven, mensen van tijdelijke duur. Wij wensen fulltime vaste medewerkers aan te werven. We hebben daarvoor de duurtijd verkort en ervoor gezorgd dat die aanwerving zo snel mogelijk kan gebeuren.

Ten derde hebben wij aan de dienst ICT gevraagd of de mogelijkheid bestaat om ondertussen beroep te doen op externe medewerkers. Het is ons toegestaan zodanig dat wij, in afwachting van de vaste benoeming van de nieuwe effectieve vertegenwoordigers van die functie, op extern personeel kunnen beroep doen.

Wij kunnen niet ontkennen dat er een samenloop van problemen geweest is, maar u zult met mij akkoord zijn dat de provincie alles gedaan heeft wat mogelijk is om de problemen op te lossen.

En binnen zeer korte termijn zullen die opgelost zijn.

Dank u.

Mevrouw De Cock

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Ik wil gewoon even bedanken omdat er voor een oplossing is gezorgd, er externen zijn aangenomen en men ook de aanwervingsprocedure heeft versneld.

Dat was eigenlijk mijn concrete vraag.

Ik denk dat Ovinob een heel goed systeem is en eens de kinderziektes zullen opgelost zijn zullen de Oost-Vlamingen dit project alleen maar kunnen toejuichen.

Dank u.

VRAAG VAN MELISSA VAN DER HAEGHEN OVER VACATURES DIE ENKEL TOEGANKELIJK ZIJN VOOR AMBTENAREN

Mevrouw Van der haeghen

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Recent werden er ons vacatures digitaal bekend gemaakt, onder andere een aantal vacatures binnen het departement Welzijn en Gezondheid.

Wat onmiddellijk mijn aandacht trok was het feit dat die enkel toegankelijk zouden zijn voor ambtenaren.

Bij mij rezen daarom de vragen:

- waarom enkel voor ambtenaren?
- Geldt dat ook voor mensen die contractueel in dienst zijn binnen openbare besturen?
- Heeft het te maken met het feit dat het hier enkel en alleen over bevorderingsexamens gaat?

Ik had graag een beetje verduidelijking gekregen van de gedeputeerde.
Dank u.

Mevrouw gedeputeerde Bruggeman

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Eigenlijk kan ik hier zeer kort op antwoorden.

De reden waarom dat zo is, is omdat het juist goed, juist positief is naar doorstroming toe, zodanig dat ook mensen intern kunnen doorstromen naar die functie toe. Eigenlijk kan ik er niet meer op antwoorden dan dat het in functie is van een doorstroming voor interne mensen.

Iedereen kan daarvoor in aanmerking komen, dus zowel het openstellen naar buiten toe als voor intern gebruik.

Dank u.

Mevrouw Van der haeghen

Geldt dat dan alleen voor dergelijke examens of is het voor alle vacatures?

Mevrouw gedeputeerde Bruggeman

Dat geldt voor alle vacatures.

Mevrouw Van der haeghen

Dit gaat over vacatures die open verklaard zijn binnen het departement Welzijn en Gezondheid. U zegt mij dat het is om de doorstroming te bevorderen, dus dat het gaat over een bevorderingsexamen.

Geldt het dan ook voor andere vacatures dat men alleen ambtenaren aantrekt?

Mevrouw gedeputeerde Bruggeman

Neen, het wordt geval per geval bekeken. Maar uiteraard kan dat in de nieuwe rechtspositieregeling – wat eigenlijk nog moet onderhandeld worden – opgenomen worden zodat het eigenlijk voor iedereen is. Maar op dit moment wordt het gewoon situatie per situatie bekeken. Maar naar de nieuwe rechtspositieregeling toe zullen we nog een stukje verder bekijken hoe we dat gaan invullen.

VRAAG VAN JAN FIERS OVER DE HERAANPLANT OP DE PROVINCIEWEG AALST-LOUDENAARDE (N46)

De heer Fiers

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Op de raad van 10 oktober 2008 bespraken wij weer eventjes de plannen van de deputatie en van de provincieraad om langs de baan Aalst-Oudenaarde over een strook van drie kilometer alle hoogstammige bomen - kastanjes in dit geval - te rooien.

Kortgeleden is dat gebeurd. Vandaar dat ik mijn vraag van toen eventjes wil herhalen. Het rooien van deze kastanjes heeft namelijk een aantal gevolgen:

1. er is een vermindering van het poorteffect. Visueel wordt die baan veel breder, wat de snelheid zou bevorderen;
2. er is het verdwijnen van een landschapselement. Het was een hele mooie dreef. Ik denk dat iedereen er belang bij heeft van dat element terug te krijgen;

DEBATTEN

3. wat betreft het sneuvelen van bomen denk ik dat we daar principieel aan moeten verbinden dat als er een boom verdwijnt er een andere in de plaats moet komen. Dat soort van vervangingsintenties hebben we zeker op andere plaatsen ook al gehad.

In de raad van 10 oktober stelde ik die vraag en toen bleek dat men daar niet onmiddellijk een antwoord op had. We zijn inmiddels een half jaar verder.

Vandaar dezelfde vraag: wanneer en hoe is men van plan om terug aan te planten?

Dank u.

De heer gedeputeerde Hertog

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Het klopt dat ik daar vorige keer niet echt een timing op kon kleven.

Het rooien is ondertussen gebeurd. We hebben daartoe een bouwvergunning gekregen. In die bouwvergunning staat ook opgelijst dat een heraanplanting wordt voorzien van evenveel nieuwe bomen in het volgende plantseizoen met stampplaatsgeschikte loofboomsoorten in plaats van nieuwe kastanjes, dit mede in overleg met de gemeentebesturen van Zottegem en Zwalm.

Ondertussen zijn de bomen gerooid, wordt er door dienst 32 een nieuw plan opgemaakt en zal er in het nieuwe plantseizoen – eind 2008, begin 2009 – in overleg met de gemeenten Zwalm en Zottegem aangeplant kunnen worden.

Dat zal dus ten laatste begin 2009 uitgevoerd worden, misschien nog eind dit jaar.

Dank u.

PUNT 2

UITGESTELDE PUNTEN ZITTING 20 FEBRUARI 2008

- INTERPELLATIE VAN MARC JORIS OVER MAATREGELEN TEGEN DE BIJENSTERFTE
- MOTIE VAN MARC JORIS OM HET GEBRUIK VAN ÉÉN OF ENKELE BESTRIJDINGSMIDDELEN IN DE BIJENTEELT TIJDELIJK TOE TE LATEN
- VOORSTEL VAN MARC JORIS OM EEN TEGEMOETKOMING TE VERSTREKKEN AAN AMATEUR-IMKERS DIE GETROFFEN ZIJN DOOR ABNORMALE BIJENSTERFTE

De heer Joris

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

U zult zich herinneren dat ik vorig jaar al eens ben tussengekomen over het probleem van de bijensterfte. Na de winter, als de bijen hun normale activiteiten terug hervatten, wachtte iedereen in spanning af hoe de toestand zou zijn in de nieuwe cyclus die begint.

In het gesprek dat ik met gedeputeerde Vercaemer had na mijn vorige interpellatie zei hij dat ik eens contact moest opnemen met professor Jacobs, de god van de bijen in Oost-Vlaanderen.

Ik heb hem niet persoonlijk gecontacteerd, maar ik heb wel zijn alarmerende mededelingen in de pers gelezen vorige maand.

Ik citeer eventjes: "Afgelopen weekend" – en dat is nu wel een maand geleden – "vlogen honingbijen voor het eerst dit jaar uit. In de bijenkasten van onze universiteit blijkt 30 tot 40% overleden. Het alarmpeil ligt op 20%" – 10% beschouwt men als normale sterfte in een normaal jaar – "De oprukkende Varroa-mijt - een virusverspreider - zorgt wereldwijd voor grote bijensterfte. Economisch kan dit probleem erger worden dan de opwarming van de aarde, want zonder bijen, geen landbouw."

Inderdaad, tot mijn verbazing, zijn bij ons runderen de belangrijkste landbouwdieren. En ik zou gedacht hebben dat het op de tweede plaats - de belangrijke landbouwfunctie van West-Vlaanderen kennende - de varkens zouden zijn. Maar dat blijkt niet te kloppen. Het zijn de bijen.

Voor vele economisch belangrijke gewassen zijn zij onmisbaar. Ik geef een voorbeeld om dat te illustreren. Als u zonder bijen aardbeiplanten wil bestuiven in een serre, dus in optimale omstandigheden, in een gesloten ruimte met verstuiving door ventilatoren, enz., valt de oogst op de helft van wat u zou kunnen oogsten indien u bijen zou inzetten.

Dus u moet u a fortiori voorstellen hoe laag het rendement zal worden als u met verstuiving en andere middelen moet gaan werken in openlucht.

Ik ken uit de literatuur nog de manier waarop men bij de vestiging van een nieuwe kibboets in woestijngebieden in Israël fruitbomen moest bevruchten: door manueel stuifmeel in kleine zakjes te doen en die rond elke bloem van de ontvangende boom handmatig op te binden.

Ik zie dat hier aan ons loon- en prijzenpeil niet gebeuren als noodoplossing.

Voor een sierteeltprovincie als de onze, die zeer afhankelijk is van bloemen die door bijen bestoven moeten worden, zou een grote bijensterfte een regelrechte ramp zijn. Niet voor de bloemen die met knolletjes groeien, denk ik, maar voor alle andere wel.

Het zijn niet alleen de Varroa-mijt en de infecties die ons parten spelen, maar ook onze eigen kafkaïaanse bureaucratie die zeer star is en zeer slecht kan reageren op noodtoestanden.

En opnieuw professor Jacobs, want mij gelooft u toch niet: "Omdat honing onder de strenge voedingswet valt, mogen imkers in principe geen medicatie gebruiken. Verdampmt mierenzuur doodt 70% van de mijten en kost maar 3 EUR/liter, maar het is verboden. Begin februari vergaderden we met het ministerie. Dat erkent het probleem, maar soepelere veterinaire regels komen er niet snel genoeg."

Bovendien, als bijkomend probleem, hebben heel veel amateur-imkers – 3 000 van de 15 000 – er de voorbije vijf jaar ontmoedigd het bijtje bij neergegoid. En zoals desertie bij een leger dat een paar flinke klappen heeft geïncasseerd, versterkt dat het effect nog dat er op de duur veel te weinig bijen zijn om het normale bevruchtingswerk te doen.

Ik zal beginnen met het stellen van vijf zeer beknopte vragen en daarna zal ik mijn twee andere initiatieven toelichten.

Mijn vragen zijn:

1. welke maatregelen heeft de deputatie genomen om de bijensterfte tegen te gaan?
2. Welke maatregelen neemt de deputatie in het bijzonder om niet-professionele imkers te ondersteunen en te bemoedigen zodat zij, ondanks het verlies van enkele bijenvolkeren, toch voortgaan met de bijenhouderij? Want als die er allemaal mee kappen, staan we er zeer slecht voor.
3. Deelt de deputatie de opvatting van professor Jacobs dat mierenzuur, oxaalzuur of melkzuur ondanks de mogelijke risico's doeltreffende wapens kunnen zijn tegen de Varroa-mijten? Zo ja, steunt de deputatie dan de pogingen om een versoepeling van de veterinaire regels voor de bestrijding van mijten te bewerkstelligen of houden we ons daarbuiten?
4. Geldt dit eventueel ook voor de producten Apivar en Apiquard? Ik heb daar geen aandelen in, ik zit nergens in een bestuur, maar die producten schijnen een beperkt schadelijk effect te hebben dat overzichtelijk is en ongeveer dezelfde positieve effecten heeft als de vier genoemde soorten zuur. In kringen van bijenhouders wordt er heftig gediscuteerd of we dat in tijd van nood ook niet zouden moeten toelaten?
5. De universiteiten van Leuven en Gent hebben erg verschillende en soms tegenstrijdige visies op de aanpak van de bijensterfte. De bijengod in Gent en de bijengod in Leuven hebben in vele opzichten over de bijensterfte en de strijd daartegen zeer tegengestelde visies. Het is niet aan mij om te zeggen wie er hier gelijk heeft of ongelijk, maar in zulke gevallen is het meestal wijs eens naar de beide goden te luisteren, naar de beide specialisten.
Heeft de deputatie ook kennis genomen van de standpunten van de specialisten bij de KUL? Hoe werden die beoordeeld? Konden hieruit bruikbare beleidsadviezen afgeleid worden?

Dat zijn vragen waarop ik een antwoord zou willen krijgen.

DEBATTEN

Mijn twee voorstellen ga ik in één adem toelichten.

Het eerste is dat we aan de hogere overheid zouden vragen: "Alstublieft, wij zijn niet tegen een strenge reglementering, wij zijn niet tegen strenge wetten voor de voedselveiligheid en wij zijn niet tegen strenge milieu-overwegingen inzake het gebruik van bestrijdingsmiddelen. Dat is allemaal goed en nuttig en gezond. Maar dit is wel een noodtoestand. Wij vragen u eventjes een tijdelijke" – en daar leg ik de nadruk op, want ik wil hier niets afschaffen – "opschorting zodat er tijdelijk, heel beperkt, onder heel strikte voorwaarden, bestrijdingsmiddelen – al is er maar eentje – vrijgegeven zouden worden."

De motivatie spreekt voor zich. Dat hebt u daarnet gehoord.

Het zou zijn:

artikel 1: de provincieraad van Oost-Vlaanderen vraagt de bevoegde ministeries op federaal en Vlaams niveau zo snel mogelijk de nodige wetgevende en regelgevende maatregelen te nemen om het gebruik van één of meerdere producten voor het bestrijden van mijten in de bijenteelt tijdelijk en onder strikte voorwaarden opnieuw toe te laten in gebieden die getroffen worden door een mijtenplaag.

Artikel 2: de raad vraagt de onmiddellijke aanduiding van enkele specialisten op de diverse betrokken terreinen (volksgezondheid, landbouw, voedselveiligheid ...) om op zeer korte termijn een limitatieve lijst op te stellen van tijdelijk toegelaten producten, en de gebruiksmodaliteiten daarvoor vast te leggen.

Artikel 3: dit besluit wordt overgemaakt aan de voorzitter van de Kamer van Volksvertegenwoordigers, de voorzitter van het Vlaamse Parlement, de minister van Volksgezondheid en de minister van Economie, Zelfstandigen en Landbouw.

Het laatste voorstel – een motie – zou zijn: laat ons ook op ons niveau – lokaal - proberen te redden wat er te redden valt door de amateur-imkers financieel te steunen.

Ik weet ook dat men met evenveel argumenten zou kunnen zeggen: steun de professionele imkers. Maar dat is een juridisch mijnenveld. Iedereen herinnert zich de complicaties na bijvoorbeeld de varkenspest, de blauwtongziekte. Het mag van mij als u het van uw advocaten en van de juristen gedaan krijgt, en ook van Europa. Maar daar heb ik geen zicht op. Daartoe voel ik mij niet geroepen.

Wat we wel kunnen zijn de mensen die op niet-commerciële basis bijen houden, de amateurs, helpen. Als er een amateur failliet gaat die poppenkast of toneel speelt of postzegels verzamelt dan is dat erg voor die mensen. Dat is spijtig voor het sociale weefsel, enz. Maar dat is geen ramp.

Hier zitten we met een vreemde situatie, namelijk dat amateurs instaan voor een stuk van een levensbelangrijke economische sector. We hangen af van die amateurs. Als ze ermee stoppen is dat niet alleen voor hen zelf spijtig, maar is dat ook voor de sierteeltsector, de landbouwsector zeer nadelig. Dat is een vrijwel unieke situatie, want nergens anders zijn amateurs economisch gezien zo belangrijk, denk ik.

Als er iemand getroffen is door bijensterfte volgens de normen van professor Jacobs – meer dan 20% - en als hij de moed heeft van er toch mee door te gaan en niet te zeggen "ik ga wel postzegels verzamelen, want ik ben het zat elke keer twee, drie bijenvolkeren te verliezen" maar voor te stellen van hem 75% van zijn kosten te betalen. Betaal niet alles terug, want dan krijgt men misbruiken en moet men inspecteurs inschakelen om die misbruiken op te vangen, enz. Maar betaal 75%. Dan moet hij zelf ook nog een bijdrage leveren en zullen er geen misbruiken zijn. En bouw een clause in dat als hij er zijn voeten heeft aan geveegd, zijn bijen niet goed heeft verzorgd hij kan fluiten naar zijn subsidie. Maar ik denk dat dat tenminste het afkalven van het bestand van amateur-imkers zou kunnen vertragen en dat we daarmee een sympathiek signaal geven.

Ik hoop, in naam van de bijengoden, de bijen, de imkers, de siertelers en de landbouwers en alle mensen die graag aardbeien eten dat u mijn dit keer helemaal niet politieke vragen welwillend en goedertierend zult beantwoorden.

Dank u.

De heer gedeputeerde Vercamer

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Ik verdenk er de collega helemaal niet van dat hij ook maar enige politieke bedoeling zou hebben met zijn tussenkomst. Alleen het welzijn van de bijen, de productie in de land- en tuinbouw staan bij deze voorop.

Maar ik ga u onmiddellijk zeggen - alvorens ik op uw vijf concrete vragen probeer te antwoorden - dat wij hier een beetje buiten ons normale doen zijn met zulke vragen. Dit is materie voor de federale overheid. Dat is hun bevoegdheid. Voedselagentschap, bescherming en erkenning van fytofarmaceutische producten is niet onze bevoegdheid. Dus we zitten hier eigenlijk aan het verkeerde adres. Niet dat we er niet mee begaan zijn. Ik heb vele keren per jaar boeiende gesprekken over de agricultuur - zo noemt men officieel de bijenteelt - met onder meer de man die mij regelmatig rondvoert in deze provincie en die een amateur-bijenkweker is. We hebben daar veel boeiende gesprekken over.

Ik ga dus voorstellen om de motie niet goed te keuren. Niet omdat ik de motie niet interessant vind, maar men kan zich niet met alles moeien. Elk heeft zijn bevoegdheden.

Ik ga u ook voorstellen om het betoelagingsvoorstel niet goed te keuren. Wij doen iets op ons terrein. Het is voor ons trouwens onmogelijk om dat te organiseren. U hebt al gewezen op enige moeilijkheden als men er professionelen bij zou betrekken omdat we dan met de Europese regelgeving in het gedrang komen. Maar er is hoop, want één van de belangrijke voorstellen voor staatshervorming die voorliggen is de regionalisering van het Landbouwrampenfonds. Misschien zal Vlaanderen – en ik weet dat u daar ook van droomt – daar ooit eens voor bevoegd zijn. Ik hoop dat ze dan ook geld hebben, want voorlopig zit er geen geld in. En dat is misschien de reden waarom het zo gemakkelijk zou kunnen geregionaliseerd worden. Maar dat is een andere discussie. Dus ik ga voorstellen om daar niet op in te gaan.

Ik wil wel over de vijf vragen iets zeggen. Een vraag die ernstig gesteld wordt, verdient een ernstig antwoord.

Wat de sierteelt betreft is er eigenlijk geen probleem. Er kunnen wel problemen zijn. De meest kwetsbare sectoren zijn fruitteelt en specifieke akkerbouw.

Wat de fruitteelt betreft is er momenteel geen probleem. We hebben daarvoor contact opgenomen met dr. Bruno Gobin van het Proefcentrum voor de Fruitteelt in Gorseme. Die mening wordt ook gedeeld door de KUL.

Maar het is een beetje moeilijk. U hebt daar op het einde nog iets over gezegd.

Er zijn diverse specialisten, maar ze zijn meestal niet in tegenspraak, want ze zijn wel zo wijs – het zijn trouwens geleerde mensen – om afspraken te maken over wie wat doet. En ze zullen dat in de toekomst nog beter doen.

We hebben om deze vragen te beantwoorden op niet minder dan vier specialisten beroep gedaan, met name op professor emeritus Van Laere, professor Jacobs van de KUL, dr. Bruno Gobin van het Proefcentrum voor de Fruitteelt in Gorseme en dr. Peter Verleyen van de KUL.

U kunt niet zeggen dat we het niet serieus menen met die antwoorden.

Voor de akkerbouw is het mogelijks een probleem. Men mag niet overdrijven. Het is nog te vroeg. Voor de fruitteelt is het vandaag nog geen probleem. Voor de sierteelt is er geen probleem. We hebben eigenlijk die bijen daarvoor niet nodig.

Wat doen wij momenteel vanuit de provincie?

De provincie doet direct niets, maar indirect wel. Via de Provinciale Landbouwkamer is er een ondersteuning naar de Koninklijke Oost-Vlaamse Imkersbond, die 15 afdelingen heeft met verschillende werkgroepen. Ik ga ze niet allemaal opsommen. Die werken daar ernstig aan. Zij werken trouwens ook rond de Nosema-aantasting. Zij werken aan de bestrijding van de Varroa-mijt. Daar gaat het eigenlijk over.

We besteden er ook aandacht aan als we aanplantings- en beplantingswerken doen in het kader van allerlei projecten en langs onze provinciale wegen. Wij gebruiken steeds streekeigen plantmateriaal en daar horen ook een aantal bijenplanten bij.

Ook in het kader van de landbouweducatie besteden we aandacht aan het noodzakelijke en belangrijke werk van de bij, een vaak onderschat dier. Op sommige bedrijven zijn trouwens insectenhuisen aanwezig.

Wat betreft uw tweede vraag.

DEBATTEN

Zoals daarnet aangegeven, ondersteunen wij via de Provinciale Landbouwkamer de imkers en wordt ook bij hun provinciale werking aandacht besteed aan het belang van de bijen voor de natuur, de land- en de tuinbouw.

Een bijkomend voorbeeld is ook naar aanleiding van specifieke manifestaties, zoals de Imkersbond Sint-Ambrosius er één had in het kader van de Week van de Bloem en de Bij, dat wij vorig jaar een extra ondersteuning hebben gegeven om gespecialiseerde sprekers mee te betalen. Dat was 250 EUR.

Uw derde vraag.

Wij volgen vanuit de provincie en op onze dienst Land- en Tuinbouw de redenering van professor Jacobs, maar wij willen uitdrukkelijk binnen het wettelijke kader blijven. U verstaat toch dat wij, als openbare dienst, er niet aan denken om het logistieke kader dat bestaat te verlaten. Integendeel. Dat wordt ook trouwens vermeld. Er bestaat een website van het Informatiecentrum voor Bijenteelt. U zult die ongetwijfeld geraadpleegd hebben.

De bestrijding van de mijt wordt vandaag ondersteund met de erkende producten Coumafos en Thymol. Zij genieten een erkenning als fytofarmaceutisch product en mogen gebruikt worden vandaag. Geen enkel probleem.

Maar er is ook de bestrijding met oxaalzuur. Dat kan, maar dan wordt het wat moeilijk. En misschien is dat een stap die een amateur-imker moeilijk kan zetten. Men kan dat oxaalzuur maar gebruiken als het voorgeschreven wordt door een erkende dierenarts. Dus het mag, maar men moet eerst bij de veearts gaan. Men moet een briefje van de dokter hebben, anders krijgt men het niet en mag men het niet gebruiken.

Voor fluvalinaat is dat nog anders, want daar bestaat een erkenning voor vandaag. Dat mag gebruikt worden. Maar die erkenning loopt af op 13 mei 2008 en zal allicht niet verlengd worden. Het is trouwens een probleem om voor kleine teeltgroepen en kleine soorten dieren nog erkenningen te krijgen omdat het commerciële effect niet opweegt tegen de kosten die men vaak heeft om erkenningen te krijgen. Geneesheren, apothekers en veeartsen kennen dat systeem. Dat is een moeilijke zaak. Het zal dus allicht niet verlengd worden. Het zal verboden worden.

De producten kunnen enkel en alleen gebruikt worden binnen de wettelijke termijnen en daar is er een ministerieel besluit over van 10 augustus 2008. Ik heb daar een samenvattende tabel over die mij aangeeft in welke maand men wat mag gebruiken. Maar ik ga dat hier niet oplezen. Dat heeft weinig zin en ik vermoed dat men dat trouwens allemaal weet.

Dan is er nog het mierenzuur. Het mierenzuur is nog niet opgenomen in de federale regelgeving. Maar wij betrouwen ons op het deskundige advies van de verschillende federale overheden die bij deze regelgeving betrokken zijn.

Bij een versoepeling van de regelgeving, waarin ook de adviezen van de federale organen zijn opgenomen, zullen wij dat van harte ondersteunen daar waar het pas heeft.

Maar ik denk niet dat het wijs zou zijn daar moties rond te maken. We kunnen zo rond elk farmaceutisch product, elk fytofarmaceutisch product dat ook maar enig probleem kent, moties maken. Dat zou niet wijs zijn. De federale overheid is daarmee bezig. Misschien wordt het ook nog iets dat kan geregionaliseerd worden. Dan zullen we het met de Vlaamse overheid moeten regelen.

Uw vierde vraag betreft de producten Apivar en Apiquard. Api komt van bij. Dat weten we al ondertussen. De middelen Apivar en Apiquard kunnen wij onmogelijk ondersteunen, want deze middelen zijn volgens de databank van de erkenningen van gewasbeschermingsmiddelen van de federale overheid, dienst Volksgezondheid in de bijenteelt niet erkend. Ze zijn dus verboden en we mogen daar geen reclame voor maken. Integendeel, door daar veel over te spreken zouden we de bijentelers in verwarring kunnen brengen en later dus mogelijks de bijen.

Maar indien deze middelen een erkenning verkrijgen, is het vanzelfsprekend dat ze zullen ondersteund worden als bestrijdingsmiddel omdat in de loop naar een erkenning er een deskundig onderzoek gevoerd wordt naar alle mogelijke eigenschappen en gevolgen van dat middel.

Ik verwijs naar wat ik daarnet gezegd heb: een erkenning van een farmaceutisch of een fytofarmaceutisch product is niet simpel.

Eigenlijk is het hier zelfs nog moeilijker dan met sommige producten in de Verenigde Staten. Dat is de reden waarom sommige producten nooit aan een erkenning zullen geraken: omdat het te duur is en het commerciële resultaat niet opweegt tegen de kosten.

Vijfde vraag: de twee beste universiteiten van het land, Leuven en uiteraard Gent.

Wij hebben contact met beide. Wij kennen professor Jacobs. Hij zal trouwens binnenkort op emeritaat gaan. Hij is een zeer merkwaardige man. Hij heeft bijna een even mooie baard als de uwe. De man is zeer begaan met de bijen. Het is ook een autoriteit. Ik ben blij, als beheerder van de Universiteit Gent, dat onze universiteit zoveel aandacht besteedt aan die bijen, dat ze zelfs eigen bijenkasten hebben om zelf voor een stuk aan praktijkonderzoek te doen.

We hebben contact gehad met beiden en ik stel vast dat volgens de KUL de expertise rond ziekten en plagen bij bijen effectief bij professor Jacobs zit van de Universiteit Gent. Dat wordt niet betwist. Integendeel. Momenteel concentreert men zich bij de KUL op het puur wetenschappelijke onderzoek rond bijen en niet zozeer rond ziekten en plagen. Dat is de zaak van Gent. U ziet: in kleine dingen kunnen universiteiten groot zijn en duidelijke afspraken maken met elkaar om het gemeenschapsgeld zo nuttig, efficiënt en effectief mogelijk in te zetten.

Dokter Peter Verleyen van de KUL heeft trouwens gesteld dat in verband met Varroa de voorgestelde middelen als mierenzuur en oxaalzuur heel doeltreffend zijn, maar dat het niet bevestigd wordt in grondige wetenschappelijke studies. Daar zou nog onderzoek moeten rond gebeuren. Hij is ook van mening dat het hier om bestaande goedkope middelen gaat en dat er van daaruit geen onderzoekcentra zijn die financiële middelen vrijmaken om dat te gronde te gaan bestuderen, want het zou teveel geld kosten en het economische rendement zou twijfelachtig zijn.

Dat was een antwoord op uw vijf vragen.

Wat de motie betreft.

Ondanks alle goede bedoelingen stel ik voor om de motie niet te stemmen. Ik stel u zelfs voor om ze terug te trekken. En als u ze niet terugtrekt, zal erover gestemd worden. Dan stelt de deputatie voor om de motie te verwerpen, niet omdat we het idee dat erachter zit slecht vinden, maar omdat het geen goede strategie zou zijn om rond dergelijke punten te pas en te onpas moties vanuit dit rurale parlement – de provincieraad van Oost-Vlaanderen – te gaan sturen.

Wij zijn niet de Verenigde Naties. We mogen dat niet vergeten. We moeten weten waarvoor we echt bevoegd zijn en daar moeten we ons echt mee moeien.

Wat betreft uw voorstel in verband met de betoelaging van de amateurverenigingen.

Wij doen dat op een bescheiden manier. Ik probeer soms op een aantal van die manifestaties aanwezig te zijn. We hebben ook al steun verleend bij het organiseren van cursussen voor nieuwe imkers. We laten hier dan een kleine ontvangst doorgaan om dat diploma uit te reiken en het wat meer envergure te geven.

Om die reden stel ik ook voor dit voorstel niet te aanvaarden.

Het heeft trouwens een hoge precedentwaarde. Als we dat voor zo een kleine sector gaan doen, staan er hier morgen ik weet niet hoeveel waarmee we fundamenteel niets zullen oplossen.

Dank u.

De heer Joris

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Zoals steeds was dit een technisch zeer goed onderbouwd antwoord. Ik heb op twee punten min of meer fundamentele kritiek.

Het is uiteraard niet mijn bedoeling om buiten de legaliteit te treden of om de bevoegdheden van de hogere overheden aan te tasten of te overschrijden. Maar ik vind wel dat een lagere overheid op gelijk welk niveau altijd het recht en soms de plicht heeft van aan de bel te trekken en te zeggen: "Jullie daarboven, in Brussel, daar hebt u geen bijen, maar wij hier wel. Denk daar ook eens aan." In dit geval zal de precedentwaarde beperkt zijn.

Het is niet zo maar om een procentje meer winst of 2% omzet eruit te halen. Er is echt wel - niet alleen bij ons, maar wereldwijd - sprake van een zeer diepe, ernstige crisis. En in crisistijd moet men eens durven van uitzonderingen - binnen een wettelijk kader natuurlijk. Ik pleit hier niet voor een bijenrevolutie – op algemene regels te zien. Door een rood licht rijden mag ook niet, maar als u een kleine naast u hebt zitten met een slagaderlijke bloeding dan vlamt u er wel door. Ik garandeer het u.

DEBATTEN

Ik geloof onmiddellijk – in die optie kennen we gedeputeerde Vercamer – dat hij heel veel doet om de amateur-bijenkwekers te ondersteunen en dat hij daar veel subsidies aan geeft. Ik trek de bedoelingen niet in twijfel, maar ik mag kijken naar de eindresultaten.

Als er in enkele jaren tijd 3 000 van de 13 000 amateur-bijenkwekers afhaken, moet u zich eens durven afvragen of we sommige dingen niet anders moeten doen, of we niet meer moeten doen.

We moeten in alle geval in een noodsituatie als deze de verbeelding durven hebben en het initiatief durven nemen om te zeggen 'al is het maar tijdelijk, maar nu doen we iets extra, want dit is niet de situatie die zich de voorbije 50 jaar al heeft afgespeeld'.

Bij deze handhaaf ik mijn motie en mijn voorstel van raadsbesluit.
Dank u.

De heer gedeputeerde Vercamer

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Heel kort nog twee dingen.

Het aantal duivenspelers daalt ook. Het aantal vinkeniers ook. Met wat heeft dat te maken? Dat heeft te maken met het sociologische fenomeen van de partiële engagementen die men neemt. Bijen kweken vergt discipline, volgehouden aandacht. En jonge mensen hebben daar soms minder tijd voor. Ze hebben een ander werkpatroon, een ander gezinspatroon. En dat geldt voor vele beroepen, voor vele amateurdingen. Dat is de realiteit.

Wat uw motie betreft.

Het is zoals in de opvoeding: wie teveel roept op zijn kinderen, zowel thuis als op school, wordt niet meer gehoord.

Met moties moeten wij heel zuinig omgaan.

Ik denk dat dit geen goed signaal is.

Dank u.

Stemming

PUNT 3

MOTIE VAN TANGUY VEYS BETREFFENDE HET OPROEPEN TOT BOYCOT VAN DE OLYMPISCHE SPELEN VAN 2008 IN DE DICTATUUR CHINA EN HET BETUIGEN VAN SOLIDARITEIT MET HET DOOR DE CHINESE DICTATUUR BEZETTE TIBET

De heer Veys

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

De Olympische Spelen van 2008 staan voor de deur. Van 8 augustus tot en met 24 augustus vinden dit jaar de Olympische Zomerspelen plaats in Peking en de aandacht gaat op dit moment vooral naar het aantal Belgische atleten die zich weet te kwalificeren voor deze spelen.

Maar in al het enthousiasme en de ondersteuning zou men soms vergeten dat China – en het is mijn goede vriend en collega Marc Joris die daar ten vervelende male, maar heel terecht en zolang nodig daar in het verleden over is tussengekomen – nog steeds een dictatoriaal, extremistisch en antidemocratisch regime is.

Niet alleen het Vlaams Belang, maar wereldwijd vragen talrijke mensenrechtenorganisaties en critici om een internationale boycot te organiseren van wat zij de 'Spelen van de Schande' noemen. Maar helaas wordt daar nog niet of bijna geen gehoor aan gegeven.

Meer nog: de politieke leiders en de verantwoordelijken van het Internationaal Olympisch Comité hebben niets dan lof voor het organiserende land. In een interview met de Franse kwaliteitskrant Le Figaro, gisteren, distantieerde Jacques Rogge zich nog duidelijk van de kritiek die werd geuit op de Olympische Spelen. Hij hoorde het in Keulen donderen. Voor hem zijn er geen problemen met de Chinese machtshebbers.

In verband met de Zomerspelen van 2008 krijgen de Chinezen de grenzeloze mogelijkheden om hun succesvolle economie te etaleren. Het is duidelijk dat de Olympische Zomerspelen zullen gebruikt worden om zoveel mogelijk de economische troeven van het land in de kijker te stellen en zij ook zoveel mogelijk zullen doen om de negatieve aspecten van de Chinese dictatuur te verzwijgen, dood te zwijgen, in sommige gevallen zelfs letterlijk.

Collega's, met deze motie wensen wij een vijftal argumenten naar voor te brengen die ons overwegen deze motie in te dienen.

De argumenten zijn de volgende:

1. er zijn de massale schendingen van de mensenrechten door de Chinese communistische dictatuur, met onder andere duizenden executies, duizenden politieke gevangenen en meer dan honderdduizenden dwangarbeiders in heropvoedingskampen;
2. omwille van het ontbreken van het recht op religieuze vrijheid in de socialistische dictatuur China;
3. en het is vorige week nog aan bod gekomen, helaas in afwezigheid van de vertegenwoordiger van Spirit: er is de voortdurende bezetting van Tibet en de daarmee gepaard gaande vernietiging van de Tibetaanse cultuur, en geweld en terreur tegen elke vorm van Tibetaanse verzet;
4. en dat voor de ancients: er is de slachtpartij op het Tiananmenplein - op het moment dat de feiten plaatsvonden is het hier al aan bod gekomen - waarbij in 1989 duizenden studenten vermoord werden;
5. het ontbreken van iedere vorm van persvrijheid en vrijheid van informatie, ook en vooral in de aanloop van en tijdens de Olympische Spelen van 2008. Ook daar zijn tal van voorbeelden in de pers legio.

Collega's, de Olympische Spelen van 2008 zouden een sportief feest moeten zijn waar atleten zich in vriendschap met elkaar kunnen meten. Een dergelijk feest is voor het Vlaams Belang onmogelijk in een wreedaardige dictatuur, waar concentratiekampen en executiepelotons op volle toeren draaien.

Voor het Vlaams Belang zijn de Olympische Spelen in Peking en de vriendschappelijke officiële relaties met China in het algemeen, slechts mogelijk indien:

- de communistische dictatuur in China is vervangen door een meerpartijenstelsel;
- de bezetting van Tibet volledig is opgeheven;
- de verantwoordelijken voor de slachtpartij op het Tiananmenplein voor de rechter zijn gebracht;
- vrijheid van religie, vrijheid van vereniging en vrijheid van pers in China worden gegarandeerd.

Zolang dit niet het geval is, moet het motto van alle vrijheidslievende mensen, verenigingen en instanties, zoals ook van deze provincieraad, zijn: boycot Peking 2008.

Collega's, gelet op deze vijf toch wel zeer belangrijke redenen vragen wij dan ook aan de Oost-Vlaamse provincieraad dat zij een motie zou richten aan de Vlaamse regering waarbij gevraagd wordt om een positief signaal te geven door tijdens de periode van 8 tot en met 24 augustus 2008 – de periode waarin de Olympische Spelen worden gehouden – de Tibetaanse vlag uit te hangen aan de openbare gebouwen van de Vlaamse gemeenschap en het Brusselse gewest als teken van solidariteit met het door het socialistische China bezette Tibet in het bijzonder en de slachtoffers van de Chinese dictatuur in het algemeen.

Bovendien vraagt de Oost-Vlaamse provincieraad dat de Vlaamse overheid er bij het Belgisch Olympisch Internationaal Comité zou op aandringen om de Olympische Spelen van 2008 te boycotten.

Collega's, overwegende dat wij zelf, als provincie Oost-Vlaanderen, sinds 1991 intense contacten onderhouden met de Chinese provincie Hebei en sinds 2008 de actieradius werd verruimd tot Noord-Oost-China met een extra focus op de steden Shenyang, Tianjin en Qingdao, vragen wij dan ook, namens de Oost-Vlaamse provincieraad, aan de Vlaamse regering:

- er bij het BIOC op aan te dringen de Olympische Spelen te boycotten;
- dat tussen 8 en 24 augustus 2008 aan alle gebouwen van de Vlaamse gemeenschap en het Vlaamse gewest in Brussel de Tibetaanse vlag zou worden uitgehangen;
- dat de motivatie van onze actie schriftelijk zou kenbaar gemaakt worden aan de ambassadeur van China in ons land.

Dank u.

DEBATTEN

De heer gedeputeerde De Buck

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Het zal u wellicht niet verwonderen dat ik kort en bondig zal antwoorden op de tussenkomst van de collega.

Bijna maandelijks worden wij geconfronteerd met een tussenkomst in verband met onze houding tegenover China.

Wij hebben daarin een zeer consequente houding: wij schrijven ons in in de houding van de Belgische overheid die bevoegd is in deze, de federale overheid, en wij volgen de houding van de Belgische overheid in deze materie.

Wat betreft de Olympische Spelen.

Ik zou het persoonlijk zeer sterk betreuren mochten onze sporters in hun ambities en dromen geremd worden. De geschiedenis heeft post factum bewezen dat voorgaande boycots van Olympische Spelen in Los Angeles en Moskou weinig hebben opgeleverd, geen toegevoegde waarde hebben opgebracht en dat alleen de individuele atleten, die op die manier belet werden om deel te nemen, het slachtoffer werden.

Ik zou dan ook voorstellen om de motie te verwerpen, Mijnheer de Voorzitter.

Wat betreft het bevlaggingsaspect.

Dat behoort tot de winkel van mijn collega en die heeft vorige maand uitvoerig en grondig geantwoord over het standpunt en de officiële verplichtingen die wij hebben in deze. Ik weet niet of de collega dat wenst te herhalen, maar het was in ieder geval zeer duidelijk.

Dank u.

De heer Fiers

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Wij gaan de motie niet goedkeuren omwille van het feit dat wij vertrekken vanuit een andere invalshoek.

Ik denk aan de wijze waarop men kan omgaan met de Olympische Spelen zoals ze binnenkort gaan plaatsvinden. We hebben vanuit het BOIC en het IOC angstvallig proberen te vermijden dat het een politiek thema wordt. Maar het lijkt mij juist interessant om er toch een politiek thema van te maken. Dan kan men er op twee manieren mee omgaan en ik deel dan eigenlijk een beetje de persoonlijke visie van de gedeputeerde.

Een boycot heeft misschien minder effect dan er wel naartoe gaan en een forum creëren daarvoor. U zult misschien in de krant gelezen hebben dat Groen! actie heeft gevoerd bij het BOIC om daar te sensibiliseren, om precies dat forum te gaan gebruiken om een aantal thema's onder de aandacht te brengen.

Ik denk dat het een constructievere manier is om met deze thematiek om te gaan.

Dank u.

De heer Veys

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Ik betreur natuurlijk het standpunt van de deputatie. Ik wil de gedeputeerde trouwens wijzen op het gebruik van de Olympische Spelen als politiek wapen.

U verwijst naar een aantal voorbeelden, maar u gaat niet ver genoeg in de geschiedenis.

Ik verwijs naar de Olympische Spelen in Berlijn of de houding ten overstaan van de atleten uit Zuid-Afrika ten tijde van het apartheidsregime. Daar kon men ineens de Olympische Spelen wel gebruiken als politiek wapen.

Nu sluit u gewoon uw standpunt aan bij de houding die men in het verleden heeft genomen.

Ik denk dat de Olympische Spelen te belangrijk zijn en cruciaal zijn om vandaag geen signaal te geven. Vandaar dat wij onze motie handhaven.
Dank u.

Mevrouw De Cock

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Ik zou gewoon willen zeggen, als mijnheer Veys graag op de man of de vrouw speelt: ik denk dat een boycot geen zin heeft, het eerder onze atleten niet de kans geeft om hun prestaties te tonen en dat het veel beter is om internationaal een forum te creëren en aan de IOC te vragen eventueel rekening te houden met de mensenrechten.
Dank u.

De heer gedeputeerde De Buck

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
De heer Veys heeft Le Figaro gelezen. Ik heb De Morgen gelezen met de verklaring van Jacques Rogge erin.

Eigenlijk zou ik daar toch een paar zinnen willen uit quoteren.
De voorzitter van het Olympisch Comité stelt: "We hebben het volste respect voor de mening van de atleten of van anderen, maar zelf zijn we niet van visie veranderd. De Olympische Spelen zullen voor China een factor van verandering betekenen, zeker wat de mensenrechten betreft. Ze zullen een positieve impact hebben op de Chinese samenleving en economie."
Dank u.

De heer voorzitter

Mijnheer Joris, u krijgt onmiddellijk het woord.
Mijnheer Veys spreekt ten vervelende male. Mijnheer Joris, u doet zeer veel hier in de raad en buiten de raad. Maar vervelen doet hij zelden, Mijnheer Veys.

De heer Joris

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Over de positieve impact van het laten doorgaan van de Olympische Spelen in een totalitaire staat heb ik de vorige keer al gewezen op het grootste historische precedent: de Olympische Spelen in Berlijn in 1938.
Die hebben helemaal niet geleid tot een verzachting, een versoepeling, een democratisering, meer openheid, enz. In Nazi-Duitsland hebben ze rechtstreeks geleid tot een versterking van het prestige van het regime. En een jaar daarop staken ze heel Europa in brand.
Dank u.

De heer voorzitter

Mijnheer Joris, het was 1936 in Berlijn.

Stemming

De voorzitter stelt voor om, met instemming van de raad, de punten 4 en 5 samen te behandelen.

PUNT 4

VOORSTEL VAN TANGUY VEYS TOT WIJZIGING VAN DE ARTIKELEN 52, 56 EN 57 VAN HET HUISHOUDELIJK REGLEMENT VAN DE PROVINCIERAAD VAN 12 SEPTEMBER 2007

DEBATTEN

PUNT 5

VOORSTEL VAN TANGUY VEYS TOT WIJZIGING VAN ARTIKEL 49 VAN HET HUISHOUDELIJK REGLEMENT VAN DE PROVINCIERAAD VAN 12 SEPTEMBER 2007

De heer Veyts

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Het lijkt mij logisch dat beide punten samen behandeld worden weliswaar met een afzonderlijke stemming. Collega's, wij hebben - tijdens een toch wel bewogen provincieraad van 12 december 2007 na een soort amendementenslag van 12 amendementen - het huishoudelijk reglement meerderheid tegen oppositie goedgekeurd. Van in het begin hebben wij het bureau gevolgd over het feit dat de actualisering van het huishoudelijk reglement zich opdrong. Anderzijds hebben wij de beknotting van de inspraak en de beweegvrijheid van de politieke fracties in dit halfroond aangeklaagd, onder meer aan de hand van verschillende amendementen.

Een huishoudelijk reglement is niet iets statisch. Het is iets dat moet geëvalueerd worden. We zijn ondertussen meer dan 6 maanden ver en het lijkt mij het goeie moment om die evaluatie hier vandaag aan de orde te brengen. Vanuit het Vlaams Belang willen wij opmerken dat er twee dossiers daaruit naar voren komen waarin toch mogelijks wijzigingen dienen aangebracht te worden. Enerzijds de problematiek van de agendering van dossiers zoals die vandaag gebeurt of in sommige gevallen gebeurde, en anderzijds de problematiek van de motivatie bij onthoudingen van stemming.

Collega's, laat het duidelijk zijn dat het niet onze bedoeling is om aan de hand van het huishoudelijk reglement alsnog een politieke slag binnen te halen om als oppositie de meerderheid in haar hemd te zetten. Ik denk in deze dat wij het niveau meerderheid-oppositie of politieke partij versus de andere dienen te overstijgen. Ik denk dat wij het reglement hier vandaag moeten hanteren en naleven, dat de geest van de raad uitstraalt. Dat was ook onze kritiek in september 2007, het ging toen over een aantal punten zoals de samenstelling van het bureau, maar nu gaat het over de werking hier in deze raad.

Wij willen ook een pleidooi houden dat de punten die door de individuele raadsleden werden ingediend, dat die vanuit een collegiale geest geagendeerd worden. Met collegiaal bedoelen we dat de meest objectieve vorm van agendering de chronologische agendering is. In deze verwijs ik naar een voorbeeld van vorige maand, want naar onze mening werd dit toen onvoldoende gemotiveerd waardoor men de indruk zou krijgen dat er sprake is van partijdigheid. In de legislatuur met de vorige voorzitter zou men zelfs durven spreken of denken aan wispelturigheid, maar in deze denkt men eerder aan partijdigheid of favoritisme. Het is heel belangrijk dat dergelijke overwegingen vermeden worden. Dat men resoluut kan aantonen of kan schermen met een huishoudelijk reglement dat er geen sprake is van dergelijke motieven. Het is ook ons voorstel om de artikelen 52, 56 en 57 te wijzigen. Het zijn artikelen die enerzijds slaan op de voorstellen van raadsbesluit en anderzijds op de interpellaties en de moties. Daarin vragen wij dat die zouden geagendeerd worden op de agenda van de vergadering volgens de chronologie van indiening zoals trouwens ook voorzien is bij de mondelinge vragen. Ik denk ook aan de mooie filosofie van eerst halen, eerst malen.

Criticasters zouden durven zeggen, dat het vooral de oppositiepartijen zijn die initiatieven indienen. Dat is een beetje een vreemde redenering want ik ken tal van gemeenteraden waar heel actieve raadsleden in de meerderheid zitten. Misschien moeten sommigen zich daar nog van bewust worden. Of misschien kunnen de fractievoorzitters of de leden van de deputatie daarin een stimulerende rol spelen en de mensen aanmoedigen om initiatieven te nemen zodanig dat zij niet meer de deuren van kabinetten moeten platlopen, of gedurende de ganse vergadering op hun tong moeten bijten omdat zij vaak gelijkaardige standpunten van de oppositie wensen in te nemen. In deze enerzijds een oproep tot de gedeputeerden en de voorzitters van de meerderheidsfracties om daarin een rol te spelen.

Dusdanig kunnen wij perfect het argument ontkrachten. Of zou dit enkel een instrument zijn om de oppositie nog meer aan bod te laten komen in een agenda die door omstandigheden buiten onze wil om maar wel met onze waardering duidelijk gekleurd is door de aanwezigheid van pers. Ik denk dat in deze staat elk raadslid een vrij initiatiefrecht heeft om zelf een motie, een amendement of een voorstel van raadsbesluit of een motie in te dienen. Ik kan mij niet voorstellen dat de druk van een fractieleider zo groot zou zijn dat zelfs dit initiatiefrecht zou ontnomen worden aan een provincieraadslid. Bij deze vragen wij met aandrang onze 3 artikelen of amendementen of voorstellen van raadsbesluit goed te keuren in verband met de chronologie.

Ik heb al even de problematiek van de onthouding aangehaald. De gedeputeerde heeft daar vorige maand zeer terecht op gewezen dat dit in de revisie van het huishoudelijk reglement gesneuveld is. Aangezien de motivatie bij de oorspronkelijke bespreking van dit huishoudelijk reglement niet aan bod is gekomen, vermoed ik dat dit per abuis gesneuveld is. Ik kan mij niet voorstellen dat men dit bewust heeft geschrappt. Ik denk ook dat de voorzitter er altijd over waakt dat daar tot op heden geen misbruik of oneigenlijk gebruik zou van gemaakt worden. Ik denk ook wij moeten toegeven dat het toelichten van een onthouding geen kapstok mag zijn om persoonlijke aanvallen te uiten of om opnieuw het debat aan te zwengelen daar waar de andere raadsleden die zich niet hebben onthouden dit niet kunnen. Bij deze dringen wij aan om dit naar de geest van de raad te schikken en vragen wij ook dat dit opnieuw voorzien wordt in dit huishoudelijk reglement.

Dank u.

De heer gedeputeerde Vercamer

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

De vraag is of de deputatie in deze een houding moet bepalen? Dit is een zaak van het bureau. De voorstellen van de collega zijn daar besproken. Men heeft daar blijkbaar niet zo heel veel tijd aan gewijd omdat de zaak al heel duidelijk was. Hij heeft ook geen meerderheid gevonden in het bureau vandaar dat er hier geen voorstel voorligt van het bureau, maar enkel een voorstel van een individueel raadslid.

U weet dat ik mij graag met regelgeving bezighoud. Dat interesseert mij en ik volg dat een beetje. Ik kan eigenlijk wel de redenering volgen die het bureau gehanteerd heeft, namelijk wij hebben bij het begin van de legislatuur een revisie gedaan van het reglement want dat is hier een gewoonte. Als je naar andere assemblees kijkt en naar hun reglementen, zij grijpen ook in aan hun reglement in het begin van de legislatuur. Dat reglement gaat dan een legislatuur mee. Dat is een beetje de regel.

De collega heeft waarschijnlijk al langer met dat idee gespeeld om iets te veranderen. Hij heeft niet gewacht op mijn opmerking van vorige maand. Het is inderdaad zo dat we vroeger een artikel 42 hadden dat zei dat wie zich onthoudt dat kon motiveren en dat werd dan genoteerd in de notulen van de vergadering.

Vandaag zitten we met een paar andere artikelen. We hebben artikel 30 dat zegt, dat de voorzitter de agenda vastlegt, dat wat zijn eerste drie voorstellen betreft hé. Langs de andere kant hebben we artikel 49 dat duidelijk zegt dat elk raadslid niet kan eisen dat de reden van zijn stemming wordt opgenomen in de notulen van de zitting. Dat is misschien een beetje een eigenaardig artikel. Persoonlijk zou ik suggereren dat als men ooit iets zou willen wijzigen aan het reglement dat men dit dan misschien een beetje expliciteert. In de praktijk is het zo dat de stemhoudingen weldegelijk gemotiveerd in de notulen staan. Er is duidelijk uit de notulen te halen wie of welke groep, de meerderheid of de oppositie, voor een stemming is, of tegen een stemming is. En in de loop van de debatten kan men ook duidelijk zien wie zich onthoudt, en waarom hij of zij zich onthoudt. Dat is allemaal mogelijk vandaag.

Tenslotte is er artikel 70 dat duidelijk is over de griffier en de manier waarop hij moet zorgen voor de notulen. Die notulen maken melding van alle beslissingen en het resultaat van de stemmingen, behalve bij geheime stemmingen vermelden de notulen hoe elk lid gestemd heeft.

Met andere woorden het provinciedecreet bepaalt vandaag duidelijk dat de stemhouding van ieder individueel raadslid dient te worden opgenomen in de notulen. Ik verwijs andermaal naar artikel 70 van ons reglement. De stemhouding, wat is dat? Dat is ja, neen of onthouding. Zoveel is duidelijk. Iedere stemhouding heeft dezelfde waarde. Er zijn geen argumenten aan te voeren waarom men een onthouding op een andere manier zou moeten behandelen dan een ja-stem of een neen-stem.

DEBATTEN

Er zijn drie mogelijkheden van stemhouding en die zijn evenveel, of even weinig waard. Het is naargelang hoe je het bekijkt. Het is wat mij betreft ook geen grond om de ene stemhouding anders te behandelen dan de andere en om die reden, vermoed ik, rekeninghoudend met de wijsheid van het bureau die dat allemaal voorbereid heeft, om die reden is in het nieuwe huishoudelijk reglement het onderscheid komen te vervallen. Dat lijkt mij een plausibele redenering, zeer logisch, goede uitgangspunten, dus goede conclusie.

Bovendien denk ik dat uit het debat voorafgaande aan hun stemming de houding van een ieder tegenover een voorstel, impliciet van de ja-stemmers die het voorstel en aan de basis liggende motieven overnemen en dus goedkeuren en meestal expliciet bij de neen-stemmers, en bij diegenen die zich onthouden en die in discussie gegaan zijn. Dat wordt hier allemaal genotuleerd. We hebben daar heel vakbekwame ambtenaren voor die dat heel goed doen en die ook over goede hulpmiddelen beschikken om die notulen zo getrouw mogelijk weer te geven. Ik heb hier trouwens nog niet meegemaakt dat men de notulen afkeurde, dat werk wordt voortreffelijk gedaan. Er worden zelfs meer klemtonen gelegd - en dat kan ook niet anders - op de motivering van een neen-stem en op een onthouding. Deze worden expliciet naar voren gebracht in deze raad, terwijl een ja-stem een meer impliciete houding is, als ik deze woorden even mag gebruiken. De toelichting achteraf zou dan ook niets meer zijn dan een nodeloze herhaling en zou leiden tot een inefficiënte vergadertechniek. Trouwens kijk in de praktijk, wat er vroeger gebeurde. Dit was een trucje hé, de onthouding toelichten. Ik heb het zelf nog toegepast, ik beken ook moeders schuld. Ik ga het juk onderdoor en wentel me in het stof.

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's, ik heb dat zelf nog gedaan namens de deputatie om nog een laatste keer een stelling te kunnen verwoorden: ik heb mij onthouden om toch nog eens te zeggen dat, en dat, en dat. Het is een houding van een inefficiënte vergadertechniek en daarom zou je dat best verwerpen.

Tot slot, Dames en Heren, voor alle duidelijkheid, we hebben hier altijd goede voorzitters gehad. Ik heb er al een paar meegemaakt, ook deze voorzitter. Hij bepaalt de stand van het debat, rondt af en zegt of we gaan stemmen, en dan is alles duidelijk. Er zijn wat mij betreft - en de collega's in de deputatie volgen mij - geen redenen om een andere houding aan te nemen dan die houding die de meerderheid in het bureau aangenomen heeft, namelijk deze voorstellen zijn nutteloos.
Dank u.

De heer Fiers

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Ik zou hier 2 argumenten in het debat willen brengen. Het eerste is een formeel argument. Er wordt gesteld dat wij in het bureau daar al een bespreking aan gewijd zouden hebben. We hebben gewoon akte genomen van het voorstel. Dat is toch nog wat anders dan er een bespreking aan wijden. Men trekt daar misschien andere conclusies uit, die men er graag wil uittrekken. Ik zou het persoonlijk nuttig gevonden hebben om over een aantal voorstellen, maar om vooral over het huishoudelijk reglement in zijn algemeenheid eventjes van gedachten te wisselen. Ten andere dat was een engagement dat we bij de oorspronkelijke stemming ook hadden aangegaan. Wij hadden een reglement klaargemaakt dat eigenlijk redelijk drastisch nieuw was ten opzichte van het vorige. Eigenlijk verdient het aanbeveling als je zo'n verandering doorvoert om na verloop van tijd eventjes te kijken van wat daar de gevolgen van geweest zijn, en of dat wel zo'n goed idee was. Mijn voorstel zou zijn om dat toch nog eventjes te herbekijken op het bureau. Ik deel de mening van de deputatie dat het daar de plaats is waar in eerste instantie dit gesprek moet gevoerd worden, want het overstijgt partijpolitiek gekrakeel. Ik denk dat we moeten kijken van wat deze raad in zijn totaliteit het beste dient. Nu dat voorstel voorleggen vond ik ook een ongelukkige keuze maar misschien zijn er in de toekomst wel andere initiatieven denkbaar. U kent mijn voorstel, ik zou vragen om dit terug naar het bureau te laten gaan.
Dank u.

De heer Liebaut

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Over het voorstel punt 49 van collega Veys denk ik dat wij als CD&V er ook kunnen inkomen om dit in het bureau opnieuw ter discussie te stellen. Trouwens in het voorgaande bureau hebben we daarover reeds van gedachten gewisseld. Het kan inderdaad niet dat een onthouding niet zou kunnen gemotiveerd worden door het raadslid. Op welke manier dit verwerkt moet worden in het verslag, is wat anders. Dat zou inderdaad het voorwerp kunnen zijn van een gesprek in het bureau. Collega Veys vermeldt natuurlijk niet in zijn uiteenzetting dat die maatregelen, zoals die voorgesteld werden in die 4 artikelen, het gevolg zijn van de misbruiken die de meerderheid in deze raad hier ervaarde vanuit het 'Belang', namelijk dat wij geconfronteerd werden met een eindeloze reeks van opeenvolgende interpellaties, moties, voorstellen, telkens vanuit dezelfde hoek. Zinvol. Veel minder zinvol. En helemaal niet zinvol.

Er is dan ook de wijze maatregel geweest van de voorzitter om het ritme van tussenkomsten vanuit dezelfde hoek te doorbreken. In die zin dat er een aantal interpellaties kunnen volgen maar dat er dan misschien ook anderen even aan het woord kunnen komen over hetzelfde onderwerp. Het is omwille van de misbruiken, het duidelijk misbruiken, het enigszins gijzelen van deze raad dat uiteindelijk dit artikel er in dit reglement gekomen is.

Over de houding van het Vlaams Belang, wat betreft de frequentie van het aantal tussenkomsten en de breedvoerigheid van de tussenkomsten over van alles en nog wat, bij deze is ons voorstel hetzelfde zoals we dit tot nu toe aangenomen hebben. Wij steunen dit om bij het opmaken van de agenda een zekere spreiding van de tussenkomsten te hebben in de loop van de zitting.

Ik herhaal wat artikel 49 betreft, daar kunnen we inderdaad inkomen, hetzij dat de breedte van onthouding expliciet vermeld wordt, hetzij dat het inderdaad verwerkt wordt in het complete exposé van het debat voordat de stemming plaatsvindt.

Ik wil er u ook aan herinneren, Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's, dat telkenmale vanuit het Vlaams Belang de onthouding werd gerechtvaardigd men telkens weer misbruik maakte van de situatie om veel meer te zeggen dan alleen maar de verklaring van de onthouding. Dat zijn de redenen waarom dit reglement in die zin is opgemaakt. Je was dat even vergeten, Collega Veys. Ik wou uw geheugen even oprispen en ik hoop dat het gelukt is.

De heer Beke

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Ik kan mij namens mijn fractie aansluiten bij wat de collega daarjuist gezegd heeft. Het is trouwens wel zo dat er in mijnheer Veys zijn tussenkomt altijd een dubbele bodem zit. U zou ook kunnen zeggen: dat het vaak zoals een wolf in een schapenvacht is. Zo gezegd goed bedoeld, maar eigenlijk met een andere bedoeling. Ik denk dat wat er in het bureau over is gezegd en wat hier herhaald is, dat dit inderdaad verduidelijkt kan worden. Men heeft op elk moment het recht om te verantwoorden waarom men op die of die manier zal stemmen, maar het kan niet de bedoeling zijn om daarna het debat terug te openen. We weten dat u als voorzitter er in alle wijsheid ook zo over oordeelt. Ik denk dat het goed is dat we dat debat in het bureau nog eens voeren, nog eens kijken en dat we daar tot een goede besluitvorming komen. Kan mijnheer Veys zich dan daar niet bij neerleggen? Ja, dan is dat een puur politieke discussie, maar ik denk dat wij hier toch vanuit de meerderheid in het bureau kunnen zeggen dat wij dit in het bureau op een goeie manier kunnen behandelen.

Dank u.

De heer Joris

Ik ga niet terugkomen op de problematiek van het toelichten van onthoudingen. Ik vind dat een deel van de kritiek aan ons adres en specifiek aan het adres van mijn vriend en collega Veys over het randje is. Dat is niet meer correct. Als iemand zeer vroeg, onmiddellijk na de vorige raad, een reeks tussenkomsten en interpellaties of vragen indient, dan is dat zijn volste recht. Als hij er tien of 100 indient dan maakt hij alleen maar gebruik van zijn democratisch recht. Daar is niets van gijzelen aan. Daar is niets van misbruik aan.

DEBATTEN

Mijnheer de Fractievoorzitter, ik wil in alle vriendelijkheid zeggen zonder nijdig te willen zijn, dat we de verhoudingen een beetje moeten in acht nemen. Soms komt er uit uw fractie niet één tussenkomst of vraag per raadszitting. Dan bent u redelijk slecht geplaatst om kritiek te leveren op raadsleden die hun werk zeer goed en zeer ijverig doen. Dat is niet correct.

Dank u.

De heer voorzitter

Ik ga afronden. Ik ben een lid van de meerderheid, maar ik ben ook de voorzitter van de raad. Ik wil zeggen dat ik niet zou toegeven op de artikelen 55, 56 en 57. Ik wil inderdaad een spreiding van het debat. Ik wil dat heel openlijk over de diverse partijen. Dus als er inderdaad 9 tussenkomsten zijn van de CD&V in een stuk, dan zal ik ze ook spreiden over de andere tussenkomsten zodanig dat iedereen, elke fractie een beetje aan het woord komt. Daarop, Mijnheer Joris, zal ik persoonlijk niet toegeven en dus vragen te verwerpen.

Mevrouw Peeters-Muyshondt

Mijnheer de Voorzitter, wat de tussenkomsten betreft hebt u het recht die te spreiden, misschien voor de goede gang van zaken. Maar men kan een oppositie toch niet verwijten dat ze te hard werkt of te veel tussenkomsten doet, of belangrijke accenten wil leggen? Dat is toch juist het fundament van een democratie dat elk standpunt kan en mag en moet aan bod komen. Moesten wij hier zitten en zwijgen, ik denk dat er dan vanuit de hoek van de meerderheid terecht kritiek zou komen.

Wat mijnheer Beke zegt dat wij met een ondergrondse agenda werken of dat wij slechte bedoelingen hebben. Ik denk dat het oude spreekwoord: 'honni soit qui mal y pense' hier ook wel op zijn plaats is. Wat de onthouding betreft. Ik zit al sinds 1995 in de gemeenteraad in Temse. Daar wordt bij een onthouding de stemming altijd afgerond met de vraag: "Gaaf u uw onthouding motiveren?" Ik denk dat hier nog gemeenteraadsleden zitten die dit zo meemaken. Dat er bij een stemming en een motivering niet een ellenlange discussie moet komen, daar ga ik volledig mee akkoord. Maar dat de onthouding, en dat is waarschijnlijk ook zinvol voor diegene die de notulen moet opmaken, kort en krachtig wordt toegelicht vind ik niet meer dan normaal. Dat is mijn standpunt.

De heer voorzitter

Mevrouw, het is goed dat je dat gezegd hebt. Ik moet daar over waken dat dit inderdaad zo is. Ten andere, mijnheer de gedeputeerde heeft hier gezegd dat alles genoteerd wordt. In de praktijk heb ik nog nooit iemand verboden om iets te zeggen over zijn onthouding. Je kunt dit voor de stemming doen en misschien ook na de stemming. Ik ben ervoor dat u dat voor de stemming doet door te zeggen: "Kijk, ik ga mij onthouden om die of die reden." Dat is voor de stemming niet abnormaal. Het andere staat niet opgenomen in het reglement, maar er staat ook niet dat het niet mag. Het is niet omdat het niet opgenomen is, dat het niet mag. Ik ben niet zoals mijnheer Vercamer een legistiek man en ik drijf een beetje op het debat en het woord, want als we ons inderdaad alleen aan de letter houden dan doden we het debat, maar het reglement is ook niet opgemaakt als een prentenboek. U moet het ook een beetje volgen. Ik heb nog nooit iemand verboden om zijn onthouding te motiveren, niettegenstaande het niet in het reglement staat en zoals mijnheer Vercamer zegt, wordt alles hier genoteerd. Niet vanuit een politiestaatmentaliteit, maar omdat alles moet genoteerd worden. Het is nu eenmaal zo en ik weet dat er zelfs nog andere bandopnemers meedraaien. Mocht er twijfel bestaan, dan kunnen we altijd iemand vragen in de raad of hij daar geen dubbel van heeft. Ik geef nu nog het woord aan mijnheer Veys en dan aan mijnheer Vercamer.

De heer Veys

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Ik heb begrip voor de argumenten die geuit zijn door de collega van Groen!, Open VLD en CD&V om dat nog eens in overweging te nemen in het bureau. Ik ga niet akkoord met het standpunt van de deputatie. Het is het begin van de legislatuur, we gaan nu de krijtlijnen uitdelen en daar blijft het bij de komende zes jaar. Ik denk dat het huishoudelijk reglement vorig jaar te ingrijpend gewijzigd is, vooral ook het provinciedecreet, de vroegere provinciewet. In deze denk ik dat het na zes maanden wel al eens een mooi moment is om dat eens te wegen. Voor de goede orde zou ik voor het praktische vervolg toch een stemming vragen over de verwijzing naar een commissie, in deze het bureau, zodanig dat er een politieke beslissing is en waardoor wij ook die zaak verder kunnen opvolgen en gevat zijn door de beslissing van de raad.

De heer voorzitter

Mijnheer Veys, ofwel vraagt u de stemming over de voorliggende tekst, ofwel vraagt u geen stemming. We kunnen er dan in het bureau nog over spreken. Als u deze stemming vraagt, dan laat ik stemmen over wat hier voorligt en niet over een gewijzigde tekst. Ofwel vraagt u de stemming over uw twee voorstellen 4 en 5, ofwel trekt u uw voorstel terug en zeg je dat je de actie steunt die zal gebeuren in het bureau om het opnieuw ter bespreking te brengen en ter evaluatie. Wat doe je?

De heer Veys

Ik trek mij strategisch terug.

De heer voorzitter

Mijnheer Vercamer, we zijn rond. We zullen ermee naar het bureau gaan en dat is een engagement van alle partijen. Het is iets vroeger dan afgesproken, maar als je zegt na een jaar gaan we dat evalueren maar dat mag vroeger als het bureau de tijd rijp acht. Gaan we dat zo snel mogelijk doen? Inderdaad de heer Vercamer heeft gezegd het reglement is gestemd maar we hadden ook een engagement, we gaan het evalueren nadien, want het is te nieuw. Bij deze zijn die twee stemmen overbodig.

PUNT 6

VOORSTEL VAN HILAIRE LIEBAUT: "VERWERVING VAN DE SPOORWEGROUTE MOERBEKE-WAAS - ZELZATE EN AANLEG VAN EEN WANDEL-, FIETS- EN EVENTUEEL RUITERPAD OP DIE ROUTE"

De heer Liebaut

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
In het kader van de afwisseling in de agenda is het nu mijn beurt. Het gaat over een voorstel dat ik aan de raad wil voorleggen met een eventuele stemming. Ik hoop alleen dat de meerderheid het geweer van schouder veranderd heeft na al de stemmen van de heer Veys.

In de provincieraad van 11 maart 2006 heb ik gepleit voor de installatie van groene 'corridors' in het gebied tussen Puyenbroeck, het Heidebos en het Kloosterbos. Dat voorstel is toen door de raad niet direct goedgekeurd. Het is ook niet ter stemming gelegd. Ik had op dat moment wel begrepen dat dit voorstel door de deputatie wel ter harte werd genomen.

In de loop van de maanden heb ik weinig signalen gezien, tot ik zeer recent een zekere publicatie zag van de provinciale administratie. In dat ambtenarentijdschrift las ik dat men bezig is met de voorbereiding van het dossier. Een reden temeer om als raadslid nooit te wanhopen als je voorstellen ingediend hebt. Ze krijgen gevolg, zij het dan dat ze in stilte uitgewerkt worden.

DEBATTEN

Mijnheer de Voorzitter, aan de hoofdingang van het Heidebos zag ik recent een nieuw bord prijken met als titel: "Realisatie met verbindingen tussen de drie groengebieden Puyenbroek, Heidebos en Kloosterbos." Vreugde was mijn deel. Ik ben beginnen lezen, maar ik vond geen letter of woord over die verbindingen, wel over zeer veel andere zaken. De kop van het artikel op een mooie plaat gedrukt was bijzonder hoopgevend, maar de rest ging in feite over andere dingen.

Mijnheer de Voorzitter, er is nu een uitzonderlijke gelegenheid om relatief snel dit idee te realiseren. Mijnheer de Gedeputeerde, u zult het toch wel met mij eens zijn dat dit idee bijzonder toejuichbaar is, of niet?

De sluiting van de suikerfabriek was een spijtige zaak voor de werkgelegenheid in een streek waar de arbeidsplaatsen bijzonder karig zijn. De sluiting van de fabriek is dus zeker niet toejuichbaar. Er zijn daar wel interessante vergoedingen uitbetaald, zowel aan arbeidskrachten als aan de eigenaars van het bedrijf. Er is een maatregel getroffen onder Europese druk, dat weten wij allemaal. Het blijft niettemin een spijtige zaak. Als gevolg van die sluiting verliest de spoorwegverbinding Moerbeke-Waas station en Zelzate-Gent haar functie, want die spoorweg was enkel nog in gebruik voor het vervoer van suikerbieten, in de suikerbietenperiode.

Die spoorwegverbinding begon tussen Lokeren en Zelzate en is aangelegd in 1967. Het gedeelte van Lokeren tot in Eksaarde Dam, grondgebied Moerbeke-Eksaarde eigenlijk op de grens, werd aangelegd als wandelpad in 1978-'79. Het is een pad met 3m asfalt. Dat was de opvatting van toen. Een ideale wandel- en fietsweg die buitengewoon druk is, omdat dit eigenlijk een schitterende verbinding is tussen de deelgemeenten Eksaarde en Daknam. Het loopt door de centra van die gemeenten. Wij hebben destijds geprobeerd om samen met Moerbeke ook het gedeelte Eksaarde-Dam tot aan de suikerfabriekstation Moerbeke daarbij te betrekken, maar dat is gestuit op allerlei bezwaren. Ik ga daar niet verder op ingaan. Dat gedeelte ligt daar in elk geval nog altijd ongebruikt. Ik geef toe dat de ligging niet zo interessant is omwille van het feit dat de stortgebieden van de fabriek palen aan deze wegbedding. Dat gedeelte is dus ongebruikt gebleven sinds de jaren 1970.

Mijn voorstel is dat we door het feit dat de spoorweg die eigendom is van de NMBS, maar niet meer gebruikt wordt, dat wij contact zouden opnemen met de NMBS om op die manier de zaten te verwerven en de breedte die ter beschikking komt aan te leggen als wandel- en fietspad. En als er nog voldoende ruimte beschikbaar is, om dan ook een ruiterspad aan te leggen.

Ik moet toegeven, Mijnheer de Voorzitter, het is een lange rechte lijn. Kilometers lang, midden in een ruimte tussen de drie groengebieden. Het kan met andere woorden vrij snel een racebaan worden voor fietsers. Er zullen dus voldoende barrières moeten geplaatst worden om dat te voorkomen en om het rustig gebruik te garanderen. Er is maar één eigenaar van het wegdek en dus van de wegzaten. De onderhandelingen moeten in principe vrij snel en vlot kunnen verlopen. Tegelijkertijd bestaat de mogelijkheid om langs de bestaande wegen het Heidebos te verbinden met die nieuwe wandel- en fietsweg. Die wegen liggen daar, Mijnheer de Voorzitter, het kan dus perfect ontsloten worden. Wij hebben als provinciebestuur in de loop van de voorbije jaren voldoende gronden gekocht ten noorden van Puyenbroeck om ook daar de verbindingen te maken vanuit Puyenbroeck tot aan de huidige spoorwegbedding.

Ik wil er ook uw aandacht op vestigen, Mijnheer de Voorzitter, dat de oude spoorwegbedding tussen Moerbeke-Waas, Klein-Sinaai, Kemzeke en Sint-Gillis-Waas al jaar en dag een wandel- en fietspad is. Met andere woorden je kunt daar perfect een fietsenknooppunt realiseren. Het station van Moerbeke is nog altijd ongebruikt. Het is weliswaar in verval, maar het zou misschien eens kunnen gebruikt worden voor weet ik veel wat. Limburg is terzake een schitterend voorbeeld.

Er bestaat een mogelijkheid om dat wandel- en fietspad vanuit Lokeren tot aan de Dam door te trekken naar het station Moerbeke mits inspraak van de betrokken gemeente en met het akkoord van de NMBS. Vanuit Moerbeke vertrekt er een wandel- en fietspad richting Sint-Gillis-Waas, heel diep in het Waasland en er bestaat ook de mogelijkheid om het aan te leggen tot aan het Kloosterbos.

Ik bepleit dus niet de doortrekking tot aan de Kennedylaan. Dat heb ik niet geschreven in mijn tekst en ik zeg dat deze namiddag ook niet om de reden dat mijn schip nog niet geladen was, Mijnheer de Voorzitter, of ik kreeg de wind van voren. Via wie weet ik niet maar in elk geval binnen de Gentse gemeenschap is dat voorstel bij sommigen reeds bekend. Onmiddellijk kreeg ik vanuit de hoek van de spoorwegen tenminste dan toch een stem. Ik kreeg onmiddellijk tegenwind in die zin dat het traject Moerbeke-station, Zelzate-Gent, bedoeld is in het vrijkomen van de spoorweg. Door de sluiting van de fabriek kan dat geïntegreerd worden in het toekomstige voorstadsnet Gent. En wie ben ik om een dergelijke stelling te betwisten, Mijnheer de Voorzitter.

Ik stel mij natuurlijk allerlei vragen. We moeten toch een klein beetje kritisch zijn omtrent rendabiliteit, want misschien vergis ik mij gruwelijk. Ik geef toe vanuit mijn bekommernis omtrent het openbaar vervoer dat indien dit zo zou zijn, ik mijn voorstel onmiddellijk zal terugtrekken. Dat is nogal vanzelfsprekend. Het zou trouwens toch geen kans maken. Maar, Mijnheer de Voorzitter, als dat waar zou worden dan wil ik toch pleiten dat dit toch geen reden zou zijn om naast dat spoorwegtraject toch nog een fietspad aan te leggen. Wij hebben dat op verschillende plaatsen reeds gedaan. Gemeenten hebben dat ondertussen gedaan in de voorbije jaren. Die ruimte is daar of die kan daar door zeer kleine onteigeningen gerealiseerd worden.

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Ik vraag drie zaken. Ik vraag geen stemming over het voorstel, tenzij de raad zou aandringen natuurlijk.

1. Wij moeten zo snel mogelijk stappen zetten om te voorkomen dat er ook maar één vierkante meter van deze bedding geprivatiseerd wordt. Ik ben niet tegen privé-initiatieven, maar hier kan en moet het gemeenschapsnut een centrale rol spelen. Het zou dus geen zin hebben te herhalen wat in het verleden helaas dikwijls is gebeurd. Ik spreek dan inderdaad over een ver verleden waarbij men spoorwegbeddingen heeft verdeeld over particulieren, een deel wel en een deel niet, met alle gevolgen van dien. Het moet te allen tijde vermeden worden dat het integraal in elk geval zijn gemeenschapsbestemming behoudt.
2. Men moet onderhandelen vanuit de deputatie met de gemeentebesturen, namelijk met Moerbeke-Waas en Wachetebeke en indien het zou doorgetrokken worden tot Lokeren ook nog met Lokeren. Men moet ook onderhandelen met de NMBS over de bestemmingen en indien het kan over de verwerving van de zaten.
3. Ik dring aan, dat indien er opening van zaten komt, op de realisatie van het project. Ik denk trouwens dat het een ideaal project is dat vrij goedkoop te realiseren is. Het maatschappelijk nut ervan vergt geen betoog. Ik vraag om die spoorwegrails niet te laten roesten in de loop van de vele jaren, maar dat men op zoek gaat naar een bestemming, naar een ruimte, en naar een bedding en dat men op die manier inderdaad de mogelijkheid, de potentialiteit die er aanwezig is en die toch wel bijzonder boeiend is dat men die potentialiteit vooruitschuift in de tijd.

Dank u.

De heer Maes

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Ik ben het voorstel van collega Liebaut zeker en vast genegen. Ook zijn tweede en derde voorstel waar hij voor pleit, namelijk als er ooit een voorstadsnet zou komen van de stad Gent dat tot daar reikt, om daarnaast een fietspad te leggen.

Ik zou aan de Sporen eens willen vragen om een alternatief te bekijken. Ik heb dat eens in Wallonië, aan een zijvalleitje van de Maasvallei gezien, als ik mij goed herinner was dat aan de Abdij van Maredsous. Je hebt daar ook een oude spoorweg en ze hebben daar een toeristisch project rond uitgebouwd, namelijk met een soort aangepaste fietsen rijden ze daar op de sporen. Ik weet dat daar heel wat belangstelling voor is, want dat is echt een evenement en een echte belevenis om op zo'n manier eens te fietsen. Ik ben het voorstel van collega Liebaut zeker genegen. Ik zou ook willen vragen om dit project eens te gaan bekijken en een kostenbatenanalyse te maken voor men zo'n project opstart, temeer stel dat de sporen op lange termijn blijven liggen dan moet men op dat gebied al geen kosten meer doen. Dit is trouwens nog een van de weinige spoortrajecten dat vandaag nog afgeschaft wordt, want de meeste zijn al langer afgeschaft en uitgedbroken. Wie weet binnen 10, 15, 20 jaar als dat voorstadsnet van Gent daar nog komt, dan liggen de sporen daar nog en kan men nog steeds overschakelen van de fietstrein naar de gewone of welke soort trein dan ook.

Dank u.

DEBATTEN

De heer voorzitter

Dank u wel, Mijnheer Maes, voor uw inventief voorstel.

De heer Janssens

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Uiteraard steunt onze fractie zowel het voorstel als de argumentatie van collega Liebaut. Dus het eerste voorstel, een eventueel ruiterspad, daar wilden wij de aandacht op vestigen dat dit wandelpad, fietspad en ruiterspad goed moeten gescheiden zijn want er zijn plaatsen waar dat door elkaar loopt en waar er ruiters zijn die in de voeten van de voetgangers en de fietsers rijden? Ja, ik bedoel in de wielen, maar we gaan akkoord met uw voorstel.

Het behoud van het spoor is eventueel te overwegen maar ik denk dat dit een van de vele dromen is van onze NMBS.

De heer voorzitter

Dank u wel, Mijnheer Janssens. Ja, het werd een beetje moeilijk. Ik moest mij daar iets bij voorstellen. Ik heb niet goed kunnen volgen van voetpad, naar voetsporen, van ruiters in de voeten of van voeten in de voetgangers of van de fietsers. Maar dat is een bijkomend probleem. Je hebt u nadien duidelijk uit kunnen drukken, maar het was eerst een beetje moeilijk.
Mijnheer Hertog, wat heb jij daarover nog te zeggen?

De heer gedeputeerde Hertog

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Zoals ik het begrepen heb gaat het over de aanleg van een fietstreintjesfiets, wandel- en ruiterspad. Liefst nog gescheiden ook. Dus ik denk dat het niet zal volstaan om enkele meters te onteigenen om dat te kunnen realiseren. Dat het een indrukwekkend project zou worden, daar twijfel ik niet aan.

Alvorens specifiek op de inhoud van het voorstel in te gaan, wil ik het even hebben over wat collega Liebaut zei. Hij sprak over de verbingsgebieden tussen de groenzones, maar hij zal de natuurverbindingen bedoeld hebben en niet zozeer de fietsverbinding waar hij naar verwijst.

Ook kort over de leegstand van het station in Moerbeke. We hebben in het verleden nog leegstaande gebouwen gekocht die jaren later nog leeg staan. Ik stel voor dat we daar niet opnieuw mee beginnen. Wat de rendabiliteit van sommige spoorlijnen betreft, ik vrees dat als je puur naar de economische rendabiliteit kijkt dat je dan veel spoorlijnen zult moeten afschaffen. Er is aan spoorlijnen natuurlijk nog iets meer dan de puur economische winstgevendheid, er is ook nog het mobiliteitsvraagstuk, het milieuvraagstuk en dergelijke meer.

Het is een zeer belangrijke piste en we kunnen daar moeilijk tegen zijn want het grenst aan het Kloosterbos en aan ons provinciaal domein Wachtbeke. Het speelt zich af aan de bovenkant van het Waasland, dus allemaal redenen om daar niet tegen te zijn. Voor alle duidelijkheid nog, de provincie komt in deze alleen maar tussen in de kosten van de aanleg van de fietspaden en niet in de verwervingen van de gronden die daarvoor nodig zijn. Het volledige traject van de spoorlijn van de Dam tot het Kloosterbos werd door de provincie weldegelijk aangeduid als een lange afstandsfietspad, dus een LAF. Dit past ook volledig in ons uitgangspunt waarbij die LAF's worden gesitueerd op oude spoorwegbeddingen of langs onbevaarbare of bevaarbare waterlopen. Wij zijn dus ook bereid om de realisatie van de LAF's volledig op ons te nemen, alhoewel ik moet toegeven dat wij proberen om die LAF's eerst te realiseren die ook op het BFF (Bovenlokaal Functioneel Fietsenroutenwerk) liggen. Dit BFF werd door Vlaanderen ingesteld omdat de aanleg anders 100% van onze middelen vergt en als we het kunnen combineren met het BFF dan legt het Vlaams Gewest er 40% bovenop. Op die manier kunnen wij veel meer fietspaden aanleggen doordat het Vlaams Gewest ze mee subsidieert.

De spoorwegbedding Lokeren – Zelzate werd door het Gewest niet geselecteerd voor dat BFF. Van Lokeren tot Eksaarde Dam is dat wel het geval, vandaar ook dat daar reeds lang een fietspad ligt. Van Moerbeke naar Wachtebeke heeft men de route via Moerbeke dorp geselecteerd als BFF en niet zozeer via de spoorlijn. Vanaan de Eksaarde Dam heeft men de Eksaarde Dam zelf geselecteerd als BFF en dus ook niet de spoorlijn. De keuzes die gemaakt zijn door het Vlaams Gewest lijken mij niet onlogisch, gezien ook het feit dat de spoorwegbedding tussen de Eksaarde Dam en de Moervaart tot voor kort door de suikerfabriek werd gebruikt. Op dat tracé werd ook een groot bezinkingsbekken voor de suikerfabriek gemaakt en de spoorlijn tussen Moerbeke station en Zelzate was nog steeds in gebruik.

Het feit dat die spoorwegbedding geen deel uitmaakt van het BFF betekent zeker niet per definitie dat we niet bereid zijn om dat fietspad aan te leggen. Ik heb het al gezegd, er zijn heel wat meerdere redenen te bedenken om daar wel in dat project te stappen, al was het maar omdat dit een prachtige fietsroute realiseert langsheen onze verschillende provinciale domeinen. Het betekent dan wel dat de factuur 100% door ons zal moeten betaald worden, maar ik denk dat wanneer dit project kan gerealiseerd worden dat we dat ook moeten doen.

De bal ligt echter in het kamp van de NMBS en de beide gemeenten. De gemeenten moeten instaan voor de verwerving van de spoorzaten of toch op zijn minst het verkrijgen van een gebruiksrecht. Vaak blijft het nog eigendom van de NMBS, maar krijgt de gemeente het gebruiksrecht. Pas wanneer de gemeenten die stap gezet hebben, kunnen zij ons vatten om tot een realisatie van dat lange afstandsfietspad over te gaan.

Concreet kan ik aan de interpellant antwoorden dat we ze alle drie zullen contacteren, zowel de NMBS en de gemeenten, om te zien wat hun plannen zijn. Dat geldt dan vooral voor de NMBS om te voorkomen dat die gronden geprivatiseerd worden. Wanneer ze niet van plan zijn om die spoorlijnen open te houden dat die zeker in publieke handen zouden blijven.

Om de gemeenten Moerbeke - Wachtebeke aan te sporen wanneer dat het geval zou zijn dat wanneer de spoorlijnen niet meer zouden geopend worden om deze gronden effectief te verwerven. Als dat het geval is dan zullen wij onze verantwoordelijkheid nemen en ook een project opstarten om deze fietsroute te helpen realiseren, maar ik denk dat dit nog niet voor morgen zal zijn.

De heer Liebaut

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Ik heb bij de stemming omtrent een nieuw subsidiereglement fietspaden reeds gesteld dat het weglaten van een onteigeningsvergoeding vanuit de provincie eigenlijk negatief werkt op de aanleg van nieuwe fietspaden. De meeste gemeentebesturen - zo blijkt uit het verleden, zo blijkt uit de geschiedenis – schrikken terug voor het verwerven van gronden. In het verleden heeft de provincie wat de fietspaden lange afstanden betreft steeds het voortouw genomen in die realisatie. Ook in het verwerven van gronden om op die manier de realisatie mogelijk te maken. Mijn pleidooi was toen, en blijft nog altijd, dat wij die politiek zouden hernemen. Dat wij zouden nadenken over een nieuw reglement van subsidiëring voor het verwerven van gronden in functie van de aanleg van fietspaden door gemeentebesturen. Wanneer het gaat over fietspaden over lange afstand dat wijzelf, zelfstandig (die bevoegdheid hebben wij als provinciebestuur) het initiatief zouden nemen. Willen anderen aan boord stappen dan is dat te beter, maar wij moeten niet zitten wachten op het initiatief van een gemeentebestuur dat in sommige gevallen niet geïnteresseerd is, maar soms zelfs onwillig is.

DEBATTEN

De heer gedeputeerde Hertog

Het klopt natuurlijk dat het niet altijd gemakkelijk is voor gemeenten. Vaak gaat het maar over een paar tientallen meters grond die ze dan liever niet onteigenen waardoor het fietspad niet tot stand komt. Het is niet altijd eenvoudig. Maar we moeten ook ernstig zijn. Als wij de onteigeningen zelf doen en ook nog eens het fietspad aanleggen, dan gaan wij nog niet de helft realiseren van wat wij nu reeds vandaag realiseren. Misschien is een tussenformule in de toekomst mogelijk waarbij wij de onteigening op ons nemen en de gemeenten dan het fietspad volledig overkopen bij wijze van spreken. Op die manier moeten we ook een contract afsluiten met de gemeente. Alvorens die stap te zetten moeten we de zekerheid hebben dat de gemeente ooit zal overgaan tot overname van het fietspad. Wanneer wij genoeg fietspaden willen blijven aanleggen dan zal er toch een samenwerking tussen gemeenten en provincie tot stand moeten komen.

De heer Liebaut

Ik verheug mij er nu al over, want de heer gedeputeerde krijgt straks heel veel middelen beschikbaar aangezien hij de provinciale wegen kwijtraakt. Hij zal dus een bijzonder gevulde kast krijgen waardoor hij rijke en mooie initiatieven zal kunnen uitwerken.

De heer gedeputeerde Hertog

Ik wil de fractieleider nu al danken voor zijn vrijgevigheid.

Mevrouw Lafkioui

Eventjes terugrijpen naar de vorige raad. Ik had het toen over het fietsroutenetwerk in Wetteren. Ik heb toen ook diezelfde vraag gesteld en ik ben blij dat de heer Liebaut die vandaag nog eens herhaalt. Namelijk dat de provincie niet echt een afwachtende houding moet aannemen ten aanzien van lokale overheden maar eigenlijk meer zelf het initiatief moet nemen om dus bepaalde fietsroutenetwerken af te werken of eigenlijk een stukje te verlengen. Ik denk eigenlijk dat dit een beetje de taak is van de provincie, mits natuurlijk de nodige middelen, maar laten we hopen dat die er ook zullen zijn in november-december.

De heer gedeputeerde Hertog

Wij moeten inderdaad soms wachten tot de gemeenten klaar zijn, maar voor alle duidelijkheid er is geen gebrek aan voorstellen en projecten. Onze middelen zijn niet voldoende om de mogelijke fietspaden aan te leggen, dus het is niet zo dat wij moeten zitten wachten omdat er geen projecten voorhanden zijn. Er zijn genoeg gemeenten die weldegelijk hun verantwoordelijkheid nemen om deze gronden in eigendom te verwerven zodanig dat wij dit fietspad kunnen aanleggen.

PUNT 7

VOORSTEL VAN TANGUY VEYS OM IN 2008 EEN EXTRA SUBSIDIE VAN 50 000 EUR TOE TE KENNEN AAN HET FESTIVAL VAN VLAANDEREN

De heer Veys

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Aanleiding van mijn voorstel is in eerste instantie het 50-jarig bestaan van het Festival van Vlaanderen. In tweede instantie ook het initiatief van de fractievoorzitter van de Open VLD om op woensdagavond 13 februari aan de provincieraad voor te stellen 50 000 EUR extra op het budget 2008 vrij te maken ter gelegenheid van de 50ste verjaardag van het Festival van Vlaanderen. Dit op de vooravond van Valentijn, hij is waarschijnlijk geïnspireerd door een vroegtijdig Valentijnsetentje.

Ik ben verwonderd dat dit dossier zonder enige toelichting van de dagorde verdwenen is, daar waar ook mijn fractie dit ten volle wou steunen. Aangezien het een belangrijk dossier is en ik niet zou willen dat de fractievoorzitter van Open VLD gezwicht is voor intimidatie van 'Xander de bespaarder' heb ik dan ook zelf het initiatief genomen om dit voorstel hier aan de raad voor te leggen. Op die manier kunnen wij alsnog een politieke beslissing nemen omtrent de ondersteuning van het Festival van Vlaanderen.

Collega's, de 50ste verjaardag van het Festival van Vlaanderen, als toch één van de culturele ambassadeurs. Ik ben blij dat er eindelijk komaf wordt gemaakt en dat dit ook legio is hier in de raad de zogenaamde vroegere Centers of Excellence zo te noemen. Ik ben ook blij dat de provincie haar waardering uit voor deze culturele ambassadeurs door middel van haar ondersteuning. In 2008 viert niet alleen het Festival van Vlaanderen feest, maar ook de organisatie die instaat voor de Gentse Floraliën en het nationaal Filmfestival vieren hun 35ste verjaardag. De internationale Gentse Floraliën kunnen rekenen op een subsidie van 135 000 EUR. De Gentse Floraliën rekent men in eerste instantie niet meteen in het klassieke lijstje van de culturele ambassadeurs, een beetje door het feit dat ze niet jaarlijks plaatsvinden maar zijn toch zeker een van die culturele ambassadeurs.

Daarnaast is er de subsidiëring van het Internationaal Filmfestival dat bovenop de 210 000 EUR nog eens 25 000 EUR extra krijgt. Het lijkt mij logisch dat in dit lijstje toch geen belangrijke jarige ontbreekt zijnde het Festival van Vlaanderen. Vandaar onze motivatie om hier vandaag de opdracht te geven aan de deputatie om de nodige kredieten te voorzien namelijk 50 000 EUR die kan gebruikt worden om die viering van 50 jaar Festival van Vlaanderen extra in de verf te zetten. Ik vermoed dat dit in de provincieraad van mei zal zijn. Vandaar ons voorstel van raadsbesluit waarvan wij hopen dat het deze keer wel door de raad gestemd zal worden.

Dank u.

- *Amendement ingediend namens de Groen-fractie*

De heer Franck

De Centres of Excellence, het Internationaal Filmfestival van Vlaanderen, het Festival van Vlaanderen, de Vlaamse opera, het kunstencentrum Vooruit, het NTG Gent kregen in het verleden allemaal een subsidie van 245 000 EUR. Tijdens de besparingsrondes van het nieuwe bestuur werd die bij sommigen contractueel vastgelegde subsidie teruggebracht tot 200 000 EUR. Per jaar is er dan iets bijgekomen maar tot daar. Er kwam merkwaardig weinig protest van onze culturele ambassadeurs. Blijkbaar waren ze ofwel bang, ofwel was hen op dat moment toegezegd dat ze mits een goed dossier eventueel wat extra's konden krijgen.

Het Internationaal Filmfestival is tijdig op de trein gesprongen en gekoppeld aan haar 35ste verjaardag (ik weet het niet, is dat dan kartonnen huwelijk of jubileum of zoiets) heeft ze een extra subsidie gekregen van 25 000 EUR gekoppeld weliswaar aan de vertoning van een film.

Het Festival van Vlaanderen heeft ook iets te vieren, namelijk haar 50ste verjaardag. Ze zijn wel vergeten om die bijkomende subsidie bij ons aan te vragen. Gelukkig vonden ze dan wel iemand in de raad bereid om alsnog die toelage te vragen.

The go-between werd op zijn plaats gezet door de collega's in de meerderheid. Waarom, is voor het ogenblik nog onduidelijk. Maar in allerijl werd het voorstel van collega Beke van de raad gehaald voor de zitting van februari. Gelukkig voor hem is het Vlaams Belang in de bres gesprongen. Bij deze willen we ze ook de Ovam prijs als beste recyclerende partij toekennen.

In januari hebben ze het hoofddoekendebat geopend naar aanleiding van een voorstel in de Gentse raad. Dat was trouwens een voorstel van de VLD. In februari hebben ze uiteindelijk dacht ik ook de vlag van Tibet gehaald van Spirit en nu hebben ze terug hun inspiratie gezocht bij de Open VLD en hebben ze een letterlijk voorstel van collega Beke overgenomen.

DEBATTEN

Er wordt verwezen naar de Internationale Floraliën. Dat is volgens mij geen culturele ambassadeur maar die krijgt toch een bepaalde subsidie. Hij is ook nog iets vergeten, dit jaar bestond het Kunstencentrum Vooruit 25 jaar. Die mensen hebben blijkbaar conform wat hen gezegd is, of conform wat zij willen, geen extra subsidie gevraagd. Om nu te vermijden dat iedereen van onze vijf culturele ambassadeurs en misschien zijn er nog een paar die verjaren, dat zij telkens creatief op zoek gaan naar redenen om geld te vragen, zij kunnen dan die creativiteit niet gebruiken voor wat zij eigenlijk moeten doen namelijk creatief zijn. Daarom stellen wij voor om aan al die mensen, al die organisaties die oorspronkelijke 245 000 EUR toe te kennen. Zij zijn op die manier eigenlijk ook wel van hun rompslomp vanaf.

Vandaar ons amendement om gewoon aan die mensen geld te geven wat hen in eerste instantie beloofd is en waar men dan op teruggekomen is. Ik weet niet hoe de deputatie gaat antwoorden, maar ik verzet mij eigenlijk wel tegen het voorstel om die 50 000 EUR eventueel te vinden binnen de sector Cultuur. We hebben in oktober en november dagen gediscussieerd over 100 EUR afpakken van dat project, omdat hun boekhouding niet in orde was. En daar 50 EUR afpakken en daar 25 EUR afpakken en nu gaan we in een keer 50 000 EUR geven. Ik denk dat dit niet goed is. Ik kijk ook naar de eerste gedeputeerde die heeft les gegeven en hij was zeer plastisch. Hij zei naar aanleiding van het voorstel van mijnheer Liebaut over de digitalisering van de kranten dat het een zeer goed voorstel is, maar als je geld nodig hebt zul je het moeten van daar pakken, binnen de koepel Cultuur. Ik herinner mij dat beeld nog. Nu, daar verzet ik mij dus tegen. Als er geld komt, geen probleem, maar dan niet van Cultuur.

De heer gedeputeerde Vercamer

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Het is heel simpel wat de financiën betreft. U weet waarmee we gestart zijn bij het begin van de legislatuur. We hebben daar duidelijke afspraken over gemaakt, niet alleen binnen de deputatie maar ook met de administratie. Die afspraken moeten gehonoreerd worden. Het is dankzij strikt vasthouden aan die afspraken dat we onder punt 10 van onze agenda het rapport kunnen voorleggen van onze financieel beheerder zoals het op papier staat. Ik ben daar een beetje fier op dat we in goede afspraak orde hebben op de financiën. Dat is geen schande. Ik ben er trouwens van overtuigd dat het overgrote deel van de 1 390 000 Oost-Vlamingen dat apprecieert. De afspraak blijft en dat blijft ook een begrotingsinstructie, ook bij begrotingswijzigingen dat men binnen elk beleidsdepartement mogelijks verschuivingen kan doen. Maar we gaan niet kijken of we daar iets kunnen bij nemen en de begroting verhogen en extra inkomsten gaan zoeken. Zo marcheert dat niet. We gaan proberen orde op zaken te houden. We zullen samen vaststellen, op het einde van het jaar, of er beleidsruimte is om nieuwe en extra dingen te doen die de sectoren kunnen overschrijden. Maar dat zullen we op het einde van het jaar zien als we nu de begroting 2009 voorleggen.

Geresumeerd collega Veys, ik ben daar niet beschaamd in dat we wat bespaard hebben. We hebben daar niemand pijn mee gedaan, want de besparingen en de verschuivingen die gebeurd zijn, waren weloverwogen en zijn in collegialiteit met de deputatie geweest. Er is daar niemand ziek van geworden. Zeg dat ik het u gezegd heb. En de 1 390 000 Oost-Vlamingen hebben er alle belang bij dat er wat de cijfers betreft orde op zaken blijft. Ik zal er vaste hand blijven aan houden dat de afspraken gehonoreerd worden en de collega heeft terecht binnen zijn eigen sector een aantal verschuivingen voorgesteld, die inderdaad door de deputatie aanvaard zijn, maar hij zal daar zelf tekst en uitleg bij geven.

De heer gedeputeerde Dauwe

Het is dankzij het verzorgd instandhouden van onze subsidies en van onze uitgaven dat wij op dit moment de mogelijkheid hebben om iets te geven aan diegenen die het verdienen.

Wat de tussenkomst van collega Veys betreft kan ik in mijn antwoord tamelijk kort zijn. Hij heeft ook grotendeels gelijk. Het Filmfestival, alsook de Floraliën krijgen dit jaar een extra toelage omdat zij in het kader van die feesteditie ook extra activiteiten ontplooiën. Dit zijn activiteiten buiten de normale werking om. Het leek mij en mijn collega's van de deputatie dan ook logisch om het Festival van Vlaanderen, zoals u voorstelt met een inderdaad ambitieus en voor onze provincie oogstrelend programma, een extra toelage te geven. U hebt het ook al gezegd dat de heer Johan Beke, de vice-voorzitter van de commissie Cultuur die met de zaak ook bijzonder begaan is een initiatief heeft genomen. In een vorige vergadering heeft hij vastgesteld dat het Festival van Vlaanderen feest viert en hij stelde voor om een extra subsidie te geven van 50 000 EUR. Hij heeft zijn voorstel ingetrokken, niet onder druk van om het even wie, maar nadat hij gezien heeft dat de deputatie nu al op die vraag de facto geantwoord had.

Wat is er gebeurd in de zitting van de deputatie? Uit de papieren blijkt dat voor er een vraag van gelijk welk provincieraadslid gesteld werd, de deputatie op 21 februari 2008 reeds de beslissing had genomen om vanuit het departement Cultuur 25 000 EUR extra te voorzien op de begroting van het Festival van Vlaanderen. Momenteel is men het administratief aan het afhandelen. Normaal gezien zal dat voorgelegd worden op de daartoe geëigende provincieraad van april denk ik bij de begrotingswijziging. Ik denk dat 25 000 EUR rekeninghoudend met de begroting en met datgene wat we doen voor andere zogenaamde Centres of Excellence, dat dit een heel mooi bedrag is voor deze feesteditie. Ik hoop, Mijnheer Veys, met dit antwoord u toch voor een groot stuk tegemoet te komen aan uw vraag.

Wat nu de opmerking betreft van onze collega Franck. Ik begrijp dat alle Centres of Excellence belangrijk zijn, maar ze doen zoveel activiteiten dat ze nooit geld genoeg zullen hebben. Ge zult met mij akkoord zijn, ook al geven we ze 300 000 EUR, ze zullen nog altijd voor elk bijzonder feest geld bijvragen. Ik ben 1 jaar gedeputeerde, ik heb nog niets anders dan smeebeden om vermeerdering van geld gekregen. De bedeltochten van Canossa zijn eigenlijk spreekwoordelijk. Ik vind het inderdaad goed, maar we moeten ook weten dat dit niet kan.

Wij hebben de regie der begroting nagestreefd om de provincie leefbaar te maken. Wij hebben daar allemaal samen aan meegewerkt en u hebt dat ook allemaal zo gestemd. Ik moet de eerste gedeputeerde proficiat wensen want het is niet gemakkelijk om neen te zeggen. Maar ik denk dat dit eigenlijk toch niet kan, dat dit een vorm is van opbod. Die mensen verdienen dat, maar we kunnen dat niet betalen. Het is hier ook gezegd dat wanneer we het betalen, we het niet mogen pakken van de Groen!-fractie, dan moeten we het pakken binnen ons eigen budget, met andere woorden via een verschuiving. Ik denk dat op die wijze zowel de Landsfinanciën, de financiën van de Vlaamse regering als onze financiën op hun hoede zijn. Ik denk dat het bedrag van 25 000 EUR dat de deputatie al voorzien heeft in februari, een ruimschoots grote en goede appreciatie is voor de bijzonder goede werking voor het Festival van Vlaanderen.

De heer Beke

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Ik kan daar eigenlijk vrij kort over zijn. Ik onderschrijf volkomen de uitleg die de gedeputeerde heeft gegeven, want die is ook correct en de feiten zijn de feiten. Het is inderdaad zo dat ik in de vorige zitting het voorstel had gedaan maar reeds in overleg met de bevoegde gedeputeerde. In het meerderheidsoverleg wat toch passend is in een goed bestuur en in een goede meerderheid die wij hier vormen, hebben wij overleg gepleegd en toen heeft de deputatie en de gedeputeerde mij toegezegd dat dit krediet zou voorzien worden. Dit zijn de feiten. Door het feit dat het zou voorzien worden, heb ik toen gezegd dat ik het voorstel niet meer in de raad moest houden, want ik heb de toezegging gekregen waarvoor mijn dank uiteraard naar de deputatie. Ik wou in reactie naar collega Franck ook zeggen, wat de heer gedeputeerde zei namelijk dat het gevaarlijk is om een cultureel ambassadeur of een andere culturele organisatie een bedrag te geven waarmee ze het dan moeten doen, tenzij we een bepaald akkoord hebben, dan hebben zij recht op een bepaald bedrag.

Ik denk dat er soms momenten zijn en die doen zich nu voor bij het Festival van Vlaanderen waar men iets extra doet. Het programma dat men zal brengen is iets extra, het zal spreken, het zal indruk maken en dat kost uiteraard geld. Dat men daar dan een extra toelage voor krijgt, geeft ook een ondersteuning en een appreciatie aan deze culturele ambassadeur. Maar ik ben het volkomen eens met de uitleg die gegeven is.

Dank u.

De heer Franck

Ik wil eerst wel eens reageren op collega Beke. Waarom heeft men in oktober of in september tijdens de begrotingsbesprekingen het internationaal Filmfestival 35 jaar voorzien en niet het Festival van Vlaanderen 50 jaar, wat eigenlijk meer te vieren is dan 35 jaar?

Ik wil mijn amendementen terugtrekken voor wat betreft de andere culturele ambassadeurs. Maar als men vindt dat iedere verjaardag van de culturele ambassadeurs op de een of andere manier mag gehonoreerd worden met een verjaardagspremie, dan stel ik ook voor om zeker het Kunstencentrum Vooruit 25 jaar een extra toelage te geven. Ik vind een verjaardag om te vieren en dan vind ik dat die 25 000 EUR ook aan de Vooruit kan gegeven worden. Ze hebben ook iets speciaals gedaan.

DEBATTEN

De heer voorzitter

Het was vorig jaar 25 jaar Vooruit. Het is nu 26 jaar.

De heer Veys

Het wordt hier een beetje een afvallingskoers. Ons voorstel was om 50 000 EUR bovenop de 210 000 EUR te geven. Als we het amendement van Groen! stemmen zou het Festival van Vlaanderen maar 35 000 EUR extra krijgen en nu blijkt dat de deputatie voorstelt om maar 25 000 EUR te geven. Het is een beetje de markt van "wie biedt meer?". Ik denk nochtans dat er voldoende argumenten zijn om zich aan die 50 000 EUR te houden. De gedeputeerde van Cultuur zegt nog dat zij al beslist hadden voordat er enig voorstel was, maar de deputatie had nog niets beslist. Het voorstel van collega Beke is van 16 februari en mijn interpellatie was ingestuurd op donderdag 21 februari om 10.12 uur. Toevallig die dag beslist de deputatie om toch 25 000 EUR vrij te maken.

Nu denk ik toch dat wanneer wij kijken naar de motivatie om slechts 25 000 EUR te voorzien om toch vast te stellen dat de inspanningen die de belastingbetaler ook dit jaar levert, dat de return onder meer via de werking van het Festival van Vlaanderen ook een extraatje verdient.

De eerste gedeputeerde zegt dan wel dat de 1 miljoen Oost-Vlamingen heel tevreden zijn. Ik weet niet in welke middens hij vertoeft, misschien zijn dat middens waar men verplicht is om te zeggen dat men tevreden is over het beleid van de provincie. Toch is de nieuwe belastingstijging die we hebben aangeklaagd ook in 2008, niet op gejuich onthaald. We zullen natuurlijk moeten wachten tot de provincieraadsverkiezing van 2012 om daarvan het rapport te kunnen presenteren aan deze deputatie. Maar in dit dossier zeggen wij dat zij ondermaats ingaat op de vraag van onze fractie. Wij handhaven dan ook ons voorstel tot subsidiëring van 50 000 EUR, die over de 50-jarige editie, geen 25 of 26-jarige editie, maar een 50-jarige editie van een monument in Vlaanderen, namelijk het Festival van Vlaanderen. Dat richtte zich in den beginne eerder tot een specifiek doelpubliek, maar is nu uitgegroeid is tot een culturele ambassadeur bij uitstek. Vandaar dat wij ons voorstel handhaven.

Dank u.

De heer gedeputeerde Dauwe

Ik zou eerst willen antwoorden op wat collega Veys zegt. Ik denk niet dat wij aan muggenziften gaan doen. U zegt dat de deputatie besliste op 21 februari en dat uw voorstel ook dateert van 21 februari. Wij weten ook allemaal dat dat dossier al weken op voorhand klaar was van onze administratie en zoals sommige mensen hier de computers afmelken, om alles te weten wat de deputatie gaat doen, is het natuurlijk nogal simpel om te weten dat we gaan beslissen om nog iets te doen.

Wat betreft het feit dat men gezegd heeft dat 25 000 EUR niet genoeg is, wij vinden dat 25 000 EUR aan een waardevolle vereniging die reeds zonder contract 210 000 EUR van onze provincie krijgt dit een bijzonder sterk schouderklopje is. Dat is ons standpunt.

Wanneer u vindt dat dit 50 000 EUR zou moeten zijn, dus 25 000 EUR meer, zeg dan waar wij het geld moeten halen. Moeten we belastingverhoging doorvoeren, want anders is dit niet mogelijk.

Wat onze achtbare collega Franck vertelt, is inderdaad juist. Wij hebben bij de opmaak van de begroting in november geen rekening gehouden met deze aanvraag omdat we ze ook niet kenden. Er was ook geen dossier ingediend. We hebben dat pas toegekend in februari van dit jaar omdat er dan een volledig dossier was toegekend.

Wat betreft de opmerkingen over de Vooruit. Theoretisch zouden die ook in aanmerking kunnen genomen zijn, maar wij geven alleen maar een bijzondere subsidie voor verenigingen die 50 jaar bestaan en 200 jaar zoals de Floraliën. Mocht de Vooruit ooit aan die voorwaarden voldoen en haar dossier klaarmaken dan zal zij wat ons betreft of wat mij betreft zeker, dit ook krijgen. Ik denk dat het heel belangrijk is om dat te onderlijnen. Wanneer men aan de voorwaarden voldoet dan krijgt men dat.

De heer voorzitter

We gaan stemmen. Eerst over het voorstel van Groen! want dat is het meest verregaand. Dan gaan we stemmen over een voorstel van mijnheer Veys en dan zullen we wel zien.

De heer Franck

Ik trek mijn amendement in, want het heeft geen zin. Het is zonder voorwerp. Als het voorstel volgende maand komt, dan heeft dit voorstel geen zin.

De heer voorzitter

Dan gaan we stemmen over het voorstel van de heer Veys. U heeft gehoord wat hij vraagt: 50 000 EUR. De deputatie zegt niet dat ze het niet wil doen, maar ook dat ze het geld niet heeft.

*Stemming***PUNT 8**

ENAME EXPERTISECENTRUM VZW: OPZEGGING VAN DE OVEREENKOMST VAN DE WERKINGS- EN PROJECTSUBSIDIES EN VAN DE OVEREENKOMST TOT BRUIKLENING BETREFFENDE HET "HUIS 'T ENAME"

De heer Veys

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
De vraag van gedeputeerde Dauwe "waar vinden we het geld voor die extra 25 000 EUR?" is nogal historisch, want wij gaan hier in één pennentrek beslissen om wellicht in 2009 niet minder dan 260 000 EUR te besparen.

Het spreekt voor zich dat wij het voorliggende voorstel tot het stopzetten van de overeenkomst en de bruikleenovereenkomst met Huis 't Ename ten volle zullen ondersteunen. Ik betreur het trouwens dat men in feite tot nu gewacht heeft om dergelijke overeenkomst in vraag te stellen. Het is op initiatief van de bespreking van het budget 2008 – en collega Beke heeft er in zijn algemene begrotingstussenkomst toen al op gewezen en de ondersteuning in vraag gesteld - dat het Vlaams Belang een amendement heeft ingediend op het budget 2008 waarin wij voorstelden om de samenwerking stop te zetten en de provincie voor 2008 niet minder dan 260 000 EUR te laten besparen.

Men heeft toen alle hensen aan dek geroepen om tegen dit amendement te stemmen. Blijkbaar was het niet opportuun om het Expertisecentrum op droog zaad te zetten en blijkbaar wou men niet over één nacht ijs gaan. We hebben helaas geen harde winter gekend, maar het ijs is er toch en men is tot het inzicht gekomen dat de werking van het Expertisecentrum, of in ieder geval de overeenkomst met het Expertisecentrum, niet is wat ze moet zijn.

Ik betreur het dan ook een beetje dat men nu pas - de oorspronkelijke overeenkomst met het Expertisecentrum dateert van 14 juni 2006 - tot de vaststelling komt dat de overeenkomst niet deugt.

Collega's, daar gaat het om.

Wij hebben in 2006 een overeenkomst gesloten tot 2023. Er zijn mensen die dan wellicht niet meer zullen leven of in ieder geval niet meer politiek actief zullen zijn, maar blijkbaar vond de provincieraad het nodig een overeenkomst te sluiten tot 2023.

De voorbije jaren heeft die overeenkomst ervoor gezorgd dat er heel wat budgetten naar de betrokken organisatie gingen.

In 2006 ging het over 235 000 EUR, in 2007 over 270 000 EUR en in 2008 zal dit 260 000 EUR zijn. Dit zijn toch wel zeer grote bedragen. Bedragen waar zelfs de zogenaamde culturele ambassadeurs niet aan komen. Die moeten het doen met een opslag van 8 000 EUR, een keer 25 000 EUR en een keer 35 000 EUR.

In deze wil ik er trouwens de raad op wijzen dat wanneer wij kijken naar het volledige budget van het Expertisecentrum in 2007 – en ik heb hier de begroting 2007 voor mij liggen – zij rekende op een totaal aan inkomsten van 476 000 EUR.

Van die 467 000 EUR is niet minder dan 270 000 EUR van de provincie Oost-Vlaanderen. Dus meer dan de helft komt van de Oost-Vlaamse melkkoe.

DEBATTEN

Dit verhaal komt gelukkig en vroegtijdig – herinner u 2023, Collega's – tot een einde, want er wordt voorgesteld om die overeenkomst stop te zetten in 2009.

Maar de deur wordt gelukkig nog op een kier gezet.

Ook de raad van bestuur laat trouwens nog eens beklemtonen in een bericht aan iedereen van de raad dat zij vaststellen dat wij de overeenkomst stopzetten, maar dat de deur wordt opengelaten voor specifieke projecten.

Ik wacht dus af welke projecten wij in 2008 zullen betoelagen.

Er is niet alleen de problematiek van 'Huis 't Ename', die werd gebruikt door de betrokken organisatie en dat komt leeg te staan in 2009. Dit is opnieuw één van de vele gebouwen die de provincie ooit met gulle hand heeft gekocht, maar waarvan wij vandaag vaststellen dat daar niet de juiste invulling wordt aan gegeven, laat staan dat de provincie daar een zinvolle invulling kan aan geven.

Ik wil er de collega's toch op wijzen dat men in verband met het dossier van het Expertisecentrum misschien niet over één nacht ijs is gegaan, maar het oorspronkelijke voorstel was om de overeenkomst met het Expertisecentrum te behouden.

Die afweging is ook in de deputatie gemaakt. Er is zelfs speciaal een nota geweest vanuit de dienst Juridische Aangelegenheden, die zeer kritisch was voor de nieuwe overeenkomst.

Het was namelijk de bedoeling om de overeenkomst, die oorspronkelijk goldde tot 2023, te beperken tot 2012, te beperken tot deze legislatuur. Maar voor de rest zie ik hier weinig verschillen: de huisvesting blijft dezelfde, de werkingssubsidie zou 260 000 EUR zijn, wat bijzonder royaal is, en er is geen enkele meerwaarde die daarin wordt aangetoond zoals wij nu wensen aan te tonen.

Ik wens er de leden van de raad op te wijzen dat – een beetje geprikkeld door het debat dat tijdens de bespreking van het budget 2008 werd gevoerd - ik op 31 januari een schriftelijke vraag heb ingediend van twee bladzijden lang met een vijftiental vragen omtrent de werking van het Expertisecentrum.

Ik nam geen genoegen met de argumenten die in december werden aangehaald ter ondersteuning van die overeenkomst met het Expertisecentrum. Het was hoognodig tijd dat men eens met een aantal cijfers naar voor kwam omtrent die ondersteuning.

Wanneer ik kijk naar het antwoord dat ik vandaag in extremis heb gekregen, stel ik vast dat wij tal van zaken subsidiëren waarvan ik mij toch de bedenking maak in hoeverre dit in de lijn van de oorspronkelijke overeenkomst ligt, in hoeverre wij in feite een werking van een organisatie volledig financieren en waarbij wij tot de vaststelling komen dat als wij morgen de middelen die de provincie geeft, wegtrekken, de werking quasi zal stilvallen.

Ik verwijs daarvoor niet alleen naar de begroting 2007. De begroting 2008 kon men mij blijkbaar nog niet bezorgen. Maar ook de verschillende publicaties werden volledig gefinancierd door de provincie Oost-Vlaanderen alsook de website.

De cijfers die men daarop kleeft zijn niet min. De voornoemde voorbeelden hebben in 2006, 25 000 EUR aan de provincie gekost. En dat rekent men dan als projectsubsidies, niet als werkingkosten. De aanmaak van krantjes, de ontwikkeling van de website zijn blijkbaar projectsubsidies.

Blijkbaar werden daar geen opmerkingen over gemaakt. Of toch wel, want de financieel ontvanger heeft meegegeven aan de deputatie - maar die heeft daar tot maart 2008 blijkbaar geen rekening mee gehouden - dat vele van de projectkosten in feite werkingsonkosten zijn.

Vandaar ook een beetje het oorspronkelijke voorstel - dat het helaas op de deputatie niet gehaald heeft - om te spreken van een werkingssubsidie van 260 000 EUR.

Anderzijds stellen wij ook vast dat men heel rijkelijk, of toch heel duur is.

Ik geef als voorbeeld Erfeducatie met en voor scholen.

Voor een aantal scholen rekent men 16 000 EUR. Het gaat over een school uit Oudenaarde, Zingem, Ronse en Maarkedal. Het is toch wel een zeer prijzige werking die de provincie ondersteunt met hun projectsubsidies.

Verder zijn er ook de colloquia.

In 2006 ondersteunden wij ineens de publicatie van teksten van colloquia die reeds in 2002 hebben plaatsgevonden. Men recycleert ook op dat vlak en blijkbaar is de recyclage volop aan de gang. Kostprijs: 17 000 EUR.

Er is ook het zogenaamde ICOMOS-Enamecharter.

In het bericht dat wij gisteren kregen, met goeddunken van de voorzitter van de provincieraad, wordt er onder meer gewezen op de erkenning van het Expertisecentrum en het secretariaat dat daar wordt gehuisvest. Maar daar hangt een prijskaartje aan vast. In 2006 was dat niet minder dan 23 000 EUR. Een toffe erkenning in ieder geval.

De projectsubsidies - 17 400 EUR - zijn gebruikt voor het internationale netwerk van sites. Sites in Vietnam, Griekenland, Rwanda en India.

Alsof dit de ontwikkeling van de expertise in Oost-Vlaanderen zal bevorderen.

Ook hier gaan wij nog eens 29 000 EUR uitgeven, onder meer voor het updaten van de website van het ICOMOS-Enamecenter.

Men gaat als het ware een hele batterij aan onkosten genereren, ook via die projectsubsidies, waardoor wij in feite de volledige werking van het Expertisecentrum gaan financieren. Dus daar waar in eerste instantie werd gezegd van 'wij gaan het doen met een bescheiden budget van 100 000 EUR voor de werking van het Expertisecentrum en daarnaast de projectsubsidies' blijkt duidelijk uit de cijfers dat wij voor 260 000 EUR de werking van het Expertisecentrum hebben gefinancierd. Blijkbaar volstond dat niet, want er moeten daar nog een aantal andere subsidiërende instanties bij aanvullen.

Collega's, wij hebben ernstige vragen gesteld ...

De heer voorzitter

Mijnheer Veys,

Wilt u tot uw punt komen, want ik weet niet goed waar u naartoe wilt.

De heer Veys

... In de raad van december hebben wij gewezen – maar ook dat was praat voor de vaak, zoals wel meer gebeurt – op het Engelstalige gebruik. En we zijn hier in goed gezelschap, want de eerste gedeputeerde maakt er toch wel zijn stokpaardje van om te protesteren tegen Engelstalige uitnodigingen.

Ik heb de cijfers aangehaald van 2007. Meer dan de helft van de werkingmiddelen komen uit overheidshand. Wat impliceert dat? Dat zij zich volledig moeten opstellen conform de taalwetgeving. En de taalwetgeving is zeer duidelijk.

Ik ben nog eens gaan grasduinen in mijn e-mailbestand en het gaat hier over e-mails van de laatste vier maanden.

Enkele voorbeelden:

- de oudste dateert van 4 december 2007: Dear College, Heritic Training Course;
- op 21 januari 2008 krijgen wij een uitnodiging in verband met de 'newsletter of the Raymond Lemaire International Centre of Conservation';
- en als klap op de vuurpijl - blijkbaar heeft men de beslissing niet afgewacht – krijgen wij op vrijdag 22 februari 2008 'Early Registration Ename Colloquium'.

Men volhardt dus in de boosheid. Blijkbaar is men niet onder de indruk van de boze brieven van de eerste gedeputeerde, evenmin van de taalwetgeving. Men blijft aan de e-mailadressen @oost-vlaanderen.be Engelstalige pulp sturen, Collega's, waarbij ik mij toch ernstig afvraag of de provincie daar wel ooit tegen geprotesteerd heeft met resultaat.

Collega's, ik verwijs naar het schrijven dat wij gisteren in extremis hebben gekregen. Protesteren durfden ze natuurlijk niet, de naam van de voorzitter van de vzw of van de raad van bestuur eronder zetten ook niet. De voorzitter van het OCMW van Oudenaarde had blijkbaar daarvoor het lef niet.

Ik stel vast dat zij in een schrijven aan de raad verwijzen naar een geactualiseerde missie en de versterkte raad van bestuur. Ik ben dat even gaan opzoeken en het klopt: de statuten zijn gewijzigd. De statuten zijn op 19 november 2007 gewijzigd, meer bepaald het doel van de vzw. En er is juist geteld één zinnetje veranderd. Het gaat in feite over twee woorden. Daar waar men vroeger zei 'het verspreiden van de expertise', stelt men nu '... ook in binnen- en buitenland'.

Als dat de geactualiseerde missie is dan is dat weinig beloftevol.

DEBATTEN

Wat betreft de versterkte raad van bestuur – en het zijn allemaal publieke documenten, via het staatsblad – nam Marie-Claire Van der Donckt op 4 december ontslag als lid van de raad van bestuur. Tot op dat moment waren wij rechtstreeks verbonden aan de vzw aangezien – ik weet natuurlijk niet of zij namens de provincie in de raad van bestuur zetelde – zij conservator was van het Provinciaal Archeologisch Museum in Ename.

Blijkbaar heeft de provincie zoveel vertrouwen in de raad van bestuur dat er vanaf dan geen rechtstreekse vertegenwoordiger meer in zetelt.

Dat is toch wel zeer bedenkelijk als men spreekt over een 'versterkte raad van bestuur'.

Collega's, Ik rond af.

Wij zijn natuurlijk zeer blij dat er een punt wordt achter gezet, maar veel te laat. Men had het al veel vroeger moeten doen.

Wat ik nergens vind – ik heb het zelf moeten maken aan de hand van het antwoord op mijn schriftelijke vraag – is een evaluatie.

Waar blijft de evaluatie van de overeenkomst met het betrokken Expertisecentrum?

Het is gemakkelijk van te zeggen 'we maken er een punt van' zonder eens te zeggen zegt van 'kijk, dit is de evaluatie van de betrokken werking voor toch jaarlijks meer dan 260 000 EUR'.

Dank u.

De heer voorzitter

Ik heb begrepen dat het Vlaams Belang tevreden is met wat er voorgesteld wordt. Het heeft wel een tijdje geduurd, Mijnheer Veys, vooraleer we dat door hadden.

De heer Franck

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Als het Belang tevreden is met dit voorstel had het ook wat korter gekund, vind ik persoonlijk.

Ik stel ook vast dat er op twee momenten, waarvan één keer verdoken, naar personen verwezen wordt.

Dat vind ik zeer laag. Die mensen kunnen zich niet verdedigen.

In de tussenkomsten bij de begrotingsbespreking 2008 hebben wij ervoor gepleit dat deze vzw op een meer transparante wijze aan ons zou voorgesteld worden. Ik denk dat het voorstel dat nu voorligt in de goede richting gaat. De verkoop van 'Huis 't Ename' lijkt mij een logische stap. Het is één van de gebouwen die ooit aangekocht werd, die een beetje leegstaan en vervallen zijn en die nu waarschijnlijk voor hopelijk een mooie prijs zullen kunnen verkocht worden.

In de filosofie van de nieuwe federale interimregering zou ik zeggen: een steen voor een steen. Men kan de opbrengst van de verkoop van de woning perfect gebruiken voor de financiering van de grote nieuwbouw in Ename.

Wat betreft het opzeggen van het samenwerkingscontract tussen de provincie en het EEC, denk ik dat men in de goede richting gaat. In die zin dat men in eerste instantie een soort blanco cheque gaf tot 2023, wat inderdaad geen goede methode is.

Mij verwondert het nog altijd dat dit voorstel door de huidige meerderheidspartijen indertijd werd goedgekeurd. Dat is iets dat men aan normale mensen niet kan uitleggen.

Dus het opzeggen van die overeenkomst is een zeer goede zaak.

Het centrum heeft zeker zijn verdienste gehad en zou zijn verdienste kunnen blijven behouden, dus ik denk wel dat er vanuit de provincie een bepaalde subsidiëring moet blijven bestaan.

Wat dan betreft het voorstel.

Collega Veys zegt dat het gerecycleerde projecten zijn, enz. Het is de taak van de provincie om ieder project vooraf op zijn verdiensten én voor de provincie én ook voor het erfgoed als dusdanig te beoordelen en dan te zeggen 'wij vinden het waardevol genoeg om het te subsidiëren of niet'.

Dit is een oriëntatie waar wij achter staan.

De vzw is besmet geweest. Wij gaan daar geen woorden meer aan vuil maken. Maar ik denk dat het tijd is dat de vzw, in zijn nieuwe structuur, zich eens komt voorstellen. Dat kan op de commissie Cultuur. Ofwel gaan we er een keer naartoe om te zien wat zij in eerste instantie doen. Dan kunnen wij ook zeggen of het waardevol genoeg is voor ons of niet. Als blijkt dat het niet waardevol genoeg is, moeten wij de subsidie stopzetten, maar ook de projectsubsidies eventueel stopzetten.

En dan heb ik nog een derde opmerking en ik denk dat het logisch is. Er zijn engagementen aangegaan voor 2008. Dat werd veranderd naar 2009. Dat kan zijn, maar ik denk dat wij nu niet meer kunnen terugkeren op de subsidie die toen werd goedgekeurd. Men mag de reglementen niet veranderen tijdens het spel. Daar zijn waarschijnlijk een aantal mensen in dienst die een aantal projecten hebben opgestart. Het zou niet kies zijn van de provincie, van de overheid om nu te zeggen 'vanaf juni gaan wij een beetje van uw subsidie afnemen om deze of gene reden'.

Ik vraag dus aan de deputatie of het de bedoeling is van de subsidie die voorzien was in 2008 uit te betalen in 2008?

Verder pleit ik ervoor – maar niet in september of oktober – dat er vanaf juni eens wordt samen gezeten met die vzw om eens te bekijken wat de mogelijkheden zijn, wat hun vragen zijn, wat hun projecten zijn en wat er vanuit de provincie kan.
Dank u.

De heer voorzitter

Mijnheer Dauwe,
U zult waarschijnlijk kort kunnen zijn, want ik heb nog geen kritiek gehoord.

De heer gedeputeerde Dauwe

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Het gebeurt niet altijd, maar ik denk dat ik de twee interpellanten moet bedanken voor hun uitvoerige en gedegen uiteenzetting. Eigenlijk hebben zij beiden het standpunt van de deputatie, dat ik kort zal herhalen, vertolkt.
Dus ik ben het volledig eens met wat zij gezegd hebben, of toch bijna.

Hier vandaag ligt op de banken een contract dat een paar jaar geleden gesloten werd met de bedoeling om het contract met het EEC, dat voor 23 jaar lang gesloten werd, te verbreken op twee punten: ten eerste wat betreft de huur van het Huis 't Ename en ten tweede de subsidies voor de werking. Wij moesten dat nu doen, want anders is het te laat. Vóór eind maart moet de aangetekende brief vertrekken, anders zitten we nog jarenlang vast aan een contract dat op zijn minst gezegd niet gunstig is voor onze provincie.

Eerst en vooral wat betreft de gebruiksovereenkomst voor het Huis 't Ename.
Dat huis volledig renoveren alleen maar om het EEC daarin te huisvesten, terwijl we op een kilometer daar vandaan over een gigantische nieuwbouw beschikken die we eigenlijk niet kunnen invullen, zou natuurlijk de reinste waanzin zijn.
Om de deputatie de tijd te geven om te zien wat er met dat huis kan gebeuren, is het natuurlijk zo dat wij naar aanleiding van de begroting 2009 nu moeten opzeggen teneinde te zien wat we daarmee kunnen doen.

Wat betreft de werking van het EEC zelf is het eigenlijk hetzelfde.
Ik kan hetzelfde herhalen.

De werkingsmiddelen die voorzien waren voor de werking, de lonen van het EEC in 2008 blijven onaangetast bewaard. De middelen – de 260 000 EUR grosso modo die wij geven aan het EEC – bestaan uit ongeveer 160 000 EUR werkingsmiddelen en ongeveer 100 000 EUR projectsubsidies. Er werden geen projecten ingediend voor 2008, dus we moeten ook niet uitbetalen. Dat is nogal evident, temeer – maar dat is naast de kwestie – dat er nog een aantal projecten van 2007 niet afgewerkt zijn.

DEBATTEN

Uw vraag is terecht. Wij kunnen de mensen niet in de kou laten staan. Die hebben contractueel en ook menselijk recht op alles wat in het contract voorzien is. Dat wordt dus bewaard. Wij willen ons houden aan de overeenkomst voor 2008, zoals die contractueel is vastgesteld in de vorige legislatuur. We hebben dat ook zo besproken met onze Juridische Dienst.

Oorspronkelijk was het de bedoeling om de middelen van het EEC te verminderen, zoals we dat gedaan hebben voor andere belangrijke centers, maar dat konden we niet omdat we hier, in tegenstelling tot de andere centers of excellence, waar wij geen contract mee hebben, hier wel een contact hebben, zodanig dat wij geen contractbreuk konden plegen en moeten doen wat we nu doen.

Samengevat: wij houden ons aan alle gemaakte afspraken met betrekking tot de subsidiëring, de werkingsmiddelen van het EEC, die dit jaar niet verlaagd worden.

Wat de projecten betreft.

Voor alle duidelijkheid en om misverstanden te vermijden: er zijn geen projecten. Dus we moeten er voorlopig geen financieren.

De bedoeling is dat wij met die mensen een nieuwe overeenkomst zullen benaamstigen. Dat zal besproken worden. We gaan dan zien wat er in de loop van 2008 uit de bus zal komen om op een billijke wijze de inspanning van de provincie zichtbaar te maken en te evalueren. Juridisch gezien moesten we dat doen in deze laatste vergadering, zoniet waren we te laat.

Voor de personen die niet aanwezig waren, wil ik nog zeggen dat wij dat op de 4de commissie uitvoerig hebben behandeld en dat ook alle fracties, hier aanwezig, met het voorstel van de deputatie hebben ingestemd.

U mag niet vergeten dat wij voor de werking van het Enamecentrum niet minder dan 50% van de middelen zorgen. Wij hebben geen enkele vertegenwoordiger in de raad van bestuur. Dat is gewoon een zuivere liberaliteit. Het is weliswaar een belangrijk project, maar men kan het ons toch niet ten kwade nemen dat wij nu afstand nemen en zien wat wij de facto met de provinciale gelden kunnen doen om dit belangrijke project te ondersteunen in de mate van de redelijkheid en de billijkheid en dat wij zo maar niet kunnen gegijzeld worden voor een termijn van 23 jaar.

Deze voorstellen werden besproken.

Het is nooit de bedoeling geweest om de subsidies zomaar af te schaffen. Ik herhaal het nog een keer: samengevat leggen wij aan de raad voor om de twee overeenkomsten te verbreken vanaf 2009.

Ondertussen zijn wij vragende partij om het EEC en zijn nieuwe of oude vertegenwoordigers te spreken om te zien wat voor ons een voordeel kan zijn om een nieuwe overeenkomst vast te leggen en dan te zien in verhouding wat de voordelen zijn voor de provincie.

Zij gaan niet minder krijgen, maar ook niet meer, dan andere gelijkwaardige organisaties.

Ik kan zeggen dat ik persoonlijk – gelet op mijn interesse voor de zaak - altijd een voorstander ben geweest en ook zal blijven van de werking van het EEC, vooral wat betreft haar bijdrage in de ICOMOS en de rol die Vlaanderen daarin kan spelen.

Dank u.

De heer Beke

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Uiteraard sluiten wij ons volkomen aan bij het standpunt van de deputatie wat dit betreft.

Ik zal geen inhoudelijke uitspraken doen. Ik denk dat het daarvoor ook nog te vroeg is. De gedeputeerde heeft daarnet gezegd dat wij in de komende tijd het dossier eens grondig moeten evalueren, het toetsen op de al of niet meerwaarde voor de provincie en kijken of bepaalde aspecten daarvan de moeite waard zijn naar de toekomst toe.

Vandaag ligt alleen een zuiver technische en juridische aangelegenheid voor, namelijk het opzeggen van een overeenkomst die loopt tot 2023 en waarvan trouwens in de vorige legislatuur hier is gezegd dat dit toch eigenlijk wel moeilijk is.

Toen is zelfs beslist, of een afspraak gemaakt, in de deputatie om daarop terug te komen. Wat vandaag inderdaad gebeurt. De deputatie voert uit wat zij in de vorige legislatuur heeft gezegd.

Nu moeten wij in de komende tijd kijken wat wij daar verder zullen mee doen.

Daar gaat vandaag veel geld naartoe. Dat is juist. De vragen zijn:

- moet dat zoveel zijn?
- Kan dat minder?
- Zijn er ook andere organisaties? Anders krijgen we misschien ook een monopoliepositie;
- Speelt het cultuurpact een rol?

Ik denk dat het allemaal elementen zijn voor een grondige evaluatie daarvan. Maar ik herhaal: ik doe nu geen inhoudelijke waardeoordelen en uitspraken daarover. Wij baseren ons alleen op een tekst waarvan wij toen zelf, en ik persoonlijk heel sterk, hebben gezegd: eigenlijk kan dit niet.

De deputatie heeft dat in al haar wijsheid uiteraard ingezien, vandaar dat dit voorstel hier voorligt, wat wij volkomen zullen steunen.

Dank u.

Stemming

PUNT 9

BUDGET 2008: GOEDKEURING VAN DE 3DE REEKS WIJZIGINGEN

De heer Veys

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Ik wens tussen te komen in verband met één van de gestelde budgetwijzigingen, meer specifiek deze in het voordeel van het Vlaams Instituut voor Zuidelijk Afrika.

In de toelichting op de budgetwijziging lezen wij als volgt: "Herneming van het krediet in 2006 vastgesteld voor VIZA, opleidingsproject vrouwen. De deputatie heeft uitstel verleend voor het indienen van de verantwoordingsstukken gezien de wijziging in het management van de lokale partner."

Tot zover mijn citaat.

Ik heb een vraag gesteld op de eerste commissie over hoe courant en hoe breed men is in het toestaan van uitstel. Maar aangezien ik toch niet volledig voldaan was van het antwoord van de deputatie, ben ik iets verder gaan graven in het betrokken dossier. Ik ben onder meer op een nota deputatie gestoten van 31 januari 2008, waaruit blijkt dat het niet alleen slaat op de verantwoording van de subsidie of de in 2006 voorziene kredieten. Maar blijktbaar is het saldo van de betrokken organisatie VIZA van de subsidie 2005 tot op heden niet verantwoord, evenmin van 2006 en met een beetje goede wil, logisch, van 2007. Ik citeer: "Ook de subsidie van 2007 kon niet volledig worden uitbetaald wegens onvoldoende verantwoording van de subsidie 2006."

Evenwel heeft de provincie wel haar werk gedaan, want ze heeft een schrijven gericht aan de betrokken organisatie en deze uitstel verleend tot 1 mei 2008.

Hoop doet leven. We hebben dus nog even tijd.

Maar uit de briefwisseling van de betrokken organisatie, die ik ook in het dossier kon terugvinden, wordt nu al gesteld dat het zoeken is naar de juiste verantwoordingsstukken. Het gaat dus niet alleen over de wissel in het management, maar blijktbaar is er ook een probleem inzake de verantwoordingsstukken.

Ik was wel een beetje verwonderd te lezen dat een organisatie er jaar op jaar – het gaat dus over een herhaalde problematiek – niet kan in slagen om stukken die dateren uit 2005 in 2008 voor de deputatie binnen te brengen.

Wanneer ik terugkijk naar de betrokken organisatie VIZA zie ik dat:

- zij in 2004, 30 000 EUR subsidie kregen;
- het in 2005 gaat over het Deborah-project in Stellenbosch, Paarl. Daarvoor werd een subsidie van 27 000 EUR door de deputatie goedgekeurd;
- het in 2006 gaat over het opleidingsproject "Vrouwen uit de zwarte en kleurlingengemeenschap in Stellenbosch, Paarl". Ook hier is 15 000 EUR goedgekeurd daar waar er 45 600 EUR werd gevraagd;
- zij in 2007 voor het project "Terug school toe" in Kaapstad 46 486 EUR gevraagd hebben en er een bescheiden subsidie van 7 500 EUR werd goedgekeurd.

DEBATTEN

Als het ware smelt voor de Zuid-Afrikaanse zon de oorspronkelijke ondersteuning van 30 000 EUR in 2004 nu tot 7 500 EUR.
Tot daar de cijfers.

Wanneer wij kijken naar de aanvragen zelf, wil ik er toch op wijzen dat de betrokken organisatie in haar briefwisseling met de provincie Oost-Vlaanderen erop wijst dat het hier gaat over een door de Vlaamse minister van Buitenlandse Aangelegenheden erkend steunpunt in relatie Vlaanderen-Zuid-Afrika en vooral een duurzame relatiebevordering tussen Vlaanderen en Zuidelijk Afrika tot doelstelling heeft. Er worden een aantal voorbeelden gegeven van activiteiten, maar wanneer ik kijk naar de betoelagde activiteiten, zie ik daar niet meteen de relatie Vlaanderen-Zuid-Afrika in. Zo was er bijvoorbeeld in 2006 het opleidingsproject voor "Vrouwen uit de zwarte en kleurlingengemeenschap".

Ik wil er trouwens de collega's op wijzen dat wij in 2006 voor de betrokken organisatie 15 000 EUR subsidie hebben goedgekeurd. In de subsidieaanvraag zelf van de betrokken organisatie wordt al 11 155 EUR voorzien voor begeleidingskosten ter plaatse en vanuit VIZA reis-, vergader- en administratieve kosten.

Mijn vraag is dan ook: wat is er met de overige 4 000 EUR gebeurd?

Een zelfde opmerking voor 2005.

Op dat moment werd er 27 000 EUR goedgekeurd. Van die 27 000 EUR is ook hier 11 155 EUR gegaan naar begeleidingskosten ter plaatse en vanuit VIZA.

Collega's, ik denk dat de provincie breed moet zijn, begrip moet hebben. Maar aan alles is er een grens. Ik ben er al over tussengekomen bij de bespreking van het budget en het gaat hier over subsidies die toegekend worden in het kader van de gespreide projecten in het buitenland. Ook dan heb ik gevraagd of wij op alle slakken zout moeten leggen.

In hoeverre kunnen wij ervoor zorgen dat het geld het doel bereikt?

Ik heb hier een aantal cijfers genoemd waar ik ernstige vraagtekens bij heb. Maar in deze denk ik dat de provincie zich te ruim opstelt en zich veel strenger had moeten opstellen.

Wij verzetten ons dus tegen het uitstel zoals hier bij de betrokken budgetwijziging.

Dank u.

De heer Franck

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

De budgetbespreking als dusdanig komt op de eerste commissie.

Is het niet logisch dat onderdelen die bijvoorbeeld voor andere gedeputeerden zijn ook op de andere commissies besproken worden?

Het alternatief is dat strikt genomen alle gedeputeerden moeten aanwezig zijn op de eerste commissie zodat wij vragen kunnen stellen.

Dat moet niet gaan over kleinigheden, maar bij bepaalde zaken, die omvangrijk zijn en die een bepaalde uitleg moeten krijgen, zou het misschien logisch zijn dat op iedere commissie ook het punt 'budgetwijziging' komt.

Dank u.

De heer voorzitter

Mijnheer Franck,

Er is ook het uitgebreid bureau, de vroegere centrale commissie, waar alle gedeputeerden gisteren ook op aanwezig waren en waar die vragen ook kunnen gesteld worden.

De begrotingscommissie is de eerste commissie. Daar kunnen natuurlijk ook punten op staan van andere gedeputeerden.

Het uitgebreid bureau, dat in feite een commissie is, vergadert elke dinsdag vóór de raad. Ik heb daar gisteren geen vragen over gehoord, dus ze komen vandaag in de raad.

De heer gedeputeerde Vercamer

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

We moeten dit punt herleiden tot zijn ware proporties. Het gaat hier niet over 'is die 7 500 EUR goed of slecht aangewend?', het gaat er hier om dat er een betaling voorzien was in 2007 van 7 500 EUR voor het project van 2006 "Met zwarte vrouwen in Zuid-Afrika". Ik weet dat er daar ook andere mensen wonen dan zwarte vrouwen, maar daar gaat het over.

Vandaag hebben wij onvoldoende verantwoordingsstukken. En wij hebben wat uitstel gegeven omdat er inderdaad een ander management is gekomen.

Wij zijn daar vrij soepel in, zeker in projecten met het zuiden, die we niet altijd met dezelfde maat als de onze kunnen meten. We moeten daar wat begrip voor hebben.

En als we zouden voorstellen om uit te betalen en de verantwoordingsstukken niet goed zijn, moet u ons ter orde roepen.

Maar vandaag niet.

En dat is in tegenstelling tot wat u zegt.

Het gaat hier vandaag niet over de inhoud. Dit is puur begrotingstechnisch. Project 2006 moest uitbetaald worden in 2007. De verantwoordingsstukken zijn onvoldoende. Men geeft ons daar een reden voor. Men zegt dat er een verandering is in management. Dat ligt een tijdje van hier. En wij hebben gezegd dat wij zullen uitbetalen als die verantwoordingsstukken binnenkomen en ze goed en voldoende zijn, en *bonne et due forme*.

Is dat niet het geval, dan zullen we niet uitbetalen. En dan zult u kunnen oordelen: hebben we terecht uitbetaald of hebben we ten onrechte niet uitbetaald? Dat moet u dan doen.

U hebt voor de rest veel technische dingen door elkaar vermeld. Ik weet dat u hier op 10 maart de stukken zijt komen inzien. Het dossier lag klaar. Dat is uw goed recht. Ik heb daar allemaal geen problemen mee. Maar als u hier veel technische dingen wil vragen, moet u een interpellatie houden over die dossiers, die eigenlijk al gepasseerd zijn.

U hebt gesproken over de dossiers vanaf 2004.

Dat het bedrag gezakt is heeft te maken met veel factoren.

We hebben een subsidiepolitiek die er soms uit bestaat dingen mogelijk te maken: een beetje motor spelen. In de noord-zuidverhouding, en ook in de sociale sector, weten we dat sommige dingen kunnen mislukken. Men moet dat incalculeren, want als men geen risico's durft nemen, mag men niets meer doen. De parabel van de talenten zal u bekend zijn: degene die zijn talent in de grond stak, heeft geen risico's genomen. Maar Onze-Lieve-Heer was niet tevreden.

Men moet dus risico's durven nemen en we hebben hier motorfunctie gespeeld voor een aantal dingen die draaien. We hebben een beetje het zelfgenererende systeem in gang gestoken en dan kan men wat terugnemen.

U hebt gezien dat de oriëntatie van die projecten ook wat veranderd is. Er zijn wat nieuwe elementen gekomen. Dat draait. Een paar nieuwe impulsen geeft u dat.

Ik resumeer.

Het is een puur technische zaak. U zult kunnen oordelen als we op een bepaald moment een beslissing treffen om al dan niet te betalen. Vandaag vragen we gewoon wat uitstel, conform onze handelswijze, zoals we dat nog doen, zeker met projecten in het zuiden.

Ik vraag wat dat betreft ook enig begrip en ik vind dat een redelijk standpunt van de deputatie. Dank u.

De heer Veys

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Ik ga in op de suggestie van de eerste gedeputeerde om over de opportuniteit van de betoelaging te interpellieren. We kunnen dat debat zeker nog een keer verder zetten.

DEBATTEN

U spreekt een beetje van techniciteit.

Een organisatie die er niet in slaagt om verantwoordingsstukken van 2005 in januari 2008 voor te leggen, daar kan het perfect een politieke beslissing zijn om te zeggen van 'u hebt tijd genoeg gehad, het is afgelopen'.

Het is geen technische zaak. Het is een politieke beslissing om dat alsnog tot mei 2008 te voorzien.

En dan zeggen wij: "U bent te breed, u bent te braaf. In andere dossiers kunt u wel streng zijn."

Dank u.

Stemming

PUNT 10

TOEPASSING ARTIKEL 161 VAN HET PROVINCIEDECREET: KENNISNEMING VAN HET RAPPORT VAN DE FINANCIËEL BEHEERDER BETREFFENDE DE THESAURIETOESTAND, DE LIQUIDITEITSPROGNOSE, DE BEHEERSCONTROLE ALSOOK DE EVOLUTIE VAN DE BUDGETTEN VAN HET JAAR 2007

De heer Liebaut

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Het is een kennisneming, maar eigenlijk is dit het belangrijkste punt van deze agenda.

Hoe u het ook draait of keert, het gaat over de budgettaire toestand, de financiële toestand, over datgene wat we in 2007 hebben uitgespookt en wat het eindresultaat is, zowel voor het ene als voor het andere.

Ik stel vast – het is trouwens de eerste keer dat zo een belangrijk document voorkomt – dat het document bijzonder helder is, zeer goed leesbaar en dat er heldere conclusies in staan op basis van de cijfers die erin staan.

Ik acht het mijn plicht om de financieel beheerder te feliciteren voor dit document.

Ik ga dat niet elk jaar herhalen. Ik zeg dat nu de eerste keer: ik vind het een mooi document, dat belangrijk is voor ons als raad.

Gezien de vijf positieve conclusies - tweemaal gewone dienst, tweemaal buitengewone dienst, de thesaurietoestand, de liquiditeitstoestand, telkens een positief resultaat was - zou ik daar ook de felicitaties aan de deputatie willen aan vastknopen voor de discipline die zij in de loop van 2007 aan de dag heeft gelegd en die geleid heeft tot uiteindelijk deze uitslagen.

Dank u.

De heer Fiers

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Wij hebben met belangstelling kennis genomen van het document, maar met cijfers kan men natuurlijk altijd zeggen wat men wil zeggen.

Dat het een positief resultaat is.

Het is het positieve resultaat dat men hier graag zou zien, maar het is uiteraard niet het resultaat dat wij zouden voorstaan. Het is een budgettaire orthodoxie die wordt aangehouden en u weet dat onze stelling ten opzichte van dat beleid van een totaal andere orde is.

Op zich heb ik niets tegen het document. Integendeel. Ik deel de mening van collega Liebaut en ik wil ook de financieel beheerder voor zijn helderheid feliciteren. Maar daaruit afleiden van 'kijk eens hoe formidabel wij dat doen', is een brug te ver.

Dank u.

De heer gedeputeerde Vercamer

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Ten eerste nemen we kennis van dit document. Het is een objectieve vaststelling die gemaakt wordt door degene die dat moet doen conform het provinciedecreet.

Ik sluit mij wel aan bij de lof die toegezwaaid wordt naar de auteur van het stuk, want ik ben ook geen specialist in thesaurie. Maar voor mij was dit een duidelijk document. Dit is een beter document om beleidsmatig mee om te gaan.

Wat de resultaten betreft.

Wij verschillen van mening. We hebben dat hier al uitgesproken naar aanleiding van de begrotingsbespreking. U bent een voorstander van deficit spending en ik ben daar geen voorstander van. Ik ben een adept van de financiële orthodoxie en het doet mij inderdaad wel plezier dat uit dit rapport blijkt dat we wat dit betreft vasthoudend zijn.

Dank u.

Kennisneming

PUNT 11

PATRIMONIUM: AANKOOP KANTOORMEUBILAIR: GOEDKEURING VAN HET ONTWERP VOOR DE "BESTELOPDRACHT VOOR LEVERING VAN BUREAUDRAAISTOELEN"

Stemming

PUNT 12

PROVINCIAAL RUIMTELIJK UITVOERINGSPLAN "AFBAKENING KLEINSTEDELIJK GEBIED OUDENAARDE" MET DE DEELRUPS "AFBAKENINGSLIJN", "BRUWAAN-WEST", "DIEPENBEEK", "BRUWAAN-NOORD" EN "COUPURE": VORLOPIGE VASTSTELLING

De heer Fiers

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

In verband met de voorlopige vaststelling van het kleinstedelijk gebied Oudenaarde zouden wij dringend een pleidooi willen houden om misschien toch nog een laatste wijziging aan het voorontwerp aan te brengen of om misschien eventjes te herbekijken of het op deze manier moet voorgelegd worden.

Het gaat over de Scheldevallei, die het kleinstedelijke gebied in twee snijdt.

Aan de kant van Nederename is er een zeer waardevol natuurgebied dat nu het risico loopt - als het opgenomen wordt in het kleinstedelijke gebied, en dat is wat hier wordt voorgesteld - een deel van zijn natuurwaarde kwijt te spelen.

Er bestaat dan de mogelijkheid van het open te stellen voor recreatie.

Wij vinden dat geen goed idee. Het zou een verlies betekenen van een zeer waardevol stukje natuur in die regio. Een stukje dat trouwens zeer dicht aansluit bij het centrum van Oudenaarde.

Ik kan enigszins begrijpen dat men voor de planmatige eenvoud een soort van ring rond Oudenaarde heeft getekend en daar wat grensgebieden heeft afgeleid. Maar het is niet ondenkbaar om die tekening nog enigszins anders te maken en een soort van insnijding te maken om dat uit het kleinstedelijke gebied te laten.

Ten andere, dit is een argument dat ook deels opgenomen is door het Vlaamse gewest, dat eigenlijk nog een stukje verder ging.

Wij willen niet zover gaan als het Vlaamse gewest, die ervoor pleitte om heel de rechterkant van Nederename uit het kleinstedelijke gebied te laten. Wij willen alleen één stukje eruit halen.

Dat is de vraag die hier vandaag voorligt.

Dat zou dan ook impliceren dat het nog niet ter stemming wordt gelegd, maar dat men eerst de hertekening zou maken.

DEBATTEN

Ik vermoed dat als men daar niet onmiddellijk gevolg aan geeft dat het aanleiding zal geven tot nog zeer veel discussie in het verdere formele gedeelte.

Het is mijn ervaring – ik ben ook een tijdje schepen van Ruimtelijke Ordening geweest – dat u beter op voorhand rekening houdt met dit soort van argumentatie om achteraf trammelant en procedures te kunnen vermijden.

Dit is een suggestie aan de deputatie.
Dank u.

De heer gedeputeerde De Buck

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
De Scheldevallei is opgenomen in het kleinstedelijke gebied tussen Nederename en Eine. De bedoeling ervan is uiteindelijk dat men voldoet aan de groenindex, dus dat er voldoende groen aanwezig is binnen het afgebakende kleinstedelijke gebied.

Maar als er daartegen bezwaren zijn, moet ik er toch op wijzen dat we in deze fase van de voorlopige aanvaardig juist voor het openbaar onderzoek staan en dat, als er daar inderdaad gefundeerde bezwaren tegen zijn, die te allen tijde tijdens dat openbaar onderzoek kunnen ingediend worden. Die bezwaren zullen dan door de Procoro op hun gegrondheid worden onderzocht worden.
Dank u.

De heer De Cuyper

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Ik begrijp heel goed de bekommernis, maar ik ben het er niet mee eens – maar dat is een kwestie van techniek – dat wanneer men een groenzone per definitie, en dus gedefinieerd, in het afbakeningsproces opneemt, men daarmee tegelijkertijd zegt: u loopt het risico dat het niet behouden blijft. Integendeel, ik denk dat men door het op te nemen en, zoals de gedeputeerde zegt, de verhouding tussen groen en andere functies in die omschrijving te leggen, men juist meer kansen heeft tot bescherming.

Maar dat is een discussie over de techniciteit.
Dank u.

Stemming

PUNT 13

PROVINCIAAL RUIMTELIJK UITVOERINGSPLAN "WIJNVELD" ZELE EN PROVINCIAAL RUIMTELIJK UITVOERINGSPLAN "INDUSTRIE WEST (INDUSTRIEPARK) ZELE": DEFINITIEVE VASTSTELLING

De heer Fiers

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Hier zijn we natuurlijk in een andere fase van de procedure. Hier gaat het over de definitieve vaststelling waarbij de bezwaren door de Procoro reeds zijn behandeld.

Ik heb met belangstelling kennis genomen van het verslag van de Procoro. Men heeft een document toegevoegd dat ook in het bundel zit, met name de afweging op het vlak van de landbouw. Dat zal vooral de eerste gedeputeerde geïnteresseerd hebben.

Ik zou een oproep willen doen om dat in een groter kader te zien.

Als u kijkt naar dit stukje – twee provinciale RUPs naast elkaar – gaat het over een verlies van ongeveer 20 hectaren landbouwareaal.
Dat is niet altijd even dramatisch.

Er is tegelijkertijd een andere beweging bezig in een gebied dat daar vlak naast ligt, het Sigmaplan, waar men een stukje natuur zou willen installeren, eveneens ten koste van een stuk landbouwareaal.

Ik zou het natuurlijk bijzonder betreuren dat als wij deze beweging nu eerst doen, het de tweede beweging mogelijkerwijze hypothekeert omdat landbouwers – en ik heb daar begrip voor – zeggen van 'zie eens hoeveel areaal wij kwijt geraken met al die planinstrumenten die er allemaal op losgelaten worden'.

Dat is begrijpelijk. En als ik dan moet kiezen tussen de beweging die straks komt en die landbouw in natuur zal omzetten - en eigenlijk zie ik daar minder tegenspraak in en ik weet dat er hier mensen uit de landbouwsector zijn die mijn mening daarover delen – dan dat er tegenspraak zou bestaan tussen landbouw en industrie, waarbij men de vraag moet stellen: moeten wij zoveel plaats voorzien voor uitbreiding van industrie? Is daar wel vraag naar?

Ik blijf mij daar constant kritisch tegenover opstellen.

Ik denk van niet.

Ik denk dat hetgeen men daarvoor wil reserveren voor een stuk groter is dan de werkelijke behoefte die er zal zijn, tenzij we misschien 100 jaar in de toekomst zouden kijken, en dan nog.

Ik weet dat het in deze fase van de procedure aartsmoelijk is geworden, maar mijn voorstel zou zijn: laat ons misschien toch nog eventjes die overweging maken, laat ons dat eventjes toetsen aan de mensen die daar ter plaatse het sterkst door geraakt worden. Dat zijn niet veel mensen, maar ze worden er wel zeer sterk door geraakt.

En laat ons dan kijken dat we wel zeker zijn dat we met deze beweging willen verdergaan in het licht van de andere beweging, die daar in de toekomst ook nog gaat komen.

Wij gaan dit in alle geval, zoals het nu voorligt, niet meestemmen. Maar misschien kan de deputatie daar toch nog iets anders mee aanvangen.

Dank u.

Mevrouw Verheirstraeten

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Het gebied dat voorbehouden wordt voor een bedrijventerrein betreft landbouwgrond. Het gaat vooral om grond van boeren, om bedrijven die land moeten inleveren.

In ieder geval moeten we het nodige doen opdat landbouwbedrijven met toekomst niet getroffen worden door deze beslissing.

Vandaar mijn vragen:

- welke landbouwbedrijven worden hier getroffen?
- Gaat het om uitdovende bedrijven of gaat het om landbouwbedrijven met een toekomst?

Een algemene inschatting van de problematiek is hier onvoldoende. Integendeel, hier moeten de gevolgen per bedrijf grondig geanalyseerd worden om te vermijden dat landbouwbedrijven met toekomst deze teloor zouden zien gaan.

Werd er een landbouweffectenrapport opgemaakt waarbij ieder betrokken landbouwbedrijf bevroegd en geanalyseerd werd?

Het is pas als dat rapport wordt voorgelegd dat we ook op een verantwoorde wijze zullen kunnen beslissen in dit dossier.

Mocht er een landbouweffectenrapport zijn, is dit besproken? In welke mate wordt er dan al of niet rekening gehouden met wat daarin voorkomt?

Dank u.

De heer Alens

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Ik zou vooreerst een gesplitste stemming willen vragen omdat men spreekt over twee RUPs. Ik vind niet dat het in één punt kan gestemd worden.

Ik had dus graag een stemming over "Wijnveld" en een stemming over "Industrie West".

DEBATTEN

Wat het RUP Wijnveld betreft.

Dit is ondertussen oud zeer. Reeds van in de jaren '90 werd er een gedachte voorgesteld om op het grondgebied van Zele extra industrie in te planten.

Van in het begin heeft onze partij, als enige, voet bij stuk gehouden dat de inplanting in de wijk Durmen en Hoek geen goede keuze van locatie is.

Als men de buffer bekijkt, kan men vaststellen dat buurtbewoners zelfs een stuk van hun tuin moeten afstaan, wat de leefbaarheid sterk in het gedrang zal brengen.

Wat de leefbaarheid ook niet ten goede komt, is het extra verkeer dat dit teweeg brengt door de wijk. En niet te vergeten is dat de wijk volledig zal opgeslorpt worden door de industrie.

De vele acties van de buurtbewoners tegen de komst van het industriepark Wijnveld heeft blijkbaar geen gehoor gehad.

Wat de landbouw betreft kunnen wij enkel betreuren dat die weer het slachtoffer worden. Bij het feit dat er geen landbouweffectenrapport werd opgemaakt, kan ik de vraag stellen wat hier de reden van is. Of worden de bezwaren in het kader van het openbaar onderzoek niet ernstig onderzocht?

Tot slot wil ik vragen, Collega's, uw stemgedrag in overweging te nemen. Laat Zele - Durmen en Hoek - geen tweede Doel worden.

Dank u.

De heer gedeputeerde De Buck

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

In de eerste plaats moet ik hier verwijzen naar de algemene principes van het ruimtelijk structuurplan Vlaanderen, die bepaald hebben dat binnen de kleinstedelijke en stedelijke gebieden en binnen de speciale economische knooppunten een aantal hectaren bedrijventerrein moesten afgebakend worden. Dit zou in totaal voor die 10 000 hectaren hoofdzakelijk gebeuren via landbouwgrond.

Er is ook bepaald binnen het ruimtelijk structuurplan Vlaanderen hoeveel hectaren landbouwgrond er precies voor een aantal andere functies zouden moeten beschikbaar gesteld worden.

Dat is vastgelegd in het RSV en de provincie is wat betreft de kleinstedelijke gebieden en de speciale economische knooppunten belast met die afbakening.

Het is in feite een opdracht die wij vervullen en die volledig steunt op de beginselen van het RSV.

Dat is een eerste punt.

Collega Alens heeft het over de bewoning.

Rond het terrein is er een groenbuffer voorzien van 30 meter. Bovendien wordt er, via een gemeentelijke RUP, een bijkomende landschapsbuffer voorzien van een honderdtal meter zodanig dat uiteindelijk de globale inbuffering van het gebied Wijnveld, waar de collega het over heeft, iets meer dan 100 meter zal bedragen.

Wat betreft de vraag van mevrouw Verheirstraeten, die ter plaatse de situatie zeer goed kent.

Zij weet ongetwijfeld dat het opmaken van het RUP voorafgegaan is door een preliminair onderzoek door de gemeente met betrekking tot de landbouwbedrijven. De gemeente had toen al contacten met de VLM in het kader van het Sigmaphan om een eventuele grondruil te doen en heeft wat betreft het nieuw aan te leggen industrieterrein daarover gepraat.

De gesprekken in verband met het Sigmaphan hebben zeer lang geduurd, zodat die pas in de eerstvolgende dagen tot een contract met de VLM zullen leiden, voor zover ik weet, Mevrouw. Maar dat is toekomstmuziek.

Op vraag van de Procoro is er dan nog een landbouwtoets uitgevoerd die eigenlijk zeer gunstig was in die zin dat de negatieve effecten voor de landbouw als beperkt zouden beschouwd worden.

Natuurlijk, de landbouwers die individueel getroffen worden, bekijken geval per geval hun eigen probleem, maar in de globaliteit heeft die landbouwtoets uitgewezen dat de problematiek voor de landbouw zeker niet onoverkomelijk is.

Op basis van die gunstige landbouwtoets en de informatie die we al hadden van de gemeente van de preliminaire landbouwtoets, mochten we ervan uitgaan dat de problematiek beperkt zal zijn. Bovendien kan de Grondbank misschien soelaas bieden voor een aantal van de boeren wanneer het probleem op het grondgebied van Zele globaal wordt bekeken.

Die landbouwtoets is inderdaad niet rechtstreeks geïmplementeerd in het planvormingsproces, maar gezien de gunstige uitkomst van de toets zou het ook geen repercussies gehad hebben op het planvormingsproces.

Tot slot nog dit, Mijnheer de Voorzitter.

De aanleg van een groot bedrijventerrein zal van de landbouw altijd bepaalde offers vergen. Zo heeft het RSV dat nu eenmaal gewild.

Globaal gezien is de impact voor Zele aanvaardbaar. Dat kunnen wij in deze stellen.

Het gaat ten slotte wat betreft Wijnveld over een tiental hectaren ruwweg lokale bedrijventerreinen en een twintigtal hectaren regionale bedrijventerreinen.

Dank u.

Mevrouw Verheirstraeten

Mijnheer de Gedeputeerde,

U spreekt over een landbouwtoets en dat is het inderdaad. Het is geen grondige analyse die gebeurd is in bevraging met de verschillende landbouwbedrijven waarover het gaat. Het gaat over 20 landbouwbedrijven en bij vijf ervan is de bedrijfsleider jonger dan 40 jaar, dus eigenlijk bedrijven met toekomst.

Ik vind dat daar toch wel een grondiger bevraging en analyse moet gebeuren om een weg te gaan met die mensen en te bekijken hoe hun toekomst verder kan uitgebouwd worden.

Wie zijn wij om te zeggen dat:

- landbouwers hun bedrijfsvoering beperkt zullen moeten aanpassen;
- oudere landbouwers nu volledig zouden kunnen stoppen;
- zij nu kunnen overschakelen naar iets anders?

Ik pleit er dus voor en vraag nogmaals dat er hier grondiger zou gewerkt worden naar de bedrijven die getroffen worden met het oog op een degelijke oplossing.

Dank u.

De heer Fiers

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Ik wou ook nog eventjes reageren op de vorige sprekers.

In eerste instantie wil ik het idee van collega Alens meenemen om eventueel een gesplitste stemming te houden over de twee PRUPs. Dat lijkt mij zeer zinvol, want het ene PRUP is van een heel andere orde dan het andere. Daar bestaat geen discussie over.

Bij wat collega Verheirstraeten zegt in haar analyse over wat er aan informatie beschikbaar is, kan ik haar volledig ondersteunen. Wij weten op dit moment niet voldoende wat de impact zal zijn voor de mensen die daar wonen.

Men kan daar zeer licht over gaan en zeggen: "Het zal allemaal zo een vaart niet lopen. We hebben nu eenmaal die bedrijventerreinen nodig en het ruimtelijk structuurplan Vlaanderen legt ons dat op."

Maar dat legt ons dat niet op in die mate en dat legt ons ook niet op waar en hoeveel.

Als dit een slechte keuze is, moeten we dat misschien gewoon durven erkennen.

Dank u.

DEBATTEN

De heer gedeputeerde De Buck

Mijnheer de voorzitter, Geachte Collega's,
Ik laat de vraag in verband met de gesplitste stemming aan uw wijsheid over.

Wat betreft de toewijzing van de hectaren aan de speciale economische knooppunten en de kleinstedelijke gebieden: dat was een provinciale opdracht en die is met zeer objectieve criteria gebeurd. Dus het aantal hectaren voor Zele berust op de criteria die toegepast zijn voor alle kleinstedelijke gebieden en speciale economische knooppunten.

Wat betreft de bezorgdheid van mevrouw Verheirstraeten verwijs ik naar de lokale initiatieven om via de VLM over te gaan tot een soort Grondbank en op die manier te kijken hoe men de problemen ter plaatse kan oplossen.
Dank u.

Mevrouw De Sutter

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Ik wou enkel aan de gedeputeerde meedelen dat als hij dit verdedigt, hij vooral niet mag vergeten dat landbouwers ook mensen zijn met een KMO en dat daar heel veel geld mee gemoeid is.
Eén hectare grond die men verliest, betekent al gauw tegen de 40 000 EUR.

Ik hoop dat, als het niet anders kan, er een goede plantschade tegenover staat.
Dank u.

Mevrouw Verheirstraeten

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Kan er nu bevestigd worden dat het over 20 hectaren landbouwgrond gaat?
Dank u.

De heer gedeputeerde De Buck

Mevrouw,
Ik heb gequoteerd dat het gaat om ongeveer 20 hectaren regionaal bedrijventerrein en 10 hectaren lokaal bedrijventerrein. Dus 20 en 10. Het gaat over 30 hectaren. Maar een tiental hectaren was reeds als bedrijventerrein afgebakend.
Dus de totale zonerings is 30 hectaren, waarvan 10 hectaren reeds afgebakend.
Dank u.

De heer gedeputeerde Vercamer

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Ter aanvulling van wat de collega zegt.

Ik denk dat er enige verwarring kan ontstaan zijn omdat men in de landbouwtoets op een bepaald moment zegt dat het gaat over 20 hectaren die er nodig zijn voor een bedrijventerrein. Maar als we die percelen volledig onttrekken aan de landbouw – want als een perceel zo groot is en men heeft er maar 7 hectaren van nodig zijn er nog 3 hectaren - komt men aan 32 hectaren. Technisch gezien moet het perfect mogelijk zijn om te zeggen: we hebben 20 hectaren nodig en we gaan er niet meer van aanslaan.
Dat is de verwarring die er gekomen is met de landbouwtoets.
Dank u.

De heer Alens

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Het gaat hier eigenlijk over een provinciale RUP.

U kent de situatie van Wijnveld.

Aan de andere zijde van de E17, in de stad Lokeren, liggen enorm veel hectaren klaar voor industriegrond, gronden die nog braak liggen.

Waarom wordt er daar geen werk van gemaakt en laat men het Wijnveld zo?

Dank u.

De heer gedeputeerde De Buck

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Het is evident dat er altijd een voorraad klaar moet liggen om ingenomen te worden. Het bedrijventerrein dat wij hier afbakenen voor Zele zal ook niet onmiddellijk volledig bezet zijn uiteraard.

Dank u.

Stemming

PUNT 14

INTERNATIONALE RELATIES - VIETNAM: TOEKENNING VAN EEN SUBSIDIE AAN HET CONSULAAT VAN BELGIË ALS VERANTWOORDELIJKE VOOR DE UITBOUW VAN EEN DIENSTENCENTRUM VOOR BEDRIJVEN IN HO CHI MINH CITY (VIETNAM)

De heer Joris

Als het over China of Vietnam gaat, kijk ik altijd eventjes op de webstek van Amnesty International voor we de kwesties van de mammon bespreken, van de economie, handelsrelaties, winst en de efficiëntie, want alle zaken hebben twee kanten. Ik ga u niet lang vervelen en uw eetlust niet bederven, ik ga maar twee kleine dingetjes voorlezen. Een advocate Bui Thi Kim Thanh wordt in een psychiatrische kliniek onder zeer slechte omstandigheden vastgehouden zegt Amnesty. Zij krijgt daar onder dwang injecties met onbekende drugs. Er is hier geen enkele medische reden voor en dit is waarschijnlijk een poging van autoriteiten om haar te straffen voor haar werk ten gunste van een niet toegelaten prodemocratie organisatie.

Bij het volgende komen we al iets dichterbij de kwestie van de bedrijven, winst enz. In een berichtje eind vorig jaar zegt Amnesty dat twee dagen nadat Tran Quoc Hien was verkozen als woordvoerder voor de United Workers Farm Organisation werd hij gearresteerd. Ze beschuldigden hem ervan dat hij demonstraties uitlokte en verwrongen artikels op internet had gepubliceerd. In mei 2007 werd hij veroordeeld tot vijf jaar gevangenisstraf en 2 jaar probatie. Amnesty International weet niet waar hij nu vastgehouden wordt en stelt vast dat Vietnam geen onafhankelijke vakbond duldt. Zelfs vreedzame dissidenten en critici worden gearresteerd en opgesloten, krijgen huisarrest of worden bewaakt of op andere manieren getreiterd. Misschien vinden sommige bedrijfsleiders dat prima om zaken te gaan doen in een land waar geen vakbonden zijn. Sommigen kunnen daar alleen maar van dromen. Ik ga niet zo cynisch zijn door te zeggen dat dit een grote liberale droom is want de liberalen denken ook wel aan de andere kant van de medaille. Ze denken ook wel aan democratie en mensenrechten, maar dit wou ik toch eventjes onder de aandacht brengen voor we naar de zaken overgaan waar ge misschien meer zult naar luisteren omdat het over geld gaat. En dat is iets dat ge kunt tellen, dat ge kunt meten en daar houden we allemaal zoveel van, nietwaar?

DEBATTEN

Ik lees hier in het verslag van een vorige dienstreis dat er een gesprek geweest is van onze delegatie samen met enkele diplomaten, met een Vietnamese bisschop of kardinaal. Dat gaf een genuanceerd maar zeer duidelijk beeld van de katholieke kerk en godsdienst in Vietnam. Dat is zeer interessant maar inhoudelijk zegt dat nog niets, want wat was dat duidelijk beeld. Een eindje verder ziet ge dat als het er echt op aankomt zo'n verslag wel nauwkeurig en precies kan zijn en op de inhoud kan inspelen. We merken daar dat onze collega's van Erov nougat, peperkoek, Superanoham, jenever, chocoladekoekjes, vlees en drie soorten bier hadden voorgesteld. Het detail is toch wel opvallend. Men zou denken dat wat die kardinaal gezegd heeft veel minder belangrijk is, dan wat daar aan eten naar Vietnam wordt gebracht. Ik zou graag eens twee dingen weten over het gesprek met de kardinaal. Er staat hier dat de ambassadeur en de ere-consul bij onze delegatie waren. Als je in een totalitaire staat zo'n gesprek hebt, krijg je natuurlijk alleen maar de waarheid te horen als daar geen officiële vertegenwoordigers van het regime of officiële tolken bij zijn. Ik vraag hier was dat een gesprek van de Belgische of de Vlaamse delegatie met de kardinaal onder vier ogen, of was daar een Vietnamese tolk of een andere ambtenaar bij die mooi stond te luistervinken wat hij ging zeggen? Wat ook het antwoord hierop is, wat heeft de kardinaal verteld? Wat was dat genuanceerde en duidelijke beeld? Dat zou ik graag weten.

Dan stel ik mij toch ernstige vragen bij de efficiëntie van die handelsmissies. Tanguy heeft mooi geteld dat er de voorbije acht jaar 11 handelsmissies zijn geweest waarbij dus vliegtuigen van hier naar Vietnam vertrokken zijn, geladen met gedeputeerden, chocolade, nougat, adviseurs, bier, en vlees. En dat we daar voor 30 000 EUR een lokaaltje inrichten in het consulaat in Ho chi minh stad, het vroegere Saigon. Er is slechts één bedrijf komen aankloppen sinds het vorig jaar openging. Nu weet ik wel dat alle begin moeilijk is en alles heeft een opstartperiode nodig, maar eentje is toch wel bitter weinig. Ik lees ook in die verslagen dat de Oost-Vlaamse dimensie zeer beperkt is. Het enige echt Oost-Vlaamse daarin dat is dat een Oost-Vlaams bedrijf maar de helft moet betalen voor de diensten van dat kajuitje in het consulaat dan een bedrijf uit Vlaanderen. Voor de rest wordt in dat zenuwcentrum evengoed een andere Vlaamse firma geholpen die daar aanklopt. De Oost-Vlaamse dimensie is daar helemaal niet duidelijk wat dus eigenlijk betekent dat wij hier geld uitgeven en werk doen dat eigenlijk door de Vlaamse overheid zou moeten verricht worden. Iets wat typisch Oost-Vlaams is dat hoort op provinciaal niveau thuis, dat lijkt mij vanzelfsprekend. Maar als wijzelf zeggen dat er zo weinig Oost-Vlaamse bedrijven om steun of contacten of advies vragen zodat we dan maar de anderen er ook bij nemen, dan zitten we eigenlijk op Vlaams terrein te wroeten, te werken en te betalen en dat is het ellendigst natuurlijk. Eigenlijk is dit de taak van de Vlaamse dienst die verantwoordelijk is voor de buitenlandse handel. Ik stel mij dan ook ernstige vragen bij de efficiëntie van die 30 000 EUR subsidies die we daarvoor uittrekken, dit lijkt mij geen goede investering als je in zes maanden tijd slechts één bedrijf hebt dat bij u komt aankloppen. Ik zie in mijn verbeelding al grote brandstofverslindende vliegtuigen over en weer vliegen tussen Brussel en Vietnam en het resultaat is dan één bedrijfje.

Er is daar heel lekker gegeten. Het is duidelijk gebleken tijdens de degustatiereceptie voor Belgische expats in Vietnam dat ze graag terug eens wat Vlaamse kost aten. Dat kan ik helemaal begrijpen en ik gun dat die mensen ook. Maar helpt dat een beetje? Zij kennen dat al hoor. De Vietnamezen misschien niet, die weten niet wat een goeie pint bier is. Alhoewel als de Amerikanen ergens geweest zijn dan hebben ze meestal als cultuurschat de kennis van het bier achtergelaten. Dat even ter zijde. Die expats die hoeven niet meer kennis te maken met de Belgische keuken en met de Vlaamse producten, die weten dat al. Het zal weer een dure receptie geweest zijn waar iedereen joviaal was, lekker gegeten heeft en goed gelachen heeft. Maar helpt dat soort dingen? Ik heb daar de grootste twijfels bij. Dit lijkt mij eerder een veredeld reisbureau dat culinaire uitstapjes organiseert dan iets wat ernstig bijdraagt tot betere economische relaties. Ik geef nu het woord aan de getergde gedeputeerde die voor de zoveelste keer op mijn ...

De heer voorzitter

Dat zal ik wel doen. Ik geef hier het woord mijnheer Joris. En er zit hier geen 'Tanguy'. Het is mijnheer Veys. Ge moogt geen voornamen zeggen in de raad want dat is te familiair. Wij zeggen hier meneer en mevrouw. En 'Tanguy' ik weet dat jij hem bedoelt, maar het is meneer Veys. Mijnheer De Buck, u hebt gehoord tot wat uw uitstappen herleid worden, maar mijnheer Janssens had ook al het woord gevraagd. Excuseer mij, Mijnheer Janssens, ik was u weeral vergeten.

De heer Janssens

Het is u vergeven, Mijnheer de Voorzitter. Ik ga het wel op een andere toon gooien. Ik vind het spijtig dat bij de opening van Ho Chi Minh stad wel de Vlaamse minister uitgebreid in de kijker kwam, maar dat onze gedeputeerde mijnheer De Buck helemaal niet in de media aanwezig was. Misschien is het daarom dat we te lezen krijgen in het verslag dat nu voor ons ligt en ik citeer: "Het is de bedoeling dat de opstart van het dienstencentrum door de provincie zou mogelijk gemaakt worden en dat gedurende drie jaar de werking zou worden ondersteund met als doelstelling dat daarna het centrum zelfbedruipend zou zijn. Ons bestuur staat hierin niet alleen, ook andere Europese landen beschikken in Ho Chi Minh stad over een dergelijk dienstencentrum." Dus wanneer wordt Oost-Vlaanderen onafhankelijk? Is dat dan voor of na de Vlaamse onafhankelijkheid of wijst dit op de zeer grote ambitie van de schrijver?

Als laatste punt wou ik iets meer ten gronde zeggen dat het inderdaad is, zoals de collega zei, er is nog maar één firma in de betonsector die zal gebruik maken of reeds gebruik maakt van het economische bureau. Wij zijn nog altijd wachtende op het volgende bedrijf en wanneer komen de Vietnamese firma's naar Oost-Vlaanderen?

Dank u.

De heer voorzitter

Vooraleer ik de heer De Buck het woord geef wil ik nog zeggen dat wij vandaag normaliter om zes uur stoppen. We zijn dan vier uren aan het vergaderen. Er volgt weer een scholing, een tweede poging van de ICT. We gaan dus inderdaad morgen waarschijnlijk vergaderen. We zijn nu in de helft van de agenda. Mijnheer De Buck ik weet dat gij u gaat beperken in woorden los van mijn opmerking, maar ik zeg u allen het is een mooi debat, maar het kost tijd. We zijn vier uur verder en we zijn in de helft van de agenda. Denk er aan normaliter is het morgen raad.

De heer gedeputeerde De Buck

Ik zal eerst collega Janssens zijn opmerkingen beantwoorden, Mijnheer de Voorzitter. Om te beginnen wanneer we het hebben over anderen die ons initiatief nagevolgd hebben, dan gaat het over de provincie Zuid-Holland die daar ook een centrum geopend heeft. De provincie Zuid-Holland is toch niet de eerste de beste Nederlandse provincie denk ik.

De functie van dat dienstencentrum is inderdaad huisvesting geven aan bedrijven die daar de markt willen verkennen, maar ook inlichtingen geven aan bedrijven die daar heen willen gaan en initiatieven ondersteunen, zoals bijvoorbeeld onze aanwezigheid tijdens die Belgische week. Men mag dit dus niet herleiden tot een kantoorfunctie. Het zal u niet ontgaan zijn dat er altijd een zeer grote opkomst is bij de Vietnamseminaries die we 1 à 2 keer per jaar organiseren. We ontvangen dan bedrijven die belangstelling hebben voor Vietnam. Het aantal vragen die we krijgen is zeer ruim is en in die context is het ook goed dat het dienstencentrum verbonden is aan het consulaat, zodanig dat we daar alle ondersteuning hebben ook voor de vragen die we krijgen in verband met inlichtingen daarover.

Ik denk dat we ons moeten verzoenen met het feit dat een minister die daar aanwezig is meer aandacht krijgt dan een gedeputeerde. Dat is niet alleen het geval wanneer we naar Vietnam gaan, maar evenzeer hier wanneer een gedeputeerde naast een andere hoogwaardigheidsbekleder staat, dat men wel eens de gedeputeerde die de initiatiefnemer is, durft vergeten. Het is onvergeeflijk maar het gebeurt nu eenmaal omdat anderen ook graag in de belangstelling komen, vaak met de initiatieven van de gedeputeerden. We kunnen daar alleen maar akte van nemen.

Op de heer Joris zijn opmerkingen kan ik alleen maar zeggen dat het gesprek met onze delegatie samen met de ambassadeur, de consul, de kardinaal en zijn vicarissen in een gesloten kring plaatsvond. Het was privé zonder afluisterapparaten en daar werd zeer open gesproken.

DEBATTEN

Wat betreft die 11 handelsmissies, niet alle missies waren direct handelsmissies. Er zaten ook een aantal andere contacten tussen als dusdanig. U had het ook over dure recepties. De receptie die hier gegeven werd ter gelegenheid van de Belgische week die werd gesponsord door de bedrijven. U hebt het gezegd hé, bier, nougat, chocolade. Die mensen hebben belangstelling voor de markt en die gaan daar naartoe, want de Vietnamezen die snoepen ook graag en die drinken ook graag een goed glas bier. Die hebben ook belangstelling voor de goede dingen van het leven. Op die manier trachten wij om onze bedrijven daar hun plaats te laten verwerven op die markt.

De Vietnamese bedrijven naar hier brengen is nog niet direct de bedoeling, maar als er toerisme los komt vanuit Vietnam dan moeten we zien dat we daar bekend zijn. Ik denk dat we daar onze taak moeten vervullen. Wij hebben eigenlijk een vrij globale benadering. Ten eerste houden wij een goed contact met de Belgisch-Vietnamese Kamer van Koophandel. Wij werken in Vietnam ook samen met de universiteit, dat is hier al duidelijk met vorige tussenkomsten gesteld. Wij hebben ook onder andere deelgenomen aan een missie van F.I.T. (Flanders Investment & Trade) naar Vietnam met bedrijven, waarbij het zeker geen toeval was dat meer dan de helft van de bedrijven Oost-Vlaamse bedrijven waren als dusdanig. Als je dus de vraag stelt naar de opportuniteit dan zou ik zeggen dat het belangrijk is dat we ons op deze nieuwe markt bewegen, want Vietnam is een groeiland. Het is ook een van de 16 voorkeurlanden qua ontwikkelingssamenwerking voor ons land, dus eigenlijk staan we daar niet alleen in en om dat initiatief zo te gaan minimaliseren denk ik dat ge het daar verkeerd in voor hebt, Collega. Er is telkens heel veel belangstelling en we hebben daar onze rol te spelen en we zullen daar met de bescheiden middelen die we daarvoor hebben verder onze rol blijven spelen en verder blijven rapporteren hier naar de raad.

De heer voorzitter

Mijnheer Joris, voor een korte repliek.

De heer Joris

Mijn vraag is eigenlijk niet beantwoord. Wat heeft de kardinaal eigenlijk aan dat genuanceerde beeld, wat heeft hij daar verteld?

De heer voorzitter

Alles wordt hier genoteerd hé, Mijnheer De Buck. Pas op.

De heer gedeputeerde De Buck

Hij heeft gezegd, Mijnheer de Voorzitter, onder andere dat de zondag de kerken, en er zijn er veel in Vietnam want het dorps- of het stadsbeeld wordt daar ook in vele gevallen bepaald door de aanwezigheid van een kerk en eigenaardig genoeg bij het binnenrijden van de stadskern of van een dorpskern heeft men daar ook platen zoals we hier hebben om de dorpskern of de stadskern aan te geven in de vorm van zoals men ook hier ziet met een torentje daartussen. Ik heb dat ook gezien. U weet dat ik ben geen grote kerkganger maar ik heb er mij ook persoonlijk van overtuigd dat de zondag in Saigon niet alleen die kathedraal bomvol zit, maar dat er ook een ruimere belangstelling is voor de kerk, dus dat vele Vietnamese gelovigen zelfs tot buiten de kerk de diensten volgen als dusdanig. In de grootste openheid.

De heer voorzitter

We zijn allen niet vergeten, Mijnheer Joris, dat natuurlijk de kolonisator van Indochina Frankrijk was. De eerste president van Zuid-Vietnam Diem een katholiek was. Het is niet zo verwonderlijk dat Vietnam vol met kerken staat.

De heer Joris

Over de kerken had u dat de vorige keer reeds verteld en ik ben dat niet vergeten. Maar ik weet nog altijd niet wat de kardinaal verteld heeft. Wat u heeft waargenomen over het kerkbezoek dat wist ik al, dat hebt u de vorige keer reeds verteld, maar ik dring aan wat heeft de kardinaal gezegd toen hij dat genuanceerde beeld schetste. Niet wat u gezien heeft, maar wat de kardinaal gezegd heeft dat was de vraag.

De heer voorzitter

Mijnheer Joris, hij heeft gezegd dat dit gesprek privé was en dat het geen colloque singulier was, maar toch een beperkt colloquium. Hij zal u dat niet antwoorden en hij moet dat niet ook. Mijnheer De Buck, u moet niet antwoorden. U gaat toch antwoorden?

De heer gedeputeerde De Buck

Ik zou ook niet antwoorden, want ik denk dat mijnheer Joris het zou proberen belachelijk te maken en dat gaan we hem niet gunnen.

De heer voorzitter

We gaan stemmen. En niemand is zijn boekje te buiten gegaan, Mevrouw de Secretaris.

Stemming

PUNT 15

DOMEIN PUYENBROECK WACHTEBEKE: VASTSTELLING VAN DE VOORWAARDEN VOOR HET LEVEREN EN PLAATSEN VAN EEN NIEUW DRAADCIRCUS

Stemming

PUNT 16

PROVINCIEWEG GENT-HUNDELGEM: VASTSTELLING VAN HET ONTWERP (EN VAN HET PROVINCIAAL AANDEEL IN DEZE WERKEN) VOOR DE OPDRACHT "AANLEG RIOLERING EN UITVOEREN VAN WEGENISWERKEN IN DE HUNDELGEMSESTEENWEG EN DE ZWIJNAARDSESTEENWEG TE MERELBEKE"

Stemming

PUNT 17

WATERLOPEN: BESTRIJDING INVASIEVE EXOTEN: AANSTELLING VAN EEN AANNEMER VOOR HET BESTRIJDEN VAN INVASIEVE EXOTEN IN WATERLOPEN VAN 2DE, 3DE EN 4DE CATEGORIE

De heer Janssens

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Mijn vraag is: welke overheid is er uiteindelijk verantwoordelijk voor het uitroeien van die plantenexoten? Onze provincie doet al meerdere jaren serieuze inspanningen. Aansluitend: welke zekerheid hebben wij dat alle waterlopen 2de, 3de categorie wel worden gereinigd, want als een lokaal bestuur geen beroep doet op de provincie, hoe weet de provincie dan of er al dan niet gereinigd wordt?

DEBATTEN

De heer gedeputeerde Hertog

Wie is er verantwoordelijk? Ieder draagt natuurlijk zijn eigen verantwoordelijkheid voor de waterlopen waarvoor hij bevoegd is. Wij doen wel een aanbod om ook op die waterlopen van 3de en 4de categorie, in samenwerking met de lokale waterbeheerder en de polders, de aanpak van de invasieve exoten te doen. Het is dus een extra aanbod van ons.

Wat de zekerheid is dat het ook gaat gebeuren? Er is nooit 100% zekerheid. Ze moeten de meldingen doorgeven en er moet een zekere bijdrage zijn van de lokale waterloopbeheerder al was het maar om de nazorg te verzekeren van de verwijdering.

De heer Janssens

Wie houdt er dan toezicht op heel dat verloop?

De heer gedeputeerde Hertog

Het voorstel is dat er een bijdrage komt van de lokale waterloopbeheerder maar dat wij dan ook de nazorg doen. Het toezicht gebeurt dus door onszelf, zij betalen ons gedeeltelijk om ook het toezicht te doen.

De heer Janssens

Jamaar dat is alleen voor de gemeenten die willen meewerken. Zijn er dan ook geen andere gemeenten?

De heer gedeputeerde Hertog

Die zullen er ongetwijfeld zijn, maar we kunnen ze toch ook niet verplichten om mee te werken.

De heer Janssens

Jamaar mijn vraag is: "Wie is er dan verantwoordelijk als dat niet gebeurt?"

De heer gedeputeerde Hertog

De gemeenten. De gemeenten zijn verantwoordelijk.

Stemming

De heer voorzitter

Ik consulteer de raad. We gaan voortdoen maar ik heb gezegd, Mijnheer Vercamer, dat we om zes uur gaan stoppen. Er zijn mensen die ons verlaten om deze keer toch wel naar de ICT-cursus te gaan. Het is de tweede poging dat die mensen ondernemen en het zou een beetje ... dan moeten we dat maar niet op diezelfde dag doen hé. Anders zou ik stoppen om zes uur en morgen verder doen.

Hoeveel gaan er naar de cursus die hier aanwezig zijn? Dat is veel volk. We zullen zien, Mijnheer Vercamer is altijd wijs.

PUNT 18**PERSONEEL - STATUTEN EN REGLEMENTEN: VASTLEGGING VAN DE FUNCTIEBESCHRIJVING VAN TECHNISCH DESKUNDIGE GEBOUWEN**

Stemming

PUNT 19**ONDERWIJS: TOEKENNING VAN EEN WERKINGSTOELAGE VAN 25 000 EUR AAN DE VZW BEDNET, LEUVEN****De heer Veys**

Ik zal proberen kort te zijn aangezien het dossier ook al uitvoerig op de commissie besproken is. Het is niet dat wij tegen projecten zijn die instaan voor de begeleiding van zieke kinderen die langdurig thuis moeten blijven. We hebben in eerste instantie ook geen bezwaren tegen het initiatief op zich, dat zich richt op het ontwikkelen van een virtuele leeromgeving. De gedeputeerde heeft verteld dat zij de enigen zijn die werken met videocamera's zodanig dat zij de leerling thuis kan volgen en zelfs interactief tijdens de lessen kan participeren. Anderzijds vinden wij wel dat er de overweging moet gemaakt worden of dit om een initiatief gaat dat gedragen wordt door alle Vlaamse provincies.

Ik heb daags na de bespreking in de commissie mijn collega fractieleiders in de andere provincies gecontacteerd omtrent Bednet. Zij konden mij niet bevestigen dat dit gedragen wordt in de andere provincies. Ook niet voor wat betreft de provincie Vlaams-Brabant, daar waar de gedeputeerde in eerste instantie toch van overtuigd was dat deze provincie daar bij betrokken was. Ik wil er toch op wijzen, ik heb dat ook gedaan in de commissie, dat in de voorstelling van het project zijzelf zeggen dat enkel de provincie Oost-Vlaanderen en Antwerpen overwegen of waar de buit binnen is. Dit staat in een nota die dateert van 1 februari 2008.

Eenzijds is er toch het gegeven dat er nog organisaties op dat vlak actief zijn. Men zegt wel van kijk het is een uniek project, maar er zijn nog andere projecten dus ik ben nog niet echt overtuigd. Anderzijds deel ik toch een beetje het scepticisme van de andere provincies die toch duidelijk niet meteen zeer enthousiast daarop reageren. Het is bovendien zo dat de oorspronkelijke aanvraag reeds dateert van november 2006. We hebben ondertussen toch al meer dan een jaar gehad zodat ook andere provincies zich daarover konden beraden. Blijkbaar zijn die daar toch ook niet meteen van overtuigd. Ik hoop in ieder geval dat zij hun oordeel niet laten hangen van het feit dat de voorzitter van de betrokken vzw Kathy Lindekens is die in een ver verleden nog politiek actief is geweest.

Dank u.

De heer gedeputeerde Hertog

Het klopt dat Vlaams-Brabant dit jaar niet meer financiert, vorig jaar nog wel. Ik dacht dat het ook dit jaar nog was, maar die financiering is inderdaad eind vorig jaar stilgevallen.

Er zijn nog andere organisaties zegt u die een dergelijk initiatief ontwikkelen. Ten eerste, die zijn hier nog niet geweest om hun project te komen voorstellen. Ten tweede, wat dit soort projecten betreft zijn er geen anderen. Dus waar in real time eigenlijk bijna les kan gegeven worden aan kinderen die langdurig ziek zijn en die thuis zitten. Zo bestaan er bij mijn weten eigenlijk geen anderen. Als u er anderen heeft, mag u dat altijd eens laten weten. Als er ook andere interessante onderwijsinitiatieven hier langs komen, zijn wij altijd bereid om daar een gesprek mee aan te gaan en te ondersteunen om te zien en ook achteraf te evalueren of dat genoeg draagkracht heeft en of dat genoeg levensvatbaar is, maar je moet het eerst een eerste keer ondersteunen om te zien of het genoeg levensvatbaar is. Ze draaien al heel wat jaren onder meer ook op sponsoring, onder meer ook op vrijwillige inzet, onder meer ook op een fulltime permanente coördinator voor de provincie Antwerpen die echter steeds meer en meer kinderen uit de provincie Oost-Vlaanderen onder haar hoede had waardoor de vraag naar een parttime coördinator voor de provincie Oost-Vlaanderen opnieuw langskwam. Wij hebben besloten om daar opnieuw positief op te reageren en zullen op het einde van het jaar de evaluatie van dit initiatief afwachten.

DEBATTEN

Maar dergelijke vernieuwende initiatieven die precies die kinderen die doordat ze langdurig ziek zijn vaak ook de band verliezen niet alleen met de school, maar ook met vriendjes en die op deze manier ook bijna aanwezig zijn in de klas, want het gebeurt via laptop en televisieschermen waardoor de andere kinderen hen ook zien in de klas en waardoor de leerkracht het kind ook kan zien op het televisiescherm. Dat soort initiatieven willen wij ook alle kansen geven en wij zullen afwachten wat de evaluatie daarvan is maar we denken dat dit een zeer nuttig initiatief is.

Stemming

PUNT 20

PARKBOS GENT: GOEDKEURING VAN DE SAMENWERKINGSOVEREENKOMST GROENPOOL "PARKBOS" GENT - DE PINTE - SINT-MARTENS-LATEM VOOR EEN PERIODE VAN 3 JAAR

De heer Janssens

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Groen! zal dit punt uiteraard voluit steunen maar we willen wel enkele kanttekeningen maken. Vlaanderen is een van de bosarmste landen na Ierland en Denemarken. Bovendien een van de meest dichtbevolkte regio's. Het bosareaal in Vlaanderen wordt gekenmerkt door een beperkte oppervlakte, versnippering en een onevenwichtige spreiding over de verschillende provincies. Binnen de Vlaamse regio scoort onze provincie heel slecht. Elke uitbreiding van het bosarsenaal moet dan ook toegejuicht worden. Doelstelling van het ruimtelijk structuurplan Vlaanderen om tussen 1994 en 2007 10 000 hectaren te bebossen is uiteraard nog ver van dicht bereikt. De 300 hectaren die nu voorzien worden in het Parkbos zullen we zeker toejuichen. Tenslotte is er sprake van bebossing en niet enkel aankoop van bestaande bossen, wat zeer positief is. De drie doelstellingen die vooropgezet waren namelijk voorkeur voor grotere gehelen, voorkeur voor multifunctionele bossen en voorkeur voor stadsrandbossen worden hier ook gerealiseerd bij dit parkbos op het grondgebied van Gent, Sint-Martens-Latem en De Pinte. We zijn tevreden dat de heer gouverneur ingegaan is op de vraag om als coördinator op te treden. Zoals men weet is dit Parkbos slechts een onderdeel van een groter plan om bosuitbreidingen te verwezenlijken in onze provincie. De Kasteelsite in Zwijnaarde-Zevergem, het zogenaamde Stadsbos, het Regionaal bos, de Makegemse bossen en het Aelmoeseneiebos in Merelbeke-Landskouter-Gontrode, zijn projecten die even waardevol zijn en eveneens op het begin van uitvoering wachten. We vragen daarom dat deze raad het Vlaamse Gewest een beetje aanpoort om ook deze projecten te activeren en hopen hierbij op de steun van de heer gouverneur.

De heer De Roo

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Ik wil toch heel kort even mijn bezorgdheid tonen omtrent de betrokken landbouwbedrijven. Op de commissie werd gesteld dat er eigenlijk genoeg overleg is geweest met de landbouwsector. Een twintigtal jonge bedrijven worden getroffen in dit gebied. Zo'n 80 hectaren wordt ingenomen van die bedrijven. Dat geeft een zekere invloed. Het is waar, de landbouw is betrokken in het gesprek. Er is een commissie opgericht, een commissie Landbouw aangaande het project van het parkbos. Maar bij de samenstelling van die commissie heb ik toch wel mijn bedenkingen. Er zit namelijk een landbouwer in die iemand meebrengt van een organisatie, vier mensen van de Vlaamse Landmaatschappij en de laatste vergadering waren toch een zestal personen aanwezig van het agentschap Natuur en Bos. Dit onder voorzitterschap van iemand van het kabinet van de gouverneur. Bij de samenstelling heb ik toch vragen. De vraag vanuit landbouw is om die 80 hectaren die men voor ogen heeft gefaseerd in te nemen. Bij de ruilverkaveling die voorzien is, vraagt men om die te spreiden tot 2016 om die betrokken landbouwbedrijven de kans te geven om zich toch te herorganiseren om het zo te stellen. De Vlaamse Landmaatschappij die in de stuurgroep zit die moet in overleg met Landbouw de zaak organiseren. Er zijn nu reeds bepaalde beloftes gedaan maar vanuit Landbouw verwacht men dan toch dat men die beloftes zou nakomen.
Dank u.

De heer gedeputeerde Dauwe

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

In de zitting van 26 april 2007 heeft de deputatie zich akkoord verklaard om mee te werken aan het Parkbosproject. Daaropvolgend namen een aantal vertegenwoordigers van onze provinciale diensten deel aan een aantal overlegmomenten onder het voorzitterschap van onze gouverneur die daarvoor vanuit de Vlaamse overheid werd aangesteld. Uit deze overlegmomenten is eigenlijk de huidige samenwerkingsovereenkomst voortgekomen die nu ter ondertekening en ter goedkeuring voorligt. Dus vandaag wordt de samenwerkingsovereenkomst rond het Parkbos als groene poort naar het stedelijk gewest Gent hier voorgelegd.

Wat staat in die overeenkomst? U hebt ze gelezen. Het voorwerp van de samenwerking wordt erin bepaald, de structuur en de inbreng van de verschillende partners. U weet wie die partners zijn, namelijk het Vlaams gewest, VLM, provincie, stad Gent en ook de gemeenten Sint-Martens-Latem en De Pinte. Daarnaast zijn er ook een aantal werkgroepen in het leven geroepen en is er overleg met andere betrokkenen, de landbouwers. Er zijn dus een aantal overlegmomenten geweest en ik was bij sommige zelf aanwezig. De heer gouverneur heeft zelfs ten zijne huize een aantal overlegmomenten gehad met landbouwers of grondeigenaars, of ben ik verkeerd. Het is dus de bedoeling dat er een ruim draagvlak gecreëerd wordt en ten tweede dat dit snel zichtbaar is zodat de provincie en de betrokken partners willen meewerken aan de uitbouw van het bos. De bedoeling is een breed draagvlak en dat snel zichtbaar te maken aan alle betrokkenen. In deze overeenkomst wordt afgesproken dat onze provincie amper 5 000 EUR zou betalen voor de overkoepelende coördinatie van dit project gedurende 3 jaar, weliswaar verlengbaar. Maar als u nu bekijkt in het budget Milieu dan is dat bedrag van 5 000 EUR eigenlijk peanuts, wanneer we daarmee de sleutel in handen hebben om een bosareaal van minstens 300 hectaren te bereiken.

Ik denk dat de return voor die 5 000 EUR bijzonder hoog is. Ik wil ook zeggen naar de collega's van de Groen!-fractie toe dat dit niet het enige is wat wij hier doen voor Groen! denk maar aan Het Leen in Eeklo, Het Gentbos in Merelbeke, het Kloosterbos in Wachtebeke. Wij hebben misschien in het verleden te weinig gedaan maar in ieder geval met deze deputatie hebben wij nu allemaal oog om een zo goed mogelijk bosbeheer in onze provincie te voorzien.

Het is natuurlijk ook zo, en dat is hier gezegd, dat in de loop van de volgende vergaderingen er misschien meer betrokkenen moeten bijkomen. Ik denk dat dit de eerste momenten van contacten waren. Men heeft misschien contacten gelegd met vertegenwoordigers die al dan niet gekomen zijn, ... ik weet dat nu ook niet. In elk geval is het de bedoeling om dat uit te breiden, want naast dat groenmoment, zullen er ook elementen van toerisme, van recreatie, van fietseducatie komen die eigenlijk deelprojecten zouden kunnen zijn voor de uitbouw van het grote stadsbouwproject die het dagbos zal zijn. De nodige budgetten zullen op dat moment door de verschillende reguliere werkingsbudgetten van de verschillende departementen van de verschillende partners betaald worden. Ik kan u zeggen dat is ongeveer de korte inhoud van het contract dat voorligt. Dat zal normaal ondertekend worden als alles goed gaat op vrijdagmiddag 21 maart eerstkomend hier in deze provincieraad.

De heer gouverneur

Mijnheer de Voorzitter, ik doe beroep op artikel 37 van uw reglement dat zegt dat ik het woord kan vragen, maar ik maak daar geen misbruik van. Aangezien ik een coördinatieopdracht gekregen heb van de Vlaamse overheid vind ik dat ik wel een bijkomende uitleg kan verschaffen hier aan de provincieraad.

Ik sluit mij ook volledig aan bij wat de heer gedeputeerde Dauwe heeft gezegd. Ik ga niets meer zeggen over de samenwerkingsovereenkomst, alleen wil ik wel nog iets zeggen over de methode van werken en over de doelstellingen die we willen bereiken.

DEBATTEN

Wat de methode van werken betreft is het zo dat we werken met verschillende werkgroepen, waarin onder meer de werkgroep landbouwers en waarvan de vertegenwoordigers in de stuurgroep, waar alle vertegenwoordigers inzitten, de VLM de landbouwers in vertegenwoordigt. In die werkgroep Landbouw besteden wij zeer grote aandacht. We hebben daarnet de discussie gehoord, Mijnheer de Gedeputeerde, over Zele, daar gaat het over 20 à 30 hectaren. Hier gaat het over 2 à 300 hectaren die eigenlijk van landbouwgrond naar bosgrond moet komen. Om maar eens te zeggen welke moeilijke opdracht en welke uitdaging dit is. Het kan alleen maar als we dit doen in goed overleg met zowel de eigenaars, als met de landbouwers. Ik neem mij voor, Mijnheer De Roo, om deze commissies zelf te leiden. Soms gebeurt dat wel eens door mijn kabinetschef. Ik moet zeggen dat wij in gans dat project heel veel tijd steken. Ik zal in het voorjaar alleen de brandweershervorming doen en dit project begeleiden. Vandaar ook op uw vraag, Mijnheer Janssens, om bijkomende projecten te coördineren, moet ik neen zeggen. Ik wil eerst dat Parkbos goed afwerken, dit is op zichzelf een zeer moeilijke uitdaging en ik wil dit goed doen. Ik ga op dit ogenblik niets bijkomend aanvaarden omdat dit als je het mij vraagt een te delicate opdracht is. Ik denk dat we gaan leren uit het werk en de methodiek die we aan de dag leggen.

Ik ben het een stukje eens met wat mevrouw Verheirstraeten gezegd heeft namelijk dat we eigenlijk naar de landbouw toe geval per geval moeten kijken. Een soort landbouweffectrapportage maken per landbouwbedrijf. Er zijn landbouwers die willen stoppen of die kijken om een vergoeding te krijgen, maar er zijn jonge landbouwbedrijven die we een kans moeten geven en ik wil ervoor zorgen dat zij een duurzame oplossing krijgen, ook naar de toekomst toe. Maar we zullen moeten kijken, Mijnheer De Buck, naar een grondenpark dat ruimer is dan alleen het Parkbosgebied. Maar ik heb nogal vertrouwen in de Vlaamse maatschappij dat zij op dat vlak ons terdege kunnen helpen en ook kunnen steunen.

Ik wil tenslotte nog meedelen dat ik nog niets definitiefs kan zeggen over de manier of in welke fases we zullen werken. Ik wil dit doen op 21 maart omdat wij dan een stuurgroep hebben. We gaan ook een persconferentie geven met de betrokken ministers en met alle partners. Ik wil tegen dan een zeer duidelijk tijdspad uittekenen met de verschillende fases, maar ik wil hoe dan ook eerst volledige input krijgen. Ik wil resultaatgericht werken, met resultaten en duidelijke engagementen naar voren komen maar voor ik dat doe moet ik eerst nog een paar argumenten hebben. Op 21 maart hoop ik definitief dit plaatje te kunnen rond krijgen.
Dank u.

De heer Liebaut

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Ik doe niets af van de bekommernis van mijn collega naast mij, integendeel want ik deel volkomen zijn bekommernis. Maar ik heb in het verleden reeds gepleit voor een vooruitgangsrapport terzake en ik wil dat bij deze nog eens herhalen. In die zin dat men over alles en nog wat verneemt wat er uiteindelijk het vorige jaar gepresteerd werd. Ik denk aan het Cultureel Jaarboek, dat buitengewoon interessant is. Wat natuur, milieu, bosuitbreiding betreft daar blijven we wel een beetje op onze honger zitten. Ik pleit dus nu opnieuw voor een jaarlijks vooruitgangsrapport. Wat is er inderdaad gepresteerd? Hoeveel hectaren zijn er aangeplant? Want wij hebben die verplichting. Onze collega van Groen! merkt terecht op, dat wij tot nu toe in Vlaanderen, tot die verplichting die we op ons genomen hebben in het kader van het structuurplan daar bijzonder weinig van gemaakt hebben. Er zijn cijfers bekend waaruit blijkt dat als we aan hetzelfde tempo voortgaan we in het jaar 2100 nog altijd niet zullen gerealiseerd hebben wat we eigenlijk aan onszelf verplicht hebben.

Mijnheer de Voorzitter, ik herhaal, bezorg ons jaarlijks een vooruitgangsrapport. Wie het moet doen, de heer gouverneur of de deputatie, dat is een discussie waar ik mij niet ga mee bemoeien, maar ik vind dat wij als raadsleden het recht hebben om te weten wat er concreet gepresteerd werd in dit vorige jaar.

De heer De Roo

Ik wil toch nog heel kort mijn bezorgdheid tonen en gewoon zeggen dat ik het spijtig vind dat bijvoorbeeld vanuit onze dienst Landbouw er niemand betrokken is in het overleg. De VLM kan een aanspreekpunt zijn, zij zitten in die stuurgroep, maar eigenlijk vertegenwoordigen zij toch de landbouw niet. Dat is gewoon mijn bezorgdheid. De mensen, de gebruikers en de eigenaars van die gronden worden toch maar zeer zwak vertegenwoordigd in dit gesprek.

De heer Veys

Ik zal kort zijn. Ik wil er toch nog even opwijzen dat als collega De Roo tussenkomt over landbouw, een beetje onder het gezag van zijn gedeputeerde en zijn fractievoorzitter, dat er bij mij dan toch een oranje knipperlicht aangaat. Als er iemand waakt over de belangen van de landbouwers dan is collega De Roo zeker goedgeplaatst. Zijn pleidooi is zeer terecht en ik heb daar nog niet echt een goed antwoord op gehoord. De VLM vind ik ook maar een zwak aanbod. En op zijn tweede vraag in verband met die spreiding heeft hij ook nog geen antwoord gekregen. Ook daar zou ik toch nog graag een antwoord horen van de deputatie.

De heer gouverneur

Eerst en vooral de vraag van collega Liebaut. Ik heb daar niet op geantwoord omdat dit ook in het samenwerkingsakkoord staat. Dit samenwerkingsakkoord zal zeer duidelijk bepalen hoe een strategisch plan is, het eindresultaat dus op hoeveel jaren, maar ook ieder jaar willen wij een actieplan, een jaarprogramma. De heer gedeputeerde Dauwe zal dit zeer graag toelichten in een commissie, dat is geen enkel probleem. We willen zeer duidelijk zeggen hoe we tewerk gaan: wat onze einddoelstelling is en ook wat wij jaar per jaar willen presteren. Alleen heb ik willen zeggen dat dit nu vandaag niet klaar is, maar dat ik hoop om op 21 maart duidelijkheid te brengen want ik heb niet graag cijfers die ik achteraf niet kan uitvoeren. Dit is de grote uitdaging en ik ben het ook met u eens. Duidelijk afspreken wat onze oogmerken zijn en uiteindelijk ook toetsen wat er nadien van terecht is gekomen.

De vraag van de heer De Roo met betrekking tot een vertegenwoordiger van de landbouw in de stuurgroep. Ik herhaal er is een zeer goeie delegatie, een zeer goeie werkgroep Landbouw waar onder meer gedeputeerde Vercamer deel van uitmaakt. Hij is er trouwens bij geweest bij onze eerste vergadering. Hij wordt uitgenodigd voor die werkgroep Landbouw. Ik besteed zeer grote aandacht aan die werkgroep landbouw en ik weet dat als we daar niet met een eensgezind standpunt naar buiten komen dan moeten wij ook niet in die stuurgroep onderhandelen. De bedoeling van die stuurgroep, de heer gedeputeerde Dauwe is daar de vertegenwoordiger van de provincie, is niet om alles in het breed nog eens te herdiscussiëren. De bedoeling is om daar alle punten op elkaar af te stemmen en uiteindelijk in een vergadering van twee uur tot een resultaat te komen. Wees gerust via de werkgroep Landbouw, waar gedeputeerde Vercamer aanwezig is, zullen wij in deze alle problemen van de landbouw zeer uitgebreid bespreken.

De heer Veys

In verband met de spreiding. Collega De Roo had gevraagd naar spreiding van de dossiers rond de onteigening.

De heer gouverneur

Ik snap uw vraag niet.

De heer Veys

Ik breng gewoon de vraag opnieuw van collega De Roo in verband met de spreiding. Ik dacht dat er tot en met 2016 inzake de onteigeningsdossiers een billijke spreiding zou zijn. Ik heb daar geen antwoord op gehoord, maar ik hoop dat men daar toch nog vanuit de deputatie zal op antwoorden, in zoverre men dat kan.

DEBATTEN

De heer gouverneur

Dat Parkbos moet er vlugger zijn dan 2016, dat wil ik zeer duidelijk zeggen. Ik wil rekening houden met een aantal zaken maar ik wil niet beginnen met te zeggen we gaan dat nu spreiden tot 2016, sommigen spreken van 2018. Wel dan doe ik mijn werk als coördinator niet goed. Mijn opdracht van de Vlaamse Regering is om op de kortst mogelijke tijd dit rond te krijgen. En dit is geen zaak van 2016. Mijn job eindigt als gouverneur in 2012, maar het zal geen 2012 zijn alvorens dit project rond zal zijn.

De heer voorzitter

Mensen, ik wil erop wijzen dat iedereen het woord vraagt aan mij. De voorzitter heeft hier ook nog een kleine functie en hij moet daar een beetje over waken. Dus niemand begint een persoonlijk gesprek, daar zijn andere gelegenheden voor.

De heer gedeputeerde Vercamer

Mijnheer de Voorzitter, ik wist zelfs niet dat ik in de werkgroep Landbouw zat. Ik heb wel deelgenomen aan een vergadering met landbouwers, hier in het provinciehuis waar een vrij uitgebreid overzicht gegeven is. Er is gekeken naar hoe we een bepaalde fasering kunnen inbouwen die het eindresultaat niet hypothekeert en tezelfdertijd parallel loopt met het idee dat de leefbare bedrijven leefbaar moeten houden en we in eerste instantie grond moeten kunnen krijgen van bedrijven die stoppen of afbouwen. Ik ben maar op een vergadering uitgenodigd en ik ben er op aanwezig geweest. Een tweede vergadering was een overlegvergadering met de eigenaars van landbouwgronden en bij mijn weten zit de dienst 102 niet in de werkgroep Landbouw.

De heer gouverneur

De dienst 102 zit volgens mijn weten wel in de werkgroep Landbouw. Als ze er niet inzitten dan ga ik ze extra vragen. Ik ga u zeggen en het is duidelijk afgesproken dat de heer gedeputeerde Dauwe de vertegenwoordiger is van de deputatie in de stuurgroep dat gedeputeerde Vercamer zal aanwezig zijn bij alle vergaderingen, bij alle werkvergaderingen van de landbouwers. Er zal geen werkvergadering met landbouwers doorgaan zonder u en ik ga geen contact opnemen met gelijk welke boer, zonder dat u erbij bent, Mijnheer Vercamer.

De heer voorzitter

De adrenaline stijgt maar we blijven kalm.

Stemming

De heer voorzitter

Vrienden, collega's, het punt is een beetje uitgelopen, er zijn nog zeker 3 punten waarover ik wil laten stemmen. Wacht nog even, we zijn nog met velen. Diegenen die naar de cursus willen gaan, die gaan nu. Dan zullen we zien met hoeveel we nog zijn. Dat zijn nu toch wel zeer veel cursisten. Daarnet maar 12 en ik zie er hier 25 naar buiten gaan. Die mensen hebben maar 12 cursisten voorzien.

De heer Fiers

Mijnheer de Voorzitter, ik betwijfel of wij aan het einde van de rit nog in aantal gaan zijn.

De heer voorzitter

Is iedereen naar de les die wou gaan naar de les? Er zijn er 26 naar buiten gegaan.

PUNT 21

PERSONEEL - STATUTEN EN REGLEMENTEN: GOEDKEURING VAN DE WIJZIGING VAN DE FUNCTIEBESCHRIJVING DIRECTIESECRETARIS

De heer Veys

Mijnheer de Voorzitter, bij de aanvang van de legislatuur hebben wij duidelijk gesteld dat wij niet meer bereid waren om het quorum te leveren. Bij deze zullen wij voor de stemming naar buiten gaan. Wij wensen wel nog aan het debat deel te nemen, maar bij de stemming gaan we naar buiten.

De heer voorzitter

Goed dan ga ik de raad eventjes sluiten. We zullen zien of we nog mensen kunnen optommen. We gaan de raad sluiten voor minstens 10 minuten.

Schorsing zitting

Heropening zitting

De heer voorzitter

Mensen het is niet meer nodig om te blijven. Ik sluit de raad. Alle overige punten gaan over naar de volgende raad in april. Er is morgen geen nieuwe raad voor vijf punten. Ik kan niet meer laten stemmen en er zijn nog belangrijke punten. Dus ik sluit de raad definitief.

EINDE VAN DE ZITTING